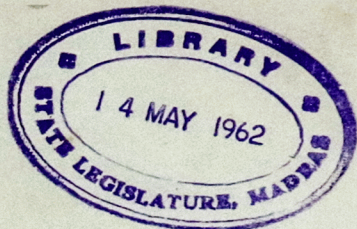

50/2

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 9TH NOVEMBER 1961

VOLUME XLVIII—No. 1

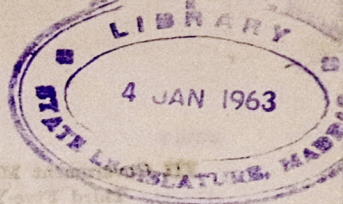
CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	1-30
II Adjournment Motion <i>re</i> : Failure of the Government to provide facilities in jails for Kisan Satyagrahis.	30-31
III Calling attention to the Lock-out in the Textool Company, Limited, Coimbatore.	31-32
IV Government Motions—	
(1) Transaction of Government Business on a Non-Official Day.	32
(2) The Third Five-Year Plan—Madras State	61-102
V Government Bills—	
(1) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961).	32-36
(2) The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961).	36-60
VI Announcements—	
(1) The Madras Public Trusts (Regulation of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961).	36
(2) Business of the House	60-61
VII Papers laid on the table of the House	102-106

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1962

*Legislative Assembly Department
Madras*

PRICE, 50 naye Paise]

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

TENTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th, 10th, 11th, 13th, 14th and 15th November 1961.

Volume XLVIII (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 9th November 1961.

	PAGES
I Questions and Answers	1-30
II Adjournment Motion <i>re</i> failure of the Government to provide facilities in jails for Kisan Satyagrahis	30-31
III Calling attention to the Lock-out in Textool Company, Limited, Coimbatore	31-32
IV Government Motions—	
(1) Transaction of Government Business on a Non-Official Day	32
(2) The Third Five-Year Plan—Madras State	61-102
V Government Bills—	
(1) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961)	32-36
(2) The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961)	36-60
VI Announcements—	
(1) The Madras Public Trusts (Regulation of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961)	36
(2) Business of the House	60-61
VII Papers laid on the table of the House	102-106

Friday, 10th November 1961.

I Questions and Answers	119-150
II Calling attention to caterpillar menace to groundnut and other crops	150-152

	PAGES
III Government Motion—	
Third Five-Year Plan—Madras State (discussion)— <i>cont.</i> ..	153-228
IV Papers laid on the table of the House	228-229

Saturday, 11th November 1961.

I Questions and Answers	239-259
II Government Motion—	
Third Five-Year Plan—Madras State (discussion)— <i>cont.</i> ..	259-340
III Papers laid on the table of the House	340

Monday, 13th November 1961.

I Questions and Answers	349-375
II Calling attention to the need for famine relief work in Coimbatore district	375-376
III Government Bill—	
The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1961	376-377
IV Government Motion—	
National Integration	377-454
V Papers laid on the table of the House	454

Tuesday, 14th November 1961.

I Questions and Answers	463-486
II Announcements—	
(1) The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961)	486
(2) The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1961 ..	491
III Government Bills—	
(1) The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 26 of 1961)	486-491
(2) The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 35 of 1961)	491-546

Wednesday, 15th November 1961.

I Questions and Answers	557-583
II Calling attention to slump in jaggery	583-584
III Government Bills—	
(1) The Madras Gift Goods (Unlawful Profession) Bill, 1961	584
(2) The Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Amendment Bill, 1961	585-595
(3) The Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961)	595-621

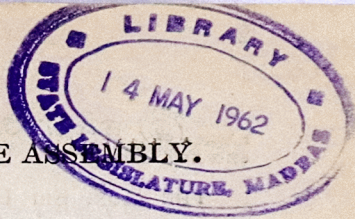
(4) The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 41 of 1961)	621-629
(5) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 48 of 1961) ..	630-636
(6) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 49 of 1961) ..	637-638
(7) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 50 of 1961)	638-639

IV Announcements—

(1) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961	629
(2) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961	636
(3) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961	638
(4) Business of the House	640

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, the 9th November 1961.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George at eleven of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Cement.

DEPUTY SPEAKER: Question Nos. 1914, 1915 and 1916 will be taken up together.

* 1914 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-60, 1960-61-ல் நம் மாநிலத்தில் (1) இறக்குமதியான (2) உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமென்ட் எவ்வளவு?

(இ) 1961-ல் நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான சிமெண்டு எவ்வளவு?

(உ) ஏற்றுமதியான சிமெண்டு எவ்வளவு?

THE HON. SRI P. KAKKAN:—

(அ) (i) Nil.

(ii) 1959-60 898,296 tonnes.

1960-61 1,116,804 „

Up to May 1961 467,174 „

(இ) (1) Roughly, 541,000 tonnes.

(உ) Ten thousand, two hundred and twenty-one tonnes up to 30—4—1961 during this year.

* 1915 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the quantity of cement allotted to Madras State in 1961?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Three lakhs eighty-three thousand four hundred tonnes for the current year for use till September 1961.

* 1916 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI:

SRI A. A. RASHEED:

SRI V. K. KOTHANDARAMAN:

} கனம் பொது

மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிமெண்டு விறியோகத்தில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

[9th November 1961]

(இ) இதைப் போக்க சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) Generally, the production of cement falls short of the demand. There has further been a spurt in demand all over due to increased Governmental construction and private building activity. The bottleneck in the movement of cement is another factor. During the recent months, the acute shortage of cement has occurred due to short fall in production in the cement industrial units in the region.

(இ) When it was noticed that the scarcity of cement hampered the progress of the Government constructional works the Government of India were addressed and an 'ad hoc' allotment of 5,000 tonnes of cement was obtained. The Government have also reintroduced the cement permit system under which 80 per cent of the stock of cement received will be sold against permits issued by competent authorities and the balance of 20 per cent will be sold without permits to bona fide consumers. The Government are also considering the question of appointing a Special Officer who can attend to problems relating to cement industry and can remove the bottlenecks in the movement of cement.

SRI S. M. ANNAMALAI : 1960-ம் வருஷத்தில் 11 லட்சம் டன் சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1961-ம் வருஷத்தில் 4 லட்சம் டன்களைக் குறைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இதைக் குறித்து சர்க்கார் ஆலோசித்தார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. பொதுவாக நம் மாநிலத்தில் எல்லா பாக்டரிகளிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சிமெண்ட் விநியோகம் செய்வது மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கிறது. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகத்தான் அவர்கள் 'அலாட்' செய்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு வேண்டுமென்று கேட்கின்றோம். இருந்தாலும், சிமெண்ட் உற்பத்தி சில காரணங்களால் குறைந்து விட்டது. அதனால், நமக்கு 'அலாட்' செய்திருப்பதும் குறைந்திருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : When there is shortage of cement in our country as well as in our State, what is the necessity for exporting cement to foreign countries? Will the Government make representations to the Union Government for stopping such exports?

THE HON. SRI P. KAKKAN : We have represented to the Government of India, but we cannot ask them to stop exports.

SRI N. K. PALANISAMI : இறக்குமதி செய்யப்படுகிற சிமெண்ட் நியாய விலைக்குக் கிடைக்காமல் இரட்டிப்பான விலைக்கு ரூ. 13 வரைக்கும் கூட விற்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றும் வேலைகளுக்கெல்லாம் திட்டமிட்டதற்கும் அதிகமாகத் தொகை செலவிட

9th November 1961]

வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்க சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : என்பது சதவிகித ஸ்டாக்கை 'பர்மிட்' பெற்றவர்களுக்கும், 20 சதவிகித ஸ்டாக்கை, மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்த முறையில் சிமெண்ட் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறோம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : பொது மராமத்து இலாகாவின் எப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கின்றார்களோ அப்பொழுது தேவைப்படுகிற சிமெண்டை வாங்கிக்கொண்டால் பரவாயில்லை. அப்படியில்லாமல், வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே தேவையான எல்லா சிமெண்டையும் வாங்கி ஸ்டாக் செய்து கொள்வதால் பொது மக்களுக்குத் தேவையான நேரத்தில் சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அதற்கு அரசாங்கம் என்ன பரிகாரம் தேடி இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பொது மராமத்து இலாகா வேலைக்கு எல்லா சிமெண்டையும் வாங்கிச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்வது இல்லை. எவ்வெப்போது தேவையோ அப்பொழுதுதான் சிமெண்ட் வாங்கி வேலை நடைபெறுகிறது. பொது மக்களுக்குத் தேவையான சிமெண்டு கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know what the price of cement per bag is at present? Is it a fact that any quantity of cement is available in black-market on higher price, and, if so, may I know what steps the Government have taken to control the price of cement?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want notice of a separate question.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Are there proposals before the Government to overcome this difficulty, and, if so, may I know what those proposals are?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஒருவரை நியமித்து, பாக்டரியை அடிக்கடி சுற்றிப் பார்த்து, எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகரிக்கவும், நல்ல முறையில் சிமெண்ட் கிடைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரே ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமிப்பதுபற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமும் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை வைத்துக் கவனிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

டால்மியா, தானையூத்து சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள இயந்திரங்களும் 'ரிபேர்' செய்யப்படுவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் செய்து முடிந்த பிறகு, போதுமான சிமெண்ட் கிடைக்குமென்று நாம் நினைக்கிறோம்.

[9th November 1961]

SRI K. VINAYAKAM : நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் சிமெண்ட் நம் மாநிலத்தில் விநியோகிக்கப்பட ஏற்பாடு செய்தால் இங்கு பற்றாக்குறை ஏற்படாது என்று சொல்லப்படுகிற கருத்தும், இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதால்தான் இப்பொழுது இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிற கருத்தும் வாஸ்தவந்தானா? அப்படியிருந்தால், உற்பத்தி செய்யப்படுவதில் எத்தனை சதவிகிதம் வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These are all policy matters and I am afraid, during the question-hour we cannot discuss all these things. It will also be difficult to give any reply to such questions.

DEPUTY SPEAKER : I disallow the question as it relates to a matter of policy.

SRI A. GOVINDASAMY : விவசாயத்திற்காக மோட்டார் பம்பு செட் வைப்பதற்குக் கட்டிடம் கட்ட 100 மூட்டை, 50 மூட்டை சிமெண்ட் தேவையென்று கேட்டால் மூன்று மூட்டைகள், ஐந்து மூட்டைகள் தான் வழங்கப்படுகின்றன. அதனால், விவசாய வேலை தடைப்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயத்திற்குத் தேவையான அளவு சிமெண்ட் பர்மிட் கொடுக்க தாசில்தாருக்குக் கட்டளை இடப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கையிலே ஸ்டாக் இருக்கிற அளவுக்கு கலெக்டரோ தாசில்தாரோ பர்மிட் கொடுப்பார்கள். இரண்டு டன்னுக்குக் குறையாமல் கொடுக்கலாம் என்று கட்டளை இடப்பட்டிருக்கிறது. சிமெண்ட் ஜாஸ்தி இருந்தால் ஜாஸ்தி கொடுக்கப்படும். குறைவாக இருந்தால், குறைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

SRI V. SANKARAN : பொதுவாக வியாபாரிகள் சிமெண்டைப் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, மூட்டைக்கு ஆறு, ஏழு ரூபாய் அதிகம் கொடுத்தால் கொடுக்கிறார்கள். மூட்டையிலிருந்து ஓரளவு சிமெண்டை எடுத்துவிட்டு சாம்பலைக் கலந்து கொடுக்கிறார்கள். மூட்டையின் கனம் சரியாக இருப்பதில்லை. இத்தகைய ஊழல் இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுத்து நல்ல முறையில் சிமெண்ட் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அம்மாதிரி தகவல் என்னிடம் இல்லை. அம்மாதிரி ஊழல் இருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பாக எழுதியனுப்பினால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI J. MATHA GOWDER : சிமெண்ட் பற்றாக்குறையைப் போக்க தமிழ்நாட்டிலேயே ஏதாவது புதிதாக சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஏதாவது தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

9th November 1961]

DEPUTY SPEAKER : A similar question put by hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar has already been answered by the Hon. Minister.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விநியோகத்தில் ஏற்படக் கூடிய ஊழலின் காரணமாகத்தான் ஏற்கனவே சல்பேட் போன்ற உரங்களைக்கூடத் தனியாரிடத்தில் இருந்து எடுத்துக் கூட்டுறவுகளுக்கும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியே இந்தச் சிமெண்டு விநியோகத்தையும்கூடத் தனியாரிடத்தில் இருந்து எடுத்துக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்துதான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு சொஸைடிகளிடத்திலோ, பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடத்திலோ கொடுக்கிற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : இப்போது 20 சதவிகிதம் என்று தனியார் டெப்போக்களுக்குக் கொடுக்கிற முறையில் இன்றைக்கு மூட்டை 12 ரூபாய் 15 ரூபாய் என்று விறக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி கள்ளமார்க்கெட் ஆகாமல் தடுக்க ஒரு ஊருக்கே இரண்டு மூன்று ஏஜெண்டுகளுக்கு லைசென்சு கொடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதுபற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Sweepers and scavengers

* 1917 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of **SRI M. KAJYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) that details of Centrally-sponsored schemes to be implemented during the current year for improving the working conditions of sweepers and scavengers; and

(b) the list of municipalities to be benefited?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A paper^a is placed on the table of the House.

Highways and Rural Works Department

* 1918 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வேதாரண்யத்தில் மராமத்து இலாகா (Highways)-ல் மேஸ்திரி or Attender-ஆக வேலை செய்யும் ஒருவர் சென்ற 6 வருட காலமாக வேலை செய்யாமலேயே சம்பளம் வாங்கி வருவது உண்மையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

[9th November 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், இதுபோன்று ஆறு வருஷ காலமாக ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சம்பளம் வாங்கி வருகிறேன் என்றும், அதற்குக் காரணத்தை விசாரணை செய்தால் நேரில் சொல்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறேன் என்றுகூட சர்க்காருக்கு அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதன் பேரில் இனிமேலாவது பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாரா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியை நான் உணர்வேன். அந்த ஆள் ரொம்ப மோசமான பேர்வழி. பொறுப்பான வேலை எதுவும் அவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றே வைத்திருந்தது. எனக்கு வேலை கொடுப்பது இல்லையென்று அவன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இப்போது அவனை சஸ்பெண்டு பண்ணி வைத்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டும் வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்த ஆள் ரொம்ப மோசமானவன் என்று அதிகாரிகள் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடாது. இவனுக்கு மேலதிகாரியாக இருக்கக்கூடியவரிடத்தில் காணப்படும் ஊழல்களை இவன் கண்டுகொள்வதாலேயே இவனை அவர்கள் 'கண்டெம்' செய்திருக்கிறார்கள் என்பது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மேலதிகாரிகள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. முன்பு தஞ்சாவூர் டிவிஷனில் இருந்தான். அங்கே கெட்ட பெயர் வாங்கிக்கொண்டதால் நாகப்பட்டினத்திற்கு மாற்றப்பட்டான். இங்கும் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொண்டால்தான் இவனைப்பற்றி மோசமான ஆள் என்று அரசாங்கம் முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருந்தது.

*** 1919 Q.—SRI N. MARUDACHALAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் தினக்கூலிகளாக வேலை செய்து வரும் தொழிலாளிகளை நிரந்தரமாக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir.

SRI N. MARUDACHALAM : சார், இந்தக் கோவை ஜில்லாவில் சாலை மராமத்து இலாகாவில் மட்டும் 150 ஆண்களும், பெண்களும் இருக்கிறார்கள். பத்து வருஷ காலமாக வேலை நிரந்தரமாக்கப்படாமல் கூலிகளாகவே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக மாற்றுவதற்குச் சர்க்கார் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இவ்விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. பே கமிஷன் சிபார்சுப்படி 5 வருஷங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து இருக்கிறவர்கள் காயம் செய்யப்படலாம் என்று சர்க்காரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி பின்னாலே நல்லதொரு முடிவு ஏற்படும்.

9th November 1961]

Tanks (Avanashi, Palladam and Erode taluks)

* 1920 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the District Development Council, Coimbatore, passed a resolution on 28th April 1961, requesting the Government to arrange for the investigation of a scheme to fill up about 35 tanks in Avanashi, Palladam and Erode taluks;

(b) whether any investigation has been conducted in this regard; and

(c) if so, details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) Detailed investigation is being conducted by the Chief Engineer (Irrigation).

SRI N. K. PALANISAMI: நிலகிரி ஜில்லாவில் நடுவட்டத்திலிருந்து கோளா ஸ்டேட்டுக்கு ஒரு நதி உற்பத்தியாகிப் போகிறது என்பது வாஸ்தவமா? இதைப் பரிசீலனை செய்ய ஏதாவது சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நிலகிரி ஜில்லாவில் இருந்து மேற்கும், கிழக்கும், வடக்கும் கூட போகிறது. கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட மூல கேள்விக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன வசதி பெறுது வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கும் பல்லடம், அவிநாசி, ஈரோடு போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இருக்கும் சர்க்கார் குளம், குட்டைகளை எல்லாம் பராமரிக்க ஏதேனும் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இது குளம், குட்டை சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி அல்ல.

SRI N. K. PALANISAMI: குந்தா கழிவு நீரை உபயோகப்படுத்தும் திட்டமும், அப்பர் பவானித் திட்டமும் ஒன்றுதானா? அல்லது வெவ்வேறு?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Marina Beach

* 1921 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to furnish the details of the scheme for the improvement of Marina Beach in the City of Madras?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The attention of the member is invited to the paper^a placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether any aid or grant has been received from the Union Government for the improvement of the Marina Beach as a tourist attraction?

[9th November 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற தாளில் இரண்டாவது பக்கத்தில், இரண்டாவது பாராவில் புதிய ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் காணப்படுகிறது. இதற்கு லவ்வர்ஸ்பாத்—காதலர் பாதை என்ற பெயரையே வைப்பதில் ஆட்சேபனை என்ன? இந்த ரோட்டில் ஆங்காங்கே உட்காருவதற்கு பெஞ்சுகள் போட அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : காதலர் பாதை என்ற பெயரை மாற்றவில்லை. அங்கே வசதிகள் செய்து கொடுக்க ஆட்சேபனை இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : காதலர் பாதை வயதான மந்திரிகள் நடமாடும் இடமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? (சிரிப்பு.)

SRI A. A. RASHEED : May I know whether any steps have been taken to remove the thatched huts which mar the beauty of the Marina?

THE HON. SRI P. KAKKAN : In the evening most of the huts are removed by the fishermen.

Pudupettaí Handloom Weavers' Society

* 1922 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் மின்சார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வடாற்காடு மாவட்டம், போளூர் தாலுகா, களம்பூர், மதுரா, புதுப்பேட்டை கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தில் இவ்வாண்டு புதிய உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை என்று வந்த புகாரின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No complaint was received that new members were not admitted in this society during the current year.

Electricity for agricultural purposes

* 1923 Q.—SRI N. S. RAMALINGAM (on behalf of SRI V. ARUNACHALA THEVAR) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state, when the scheme for the supply of electricity for agricultural purposes will be extended to the villages in the Pudukkottai Division?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The attention of the hon. Member is invited to the answer contained in the paper^a placed on the table of the House.

9th November 1961]

Madras-Nagercoil Express Bus Service

* 1924 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to introduce an Express bus-service from Madras to Nagercoil to be covered on a single day ;

(b) what will be the fare; and

(c) whether there is any proposal to have the coaches air-conditioned?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

* SRI T. T. DANIEL : May I know what the peculiar type of difficulties is which the Government think that they will have to face, if such an Express Bus is run with a few hours' stay at Tiruchirappalli?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have just now stated that there is no proposal at all and I do not think that this supplementary arises out of my answer.

Housing Scheme for Sweepers and Scavengers

* 1925 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of houses to be constructed under the Centrally sponsored Subsidised Housing Scheme for sweepers and scavengers.

(b) the allotment for each of the municipalities to be benefited;

(c) whether town panchayats have been included in the scheme; and

(d) if so, the names of such town panchayats?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) One thousand houses.

(b) to (d) The selection of the municipalities and panchayats for implementation of the Housing Scheme has not yet been finalised by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards, who is in charge of the scheme.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக உள்ள நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு அல்லாத குறையைப் போக்குவதற்கான நிலைமையை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே அரசாங்கம் நிறைவேற்ற முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் நன்கு யோசித்துத்தான் இந்த நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற

[9th November 1961]

ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 30 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் 5 லட்சம் ரூபாய் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும், 3 லட்சம் ரூபாய் வண்டிகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : இந்தத் திட்டமானது நகரங்களில் மட்டும்தான் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுமா அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் கொடுக்கும் விதத்தில் மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் இதில் இடம் பெறும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வளவு குறைவாக, 1,000 வீடுகள் அளவிற்குக் கட்டுவதற்குத்தான் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கிற பணம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதாலா அல்லது மாகாண அரசாங்கத்திலிருந்து போடக்கூடிய தொகை இதைக் காட்டிலும் அதிக அளவில் போட முடியாது என்ற காரணத்தினாலா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்தத் திட்டம் “க்ராண்ட்” இன் எய்டு” அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது பரீட்சார்த்தமாக சிறிய அளவில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. போகப் போகப் பெரும் அளவில் இது நிறைவேற்றப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : முதல்தர நகரசபை இருக்கின்ற பகுதிகளில் மட்டும் இதை நிறைவேற்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது இரண்டாம்தர, மூன்றாம்தர முனிசிபாலிட்டிகள் இருக்கும் பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதல்தர, இரண்டாம்தர, மூன்றாம்தர பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் இந்தச் சலுகையைப் பெற முன் வந்தால் அவ்வாறு வருகிற எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குமே அரசாங்கம் உதவி செய்யும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதுவரை ஒரு வீடுகூடக் கட்டிக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்ற நகரசபைகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் முதல் சலுகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வதில்லை. அந்தந்த நகரசபைகளும், பஞ்சாயத்துக்களும் முன்வந்தால் சர்க்கார் பாதிப் பணம் கொடுக்கும். பாதிப் பணமும் அவைகளால் ஒதுக்க முடியவில்லை என்றால் அரசாங்கத்திடமிருந்து அதற்காகக் கடன் வேண்டுமானாலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

9th November 1961]

Handloom cloths

DEPUTY SPEAKER : Questions 1926, 1927 and 1928 will be taken up together.

* 1926 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : } Will the Hon.
SRI A. A. RASHEED : } the Minister for Electricity be pleased to state (a) whether the State Government have addressed the Government of India to arrange for the disposal of handloom cloths that are stocked without any sale; and

(b) if so, the reply received from the Centre?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The Handloom Export organisation has arranged for the purchase of accumulated stocks of “ Bleeding Madras ” variety.

* 1927 Q.—SRI A. A. RASHEED : } Will the Hon. the
SRI S. M. ANNAMALAI : }
SRI P. U. SHANMUGAM : }

Minister for Electricity be pleased to state whether the Union Government have offered to buy the unsold stocks of “ Bleeding Madras ” cloth from the State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, Sir. The Handloom Export Organization of the State Trading Corporation is procuring the unsold stocks of “ Bleeding Madras ” cloth under instructions from the Government of India.

* 1928 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether representations have been received from Co-operative Weavers’ Societies regarding accumulation of stocks of handloom cloths; and

(b) if so, the steps taken to reduce the stocks?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether our Government have any information regarding the reported orders received from the United States of America for “ Bleeding Madras ” recently?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், “ப்ளீடிங் மெட்ராஸ்” என்ற துணியை வாங்க மட்டும் ஸ்டெட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரித் தேங்கிக் கிடக்கும் மற்ற கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கும் அந்த மாதிரி ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்த முன்வருவார்களா?

[9th November 1961]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தக் கைத்தறித் துணிகள் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ததில் 'ப்ளீடிங் மெட்ரூஸ்' என்ற ரகத்தான் அதிக அளவில் தேக்கமாகி இருப்பதாகத் தெரிய வந்தது. அதனால் அதுபற்றி விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டது. மற்ற ரகங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான தேக்கம் இல்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்திலே உள்ள பல ஜில்லாக்களிலே உள்ள சொசைடிகளில் இருந்து துணிகள் தேங்கிக் கிடப்பதை விடப்பதற்கு அரசாங்கம் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அவைகளின் பேரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : விண்ணப்பங்கள் ஏதும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதுபற்றிப் பொதுவாகப் பரிசீலனை செய்ததில் தீபாவளிப் பண்டிகைக்குப் பிறகு அதிகத் தேக்கம் இருக்காது என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இதுபற்றி மேலும் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த "ப்ளீடிங் மெட்ரூஸ்" துணியை மத்திய அரசாங்கம் வாங்கும்போது விலை குறைவாகக் கொடுப்பதாக வியாபாரிகள் தூது வந்தார்களா? முடியுமா என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : விலை நிர்ணயம் செய்யப் படுவது தரத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த ப்ளீடிங் மெட்ரூசுக்கு அமெரிக்கா தேசத்தில் அதிக கிராக்கி இருந்தது, அதனால் தனிப்பட்டவர்கள் இதில் ஈடுபட்டு மிகவும் தரக்குறைவான துணிகளை உற்பத்தி செய்து அனுப்பிய காரணத்தால் அமெரிக்காவில் இதைத் தடை செய்துவிட்டார்கள். தரத்திற்குத் தகுந்த வாறுதான் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : "ப்ளீடிங் மெட்ரூஸ்" என்ற ரகத் துணிக்கு அதிகக் கிராக்கி ஏற்பட்ட காரணத்தால் வட நாட்டுக்காரர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு அந்த ரகத் துணியைத் தயாரித்த காரணத்தால்தான் பாதகம் ஏற்பட்டது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதை உற்பத்தி செய்தவர்கள் முழுவதும் தென்னாட்டுக்காரர்கள்தான்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறித் துணியின் தேக்கம் எத்தனை கஜம் என்று அமைச்சர் அவர்களால் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : தற்போது எவ்வளவு தேக்கம் என்று சொல்ல முடியாது. இப்போதுதான் அதிகமான வியாபாரம் தீபாவளியின் காரணமாக நடைபெற்று இருக்கிறது. இந்தக் கேள்வியை இன்னும் ஒரு மாதமோ அல்லது இரண்டு மாதமோ கழித்துக் கேட்டால் புள்ளி விவரம் கொடுக்க முடியும்.

9th November 1961]

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தப் ப்ளீடிங் மெட்ரூஸ் துணியை சொசைடிகளிடம் உள்ள இருப்பிலிருந்து வாங்கினார்களா? அல்லது தனியார் துறையிடமிருந்து வாங்கினார்களா? இன்னும் இருப்பில் இருந்தால் அதையும் மத்திய சர்க்கார் வாங்கிக்கொள்ள சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : சொசைடிகளிடம் இருக்கும் துணிகளை மட்டுமல்லாது எங்கெங்கு தேக்கம் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து வாங்கப்படுகிறது. மேலும் விவரம் தேவையானால் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the total quantity proposed to be purchased from us by the Export Handloom Organization?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : They are prepared to buy cloth of any standard that will be made available to them. Actually, we have not fixed any target as such.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : ஸார், இந்த ப்ளீடிங் மெட்ரூஸ் என்ற சொல் “ரத்தக் கறை படிந்த” என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுப்பதால் இந்தப் பெயரை மாற்றுவது பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நாம் இந்தப் பெயரை மாற்றினால் அமெரிக்கர்கள் வாங்கமாட்டார்கள். இந்தப் பெயர் அவர்களுக்கு இஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வியாபாரத்தைக் கருதி இந்தப் பெயரை மாற்றாமல் இருப்பது நல்லது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அமெரிக்கர்களின் மோகத்திற்குத் தடை ஏற்படக்கூடிய வகையில் மட்ட ரகத் துணிகளை உற்பத்தி செய்து அனுப்பிய நபர்கள் யார் யார்? அவர்கள் பேரிலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இப்பொழுதும் அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அனுமதி இருக்கிறதா அல்லது ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அமெரிக்கர்களுக்கு யார் மேலும் தனிப்பட்ட முறையில் கோபம் கிடையாது, சில தனிப்பட்டவர்கள் தரக் குறைவான துணியை உற்பத்தி செய்த காரணத்தால் அவர்கள் வாங்க மறுத்தார்கள். இந்த ப்ளீடிங் மெட்ரூசுக்கு அங்கு நிரந்தரமாகக் கிராக்கி இருக்க முடியாது. அமெரிக்கர்களைப் பொறுத்தவரை வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அவர்களுடைய மோகம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். இருந்தாலும் எப்படியும் விற்பனை செய்யவேண்டும். மற்ற தேசங்களிலும் இந்த மோகத்தை உண்டு பண்ண முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

Drivers (heavy transport)

* 1929 Q.—**SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :** கனம் மின்சார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—
(அ) ஹெவி டிரான்ஸ்போர்ட் டிரைவர்களுடைய சர்க்கார் சம்பள விதிகள் என்ன?

11-30 a.m.

[9th November 1961]

(இ) இது லைட் டிரான்ஸ்போர்ட்டை விட எவ்வளவு அதிகம்?

(உ) பழைய சம்பளக் கமிஷன் ரிபோர்ட்படி சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(எ) இல்லையென்றால் காரணமென்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (அ) & (இ) There is no distinction in the scales of pay of drivers of heavy transport and light transport vehicles so far as the Madras State Transport Department is concerned. The following are the scales of pay of the drivers in that department :—

Drivers (Selection Grade)—Rs. 90—3—105—4—125.

Drivers (Ordinary Grade)—Rs. 80—2—100.

(உ) Yes, Sir.

(எ) Does not arise.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it a fact that the scale of pay and emoluments paid to the heavy-endorsed drivers of the Government Transport is lower when compared to that of drivers employed in Messrs. T.V.S. & Sons and other private enterprises? Will the Government consider the desirability of increasing the rate to that standard so as to attract efficient men?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : When we take into account the conditions of employment of Government drivers, we cannot take into account only their pay for the purpose of increasing or decreasing their emoluments. There are so many other factors which have to be considered. In consideration of all this, we are also able to get good drivers.

Agricultural implements (prizes to fabricators)

* 1930 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) விவசாயக் கருவிகள் செய்பவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்குவதைக் குறித்து மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரைக் கேட்டார்களா?

(இ) இதற்காக மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் தருகிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) & (இ) The Indian Council of Agricultural Research has sanctioned a scheme for the award of President's Gold Medal and prizes for outstanding contribution in the field of production of agricultural implements. Four copies of the rules are placed in the Legislature Secretariat Library. The Ministry of Commerce and Industry sought the co-operation of the State Government to inform all the manufacturing concerns of agricultural implements in this State of the scheme and advise them to participate in the competition. Action has been taken accordingly.

9th November 1961]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், விவசாயக் கருவிகள் என்றால் என்னென்ன பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? விஞ்ஞான முறையிலும் நவீன முறையிலும் தயாரிக்கப்படுகின்ற கருவிகள் மட்டும்தானா? அல்லது பழைய கருவிகளையே தயாரிக்கலாம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பழைய கருவிகள், புதிய கருவிகள் என்று ஒன்றும் பிரிக்கப்படவில்லை. பழைய கருவிகளையே புதுப்பித்து தயாரிக்கலாம். விஞ்ஞான முறையிலும் மாற்றி அமைக்கலாம். பொதுவாக நம்மிடையே மாடுகள் இழுக்கின்ற கருவிகள் இருக்கின்றன. கையால் உபயோகப்படுத்துகின்ற கருவிகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் தயாரிப்பவர்களுக்கு பிரிசு கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரத்திலும் இதுபோன்ற விவசாயக் கருவிகளை கூட்டுறவு முறையில் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் அதன் மீது நம்முடைய சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வி இதிலிருந்து எழவில்லை. இதைப்பற்றி மேல் விவரங்கள் அறிய வேண்டுமானால் தனியாக கேள்வி போடவேண்டும். இதில் மத்திய சர்க்காருக்கோ அல்லது ராஜ்ய சர்க்காருக்கோ எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. அதோடு இதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் இதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

Agricultural implements (production)

* 1931 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய உபகரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை உள்ளன?

(இ) அங்கு என்ன என்ன கருவிகள் செய்யப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) & (இ) A statement* is placed on the table of the House.

SRI A. R. MARIMUTHU : நவீன விவசாயக் கருவிகள் இப்போது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஒவ்வொரு செண்டர் அமைத்து உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் அமைப்பது என்பது சாத்தியமில்லை. கூடியமட்டும் இது விரிவாக்கப்படும்.

[9th November 1961]

SRI A. R. MARIMUTHU : பொதுவாக தயாரிக்கப்படும் விவசாயக் கருவிகள் மிகவும் தரம் குறைந்தவைகளாக இருக்கின்றன. சமீபத்தில் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் கொடுத்த விவசாயக் கருவிகளை சரியானபடி உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கருவிகளை நல்ல முறையில் தயாரிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதோடு கருவிகளை மட்டும் குறை சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை, அதை உபயோகிப்பவர்கள் மீதும் தவறுகள் இருக்கலாம்.

Supply of fertilizers (Tiruchirappalli district)

* 1932 Q.—**SRI T. KARIA GOUNDER** (on behalf of **SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA**) : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி ஜில்லாவிற்கு நடைமுறை விவசாய ஆண்டிற்கு கனம் ஒதுக்கப்பட்ட உர மூட்டைகள் எவ்வளவு?

(இ) அது எந்த முறையில் விநியோகிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The total quantity of fertilizers fixed for Tiruchirappalli district for 1961-62 is 13,300 tonnes in terms of Ammonium Sulphate (one metric tonne of Ammonium Sulphate is sent in 10 bags of 100 kilograms each. In respect of other fertilizers one metric tonne is sent in 20 bags of 50 kilograms each).

(b) The retail distribution of these fertilisers to the ryots is done solely through the primary co-operative societies.

SRI A. GOVINDASAMY : திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரியலூரில் ரசாயன உரத்தோடு சாப்பாட்டுக்கான உப்பையும் சேர்த்து விற்பனை செய்ததாக தகவல் இருந்ததே, அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இதில் யார் யாரெல்லாம் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பழைய விஷயம். வேறு சில இடங்களிலும் இம்மாதிரி நடந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மிகவும் அதிகமாக நடப்பதாக தகவல். இதைக் கண்டுபிடித்து கேஸ் போடப்படுகிறது. அதை கோர்ட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். கோர்ட்டில்தான் தகுந்தபடி தண்டனை கொடுக்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் அதிகமாக நடப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அதை ஏன் போலீஸ் நிர்வாகம் சரியாக கண்டு பிடிக்கவில்லை?

2th November 1961]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீஸ் நிர்வாகத்தின் குறைவு என்று என்னால் ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. போலீசார் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. M. NALLASAMI : 1960-61-ம் ஆண்டில் அமோனியம் சல்பேட் உரம் கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா? அப்படியானால் அது சரியாக விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சில இடங்களில் இதை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும், சில இடங்களில் ஃபாக்டரிகள் மூலமாகவும் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

SRI T. K. SUBBIAH : அரியலூரில் நடந்த உப்பு கலப்படத்திற்கு தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்துதான் காலி சாக்குகள் வந்தன என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

Azhagar Hills

***1933 Q.—SRI A. E. CHANDRASEKHARANAYAGAR :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரைக்கடுத்த அழகர் மலை யாருக்குச் சொந்தமானது?

(இ) அம்மலையின் பேரில் எத்தனை கோயில்கள், மடங்கள், தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன? அவைகளின் பெயர்கள் என்ன?

(உ) அழகர் மலையின் பேரில் ஜம்புலபுத்தூர் மண்டபம் என்று ஒன்று இருக்கின்றதா? அந்த மண்டபத்தில் வேறு கோயில்கள் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(எ) அப்படியானால் அம்முயற்சிக்கும், சர்க்காருக்கும் சம்பந்தம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) It belongs to the Government.

(இ) There are three theerthams on the Hills, Hanumar theertham, Garuda theertham and Nupra Gangai theertham. There are no temples or madams on the Hills.

(உ) There is no mantapam on the Hills known as "Jambulaputhur Mantapam".

(எ) Does not arise.

[9th November 1961]

SRI K. VINAYAKAM : முருகன் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுகிற ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய பழமுதிர்சோலைதான் இப்போதுள்ள அழகர் மலை என்பது உண்மையா? அது வைஷ்ணவர் கையில் சிக்கி, அதன் மூலம் சைவம் அழிக்கப்பட்டு விட்டதும் வாஸ்தவம்தானா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மூலக் கேள்வியை கேட்டிருக்கும் அங்கத்தினர் அவர்கள் தீவிர வைஷ்ணவ ராவார், இந்த உப கேள்வியைக் கேட்கும் அங்கத்தினர் அவர்கள் முருகன் பக்தர் ஆவார். சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் சைவமும், வைஷ்ணவமும் ஒன்றுதான். இங்கேயே பெருமாள் கோவிலில், விநாயகரும் இருக்கிறது, பைரவரும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Sugar Mills, Pennadam

*** 1934 Q.—SRI S. RAMALINGA PADAYACHI :** கனம் உள் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் விருத்தாசலம் வட்டம் பெண்ணாடத்தில் சர்க்கரை மில் ஏற்படுத்த இருந்தது எந்த நிலையில் உள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Soundararajan and Company, Madras, obtained a licence in October 1960 from the Government of India for the establishment of a sugar factory at Pennadam under the name and style of Aruna Sugar Limited, with a cane crushing of 1,250 tons per day. Share capital collection and purchase of machinery are in progress.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த ஆலை எப்போது துவங்கும், விவசாயிகளிடமிருந்து இதற்கான விண்ணப்பங்கள் வாங்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மிஷினரிக்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஷேர்-காப்பிட்டல் வசூல் செய்யவேண்டும். இந்த வேலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நர்சரி பிளான்டேஷன் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : இந்த ஆலை கட்டுவதில், சில நிலச் சொந்தக்காரர்கள், தங்களை ஆலையின் பங்குதாரர்களாக சேர்த்துக்கொள்ளாததின் காரணமாக அவர்கள் நிலம் கொடுக்க மறுப்பதாகவும், இதன் காரணமாக பாக்டரி கட்டிட வேலை தடங்கல் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாக கேள்வி போட்டாலோ அல்லது எனக்கு தனியாக எழுதிக் கேட்டாலோ வேண்டிய விவரங்கள் தெரிவிக்கலாம்.

9th November 1961]

Polio-myelitis

* 1935 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

இளம்பிள்ளை வாதத்தைப் போக்க சர்க்கார் இதுவரை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Polio-myelitis is now prevalent in an epidemic form in this State. Stray cases, when they occur, are isolated and treated in hospitals. Concurrent disinfection procedures and preventive measures are also adopted to avoid the spread of the disease.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த வியாதியினால் அநேக சிறு குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒரு பூச்சியின் மூலமாக வருகிறது. தொத்து நோய் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தனியாக இருக்கவேண்டும், தனியாக வைத்திருந்தால், மேலும் நோய் பரவாமல் தடுக்க முடியும். அதோடு சுற்றுப்புறமும் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும், பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களை ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு பரவாதபடி தடுத்துக்கொள்ளலாம். வியாதி வந்துவிட்டால், மருந்து கொடுத்துத்தான் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.

SRI M. S. SELVARAJAN : இந்த இளம்பிள்ளை வாத நோய் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு சிகிச்சை செய்யக்கூடிய ஆர்தோ போடிக் ஸெண்டர்ஸ்களுக்கு ராஜ்ய சர்க்காரினால் ஏதாவது உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தமாதிரி நோய் வந்து உறுப்புகள் உபயோகமில்லாது போனால் உதவி செய்வதற்கான ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதை இன்னும் விஸ்தரிப்பதற்கும் யோசனை இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether there is any proposal to vaccinate the school going children with Dr. Salk's serum?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, that is also being considered.

SRI V. SANKARAN : நோய் வந்த பிறகு என்னென்ன ப்ரிக் காஷன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த நோய் என்னென்ன காரணங்களினால் வருகிறது, இதைத் தடுக்க என்னென்ன விதத்தில் முன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று பார்த்து சர்க்கார் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சுகாதார விதிகளை அனுசரித்தால் கூடுமான வரையில் இதைத் தடுக்கலாம். (சிரிப்பு.)

[9th November 1961]

Minor Irrigation Schemes (Salem district)

* 1936 Q.—SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக சேலம் ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) (1) சேலம் ஜில்லாவில், (2) தர்மபுரி தாலுகாவில் எடுத்துக்கொண்டு செய்த வேலைகள் யாவை?

(உ) 1961-ல் ஆரம்பிக்க திட்டமிட்டுள்ள வேலைகள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ), (இ) & (உ) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : இக்கேள்வியின் 'ஸி' பிரிவில் தெரிவித்துள்ளபடி 1961-62-ம் ஆண்டுக்கான வேலைகளில் மத்தளப் பள்ளம், மரவாத்திப்பள்ளம், மூலபெல்லூர், பெரியபள்ளம் ஆகிய ஏரிகளை இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்துவிட்டார்களா? அப்படி செய்து விட்டிருந்தால் விவரம் என்ன என்று அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிற விவரங்களைத் தவிர வேறு விவரங்கள் ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி எனக்கு எழுதி அனுப்பினால் கவனித்து செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். இப்போது கொடுத்திருக்கிற ஜாபிதாவே பெரிதாக இருக்கிறது. அந்த ஜாபிதா பூராவையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்த்தார்களோ இல்லையோ என்று தெரியவில்லை.

Factory effluent (lands affected)

* 1937 Q.—SRI A. E. CHANDRASEKARA NAYAGAR : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, பாரி அண்டு கம்பெனி இவைகளில் கழிவு நீர்களினால் வாலாஜா தாலுகாவில் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) இதைக் குறித்து சர்க்காருக்கும், ஜில்லா சுகாதார அதிகாரிகளுக்கும், கலெக்டருக்கும் புகார்கள் வந்துள்ளனவா?

(உ) அப்புகார்களின்மீது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) About 950 acres.

(இ) Yes, Sir.

(உ) Instructions have been issued to all the Commissioners of Municipalities, Executive Officers of Panchayats and Health Inspectors to impose conditions on the tanneries for the construction of sedimentation tanks.

9th November 1961]

In June 1960 the Government discussed the best methods of treating the effluent let out by the factories of the East India Distilleries, Limited, Ranipet, and the Director of Public Health was asked to submit proposals—

(i) for the appointment of an Investigation Commission to find out the best method of treatment of the factory effluent and its disposal after treatment; and

(ii) whether it will be feasible to allow the treated water to be let out in the Company's field and to suggest a suitable solution for the problem.

The report of the Director of Public Health has been received and it is under consideration.

Regarding disposal of tannery effluents, an experimental study has been undertaken at Vaniyambadi. The study is expected to be completed this year and the method of disposal of tannery effluents evolved will be recommended for adoption by the tanneries.

SRI A. A. RASHEED : Sir, since the construction of sedimentation tanks costs money, will the Government consider to give some grant to these tanneries also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Why, the tanneries make plenty of money. They must undertake these works.

Health Research Laboratories

* 1938 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start wealth research laboratories in the districts; and

(b) if so, the estimated cost for each health laboratory?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, whether such health research laboratories will not be extremely useful for proper treatment of diseases and for effectively controlling epidemics and why not our Government see the desirability of building one such research health laboratory in our State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, every district has got a laboratory except Coimbatore where we are going to have a laboratory on a bigger scale and in these laboratories examinations are taking place. For instance, examination of food samples, chemical and bacteriological examination of samples of water and examination of bacteriological and clinical material received from hospitals and health centres and all that. So the laboratories are serving these purposes.

[9th November 1961]

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : May I know, Sir, what is exactly meant by health research laboratories? I would like to know how health could be researched and whether such laboratories had been established in the districts?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, that is the term used by the member, who put the question. We are having district laboratories, where research is also being undertaken. There are no separate research centres, which may be called health research laboratories.

Hospital for Arni, North Arcot district

* 1939 Q.—SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம், ஆரணியில் கட்டப்படவிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி எப்போது கட்டி முடிக்கப்படும்?

(இ) எத்தனை படுக்கைகள், ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்கள், எக்ஸ்ரே லேபரேட்டரிகள் நிறுவப்படும்?

(உ) இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா?

(எ) அப்படியானால், காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) Preliminary steps for the construction of the hospital buildings are being taken up. It will be ready for occupation in due course.

(இ) Forty-eight beds, one operation theatre and one X-ray Laboratory will be provided.

(உ) No.

(எ) Does not arise.

Town-Planning (Tiruchirappalli district)

* 1940 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether schemes of town-planning for Tiruchirappalli Municipality and Golden Rock Panchayat areas have been received by the Government;

(b) when the schemes were received and when they are expected to be approved; and

(c) the details of the schemes?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Three out of ten schemes of Tiruchirappalli Municipality have been received by the Government.

9th November 1961]

No scheme for the Golden Rock Panchayat has been received so far.

(b) Two schemes have been sanctioned in 1948 and 1950 and the third Scheme received on 13th October 1958 was returned to the Commissioner, Tiruchirappalli Municipality, for carrying out modification suggested by the Director of Town-Planning. This was re-submitted on 24th October 1959. It has been referred to the Collector of Tiruchirappalli for remarks which are awaited.

(c) A statement ^a is placed on the table of the House.

Satyagraha notice from Agriculturists

* 1941 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : } கனம் ரெவின்யூ
SRI S. R. MUNUSAMI : }

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்ட ரிப்பளிகள் பார்ட்டி தலைவர் மூலம் 28—7—1961 தேதியிட்ட விவசாயிகள் சத்தியாக்கிரக நோட்டீஸ் சர்க்காருக்குக் கிடைத்துள்ளதா?

(இ) சத்தியாக்கிரக நோட்டீஸ் வாதத்தின் அம்சங்கள் யாவை?

(உ) சத்தியாக்கிரக நோட்டீஸ் சம்மந்தமாகச் சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) Yes.

(இ) (i) Lands under the sivoijama occupation of landless poor persons should be assigned to them;

(ii) Forest lands which are cultivable should be assigned to landless poor persons at the rate of 5 acres; and

(iii) Depressed Classes should be assigned the lands reserved for them.

(உ) The points raised in the notice have been examined and a suitable reply has been given.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன மக்கள் பல ஆண்டு காலமாகவே கேட்டு வருகிறார்கள். பல ஆண்டு காலமாகவே பரிசீலனை செய்கிறோம் என்றுதான் பதில் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அப்படி பரிசீலனை செய்து ஒன்று கொடுக்க முடியும் அல்லது முடியாது என்பதைச் சொல்லுவதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பது பற்றியாவது சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த நிலம் வழங்குவதிலே ரொம்பவும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஸ்பெஷலாக ஸ்டாலிபெல்லாம் நியமிக்க ஏற்பா

[9th November 1961]

டாகியிருக்கிறது. இதில் என்ன கஷ்டம் என்றால் கொடுக்கக் கூடாத நிலத்தையே கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்—அதாவது டாங்க் பெட், சானெல் புறம்போக்கு இவைகளைக் கேட்கிறார்கள். முதலில் இல்லை என்றாலும் திரும்பவும் அதையே கேட்கிறார்கள். மற்றப்படி சல்லிசாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தில் தாமதம் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, did the 'threatened Satyagraha movement fructify and if so, what were the repercussions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There were no repercussions as it did not fructify.

SRI S. R. MUNUSAMI : ஸார், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற டி.ஸி. புறம்போக்கு நிலங்களில் சென்னசமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் நிலத்திலே வேலம் விதைகளை விதைத்து வருகிறார்களே பஞ்சாயத்திலே, அதெல்லாம் ஆட்சேபணைக்குரியதா என்பதைச் சர்க்கார் தெரிந்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒரு தனிப் பட்ட விஷயம். இதைப்பற்றி குறிப்பாக எழுதி அனுப்பினால் அல்லது என்னிடம் சொன்னால் விசாரிக்கிறேன். பொதுவாக ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒதுக்கப்படாத நிலம் ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

Old age Pension

* 1942 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to grant old age pension for persons above 55?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A scheme for the grant of pension to old and destitute persons is under the consideration of the Government.

* 1943 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** } Will the Hon. the
SRI M. P. SARATHI : } Minister for Finance be pleased to state whether the Government have decided to bring in legislation in regard to the payment of old-age pension for those above 60 years of age?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The attention of the Member is drawn to the answer to question No. 1942 (Starred) by Sri A. A. Rasheed, M.L.A.

* 1944 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் வயோதிகர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) விவரமென்ன?

9th November 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) The & (இ) The attention of the Member is invited to the answer to question No. 1942 (Starred) by Sri A. A. Rasheed, M.L.A.

*** 1945 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) எழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு உதவிப்பணம் தரும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) அப்படியானால் ஒவ்வொரு நபருக்கும் எவ்வளவு தரப்படும்? இதனால் ஆகும் செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) & (இ) The attention of the Member is invited to the answer to question No 1942 (Starred) by Sri A. A. Rasheed, M.L.A.

SRI A. A. RASHEED : May I know the 'eligible age' for these people, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Under consideration, Sir.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : ஸார், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய இந்த ஸ்கீம் கடந்த நான்காண்டு காலமாக அமுல் நடத்தாமல், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முன்னுக்கு வராமல் இருந்ததற்குக் காரணமென்ன? மற்ற மாகாணங்களில் அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் தயவுசெய்து சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய திட்டமல்ல. தனியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திட்டமாகும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்ற விவரத்தையாவது சர்க்கார் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பரிசீலனை செய்து முடித்த பின்னர்தான் எவ்வளவு செலவாகும் என்று சொல்ல முடியும்.

SRI K. VINAYAKAM : What exactly is the connotation of the term 'destitute'? What are the requirements prescribed by the Government which these destitutes have to satisfy for becoming entitled to receive the pension, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the term, 'destitute' is a very well-known word and I would refer the hon. Member to the Oxford Dictionary.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், ஏற்கனவே பத்திரிகையில் 70 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு, சாப்பாடு வசதி இல்லாதவர்களுக்கு 15 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம்

[9th November 1961]

தயாரிக்கப்பட்டு வருவதாக கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூறியதாக செய்தி வந்தது. அதற்குப் பின்னாலே இப்போது அது “அண்டர் கன்சிடரேஷன்” என்று பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை அமல் நடத்துவதற்கு இடையூறுகள் உள்ள குழப்பம் என்ன என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியுமா? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கண்டிப்பாக வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல. இங்கே இப்போது அது நான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். கொஞ்சம் பொறுத்தால் வேண்டிய முழு விவரங்களும் தெரியலாம்.

SRI T. T. DANIEL : May we know at least the gist of the scheme which the Government propose to implement and whether any economic limit will be imposed so that the old people may get the benefit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The idea is to give pension to old and destitute persons.

SRI A. GOVINDASAMY : 60, 70 வயதுள்ள பெரியார்களுக்கெல்லாம் இந்த மாதிரி உபகாரச்சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெரியார் அவர்கள் ஏதாவது சிபார்சு செய்துள்ளாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது எல்லாப் பெரியவர்களும் சொல்லக்கூடிய சிபார்சு.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that there are more old women than old men in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know when the hon. Member got interested in old women. I thought he was . . . (Laughter.)

Director of Elementary Education

* 1946 Q.—**SRI M. P. SARATHI :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

நமது ராஜ்யத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை நிர்வகிக்க பிரத்யேகமாக ஒரு நெறியாளர் (Director of Elementary Education) நியமிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Panchayat School Teachers (Vanathirayanpattinam)

* 1947 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 22nd August 1961 from the President, Vanathirayanpattinam Panchayat, Udayarpalayam taluk, regarding the non-payment of additional pay and allowances to Panchayat schools under G.O. No. 9657, E6/59-6, Education, dated 29th April 1959 and G.O. No. 2033, dated 24th September 1960; and

9th November 1961]

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. A representation was made to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

(b) The arrears of pay and allowances have been disbursed.

College for Vilavancode taluk

* 1948 Q.—**SRI M. WILLIAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to start an Arts and Science College in Vilavancode taluk of Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI M. WILLIAM : Will the Hon. the Minister of students were refused admission in both the colleges in Nagercoil in the Pre-University Class and in view of the great rush of students for admission into these colleges, will the Government be pleased to consider the question of starting a college there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think that is not the correct position, Sir. I have got certain figures here from which I do not find that there has been any rush there as the hon. Member imagines. As a matter of fact, in the Scott Christian College, Nagercoil, for the sanctioned strength of 100, they have admitted only 28 and there are still many vacancies there. In the same way, in the S.T. Hindu College, Nagercoil, for the sanctioned strength of 120, only 31 students have been admitted. Therefore, there is no question of rush of students. Many more students can be admitted in the existing colleges themselves.

Madras State Education Conference, 1960

* 1949 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960 மே மாதம் மதுரையில் நடந்த சென்னை மாநிலக் கல்வி மாநாட்டின் தீர்மானங்கள் சர்க்காருக்குக் கிடைத்ததா?

(இ) அப்படியானால் அவைகளின் விவரமும், அவைகளின்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் யாவை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) Yes Sir.

(இ) The Conference had passed as many as 44 resolutions containing various requests mainly for further improvement of emoluments and other financial benefits to teachers. Since the passing of the resolutions the Government have sanctioned revised scales of pay for teachers and other concessions such as improvement of retirement benefits. In this view no action was taken on the resolutions.

[9th November 1961]

Presidency High School, Egmore

* 1950 Q.—SRI A. A. RASHEED : } Will the Hon. the
 SRI M. KALYANASUNDARAM : }
 Minister for Finance be pleased to state—

(a) the procedure followed regarding admission in the Presidency High School, Egmore, Madras;

(b) whether adequate number of benches or desks are provided in all the class rooms for the use of the students; and

(c) whether it is a fact that students are asked to squat on the floor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Admissions are made in the order in which applications are received. Applications are received up to 1st June and those received thereafter are not generally considered.

(b) Steps have been taken to provide adequate number of benches or desks in all the class rooms for the use of students and the purchase of the necessary furniture has been sanctioned.

(c) No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : May I know the reason for such poor conditions existing in this school before the Government ordered the provision of benches and desks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because, there were no benches and desks. That is why the Government have passed orders for the purchase of the benches and other furniture.

Progress Report for students

* 1951 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to introduce the system of progress reports showing the progress of a student in his studies in the secondary schools for the attention of parents?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The practice of sending progress reports is already in vogue. The sending of such reports has been left to the discretion of the managements or the controlling authorities.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether this system will be introduced in the colleges also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think in many of the colleges, this system is already in vogue, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : மாணவர்களுக்கு ராங்க் போட்டு அனுப்புவதிலே, சில மாணவர்கள் ஹிந்தியிலே குறைவான மார்க்குகள் வாங்குவதால் அந்த மார்க்கை மற்றப் பாடங்களோடு

9th November 1961]

சேர்த்து ராங்க் போடும்போது கீழான ராங்குக்குப் போவதால், அவர்கள் மனம் உடைந்து போகிறார்கள். ஆகவே, ஹிந்தியில் வாங்கும் மார்க்கை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிப்பட்ட மாணவர்களை அதிக மார்க்குகள் வாங்குவதற்கு தூண்டுதல் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இப்போது சர்க்கார் பள்ளிகளைத் தவிர, தனிப்பட்ட மாணேஜ்மெண்டுப் பள்ளிகள் பிராக்ரஸ் ரிப்போர்ட் அனுப்புவதில்லை. ஆனால் மாணேஜ்மெண்டுப் பள்ளிகளும் பிராக்ரஸ் ரிப்போர்ட் அனுப்பினால், அதிலே படிக்கக் கூடிய பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு முடியும். ஆகவே, மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிகளும் இனிமேல் பிராக்ரஸ் ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டுமென்று சர்க்கார் அவர்களை வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிகளும் அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் எல்லா மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிகளும் அனுப்புவதில்லை. இதனுடைய பலனை மற்றவர்களும் பார்த்து இனிமேல் எல்லோரும் அனுப்புவார்களென்று நினைக்கிறேன்.

Mid-day Meals for School Children (grant from Centre)

* 1952 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount received from the Union Government as grant for mid-day meals for children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The amount received from the Union Government during the Second Plan period is estimated to be Rs. 94 lakhs.

SRI A. A. RASHEED : May I know the total amount of milk and wheat received from United States of America for our Mid-day Meals Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a different question altogether. Here, the main question relates to the total amount received from the Union Government. But, what the hon. Member now asks is about the Aid Programme.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether this amount includes the Aid Programme also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have stated in my answer, 'the amount received from the Union Government during the Second Plan period. . . .' But, the Aid Programme relates to the Third Plan period.

SRI T. T. DANIEL : The Mid-day Meals Programme in our State has been receiving full co-operation from the public and they are well-ripe to receive any piece of legislation regarding this matter. So, will the Government consider the desirability of

[9th November 1961]

bringing forward suitable legislation by which the parent of each child or student may be asked to pay a sum of Rs. 3 per year so that in all the educational institutions including high schools and colleges, we can have this Mid-day Meals Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have introduced the Mid-day Meals Programme in almost all the elementary schools. The question of taxing the parents will have to be considered separately.

SRI K. VINAYAKAM : While actually implementing this Mid-day Meals Scheme in our State, it is found that the teachers employed in the class rooms will have to bestow their attention on arranging for the preparation of meals as no separate provision has been made in many cases for separate cooking arrangements. As at present, if the managements were to employ cooks, they will have to be paid by the managements and not from the funds of this Mid-day Meals Programme. Under the circumstances, will the Minister bestow his personal attention on this aspect of the matter and rectify the defect pointed out by me so that Madras may set up an example in this regard for emulation by other States in the country?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am afraid all these questions do not arise out of the main question. However, I am glad to find that the hon. Members are interested in the proper implementation of the Midday Meals Scheme. If the hon. Members continue to take such interest, all the defects could be rectified and we can make this a great success.

SRI A. GOVINDASAMY : பகல் உணவுத் திட்டத்திலே இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஊழல்களை கமிட்டி நேராகப் பார்த்து, அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன சிபார்சின் மேல் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான், இந்த வருஷம் அமெரிக்காவிலே இருந்து வரக்கூடிய உதவியையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வெவ்வேறு நிர்வாக முறை அமைக்கப்பட்டு, அவர்களிடம் பொறுப்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சரியாக நடந்து வருகிறது என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தகவல்.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ADJOURNMENT MOTION *RE*: FAILURE OF THE GOVERNMENT TO PROVIDE FACILITIES IN JAILS FOR KISAN SATYAGRAHIS

DEPUTY SPEAKER : I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member, Sri V. K. Kothandaram, viz., the failure of the Government to provide facilities inside

9th November 1961] [Deputy Speaker]

jails to cope with the arrest and detention of a large number of Kisan Satyagrahis which has resulted in the death of three prisoners in the Tiruchirappalli Central Jail and the use of coercion and intimidation to extract apologies from the Satyagrahis as a condition for release.

I understand that the matter has been taken to High Court and it is *sub judice*. Therefore I do not give my consent to raise this matter.

III.—CALLING ATTENTION TO THE LOCK-OUT IN THE TEXTTOOL COMPANY, LIMITED, COIMBATORE.

DEPUTY SPEAKER: Now the hon. Member, Srimathi Kolandai Ammal will read the matter.

SRIMATHI C. KOLANDAI AMMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்புத்தூர், டெக்ஸ்டில் கம்பெனி லிமிடெட் மூடப்பட்டதும், அதன் விளைவாக அந்தத் தொழிற்சாலையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தொல்லைகளைப் பற்றிய அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை கனம் உள்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make the following statement about this matter.

The workers of Textool Company, Limited, Coimbatore, leave a notice declaring their intention to go on strike from 13th September 1961, if the demands mentioned in the strike notice were not conceded. One of the demands related to the reinstatement of workers dismissed in 1961. The Labour Officer, Coimbatore, held conciliation on 6th September 1961. During conciliation, the management offered to reinstate all the workers dismissed on charges of absenteeism, provided the workers did not go on strike on 13th September 1961, but the union insisted on reinstatement of all dismissed workers without exception. The strike therefore materialised on 13th September 1961, and thereupon the management declared a lock-out. The Commissioner of Labour held talks with the union representatives on 15th September 1961 at Madras which was subsequently pursued with the parties at Coimbatore by the Assistant Commissioner of Labour. The Union representatives insisted that not only should the dismissed workers be reinstated but also some interim wage relief should be granted before the strike was called off. On the assurance of the Assistant Commissioner of Labour that the reinstatement of the workers dismissed for absenteeism would be taken up for favourable consideration and the question of interim wages relief would also be discussed, the workers called off the strike on 22nd September 1961 and the lock-out also was lifted on the same day. After resumption of work, the management have informed the Labour Officer, that the workers dismissed for absenteeism would be reinstated straight way as a gesture of goodwill.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th November 1961]

The Commissioner of Labour held discussions with the parties on 26th September 1961 when they agreed in writing to accept his decision on the fixation of wages and dearness allowance for different categories of employees. The Commissioner of Labour has promised to send his recommendation in respect of other demands of the union and it is awaited.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘That Rule 23 of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 9th November 1961.’

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS

(SECOND AMENDMENT) BILL, 1961 (L.C. BILL No. 4 OF 1961).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be taken into consideration.’

Sir, in the working of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, some difficulties have arisen necessitating action for amending the Act. I shall now briefly explain the amendments to the Act proposed in the Bill.

Section 9 (2) (c) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, lays down that where the post of the Commissioner is not held by a member of the Madras State Higher Judicial Service, at least one of the posts of Deputy Commissioners shall be held by a member of the Madras State Judicial Service. The object of this provision is that there should be at least one member of the Judiciary in the higher ranks of the department. Section 9 (2) (c) before it was amended by Madras Act 12 of 1961 provided for recruitment to the post of Commissioner only from among the members of the Madras State Higher Judiciary Service or any other service or by direct recruitment. Section 9 (2) (c) as amended by the Madras Act 12 of 1961 enlarged the scope of recruitment to the post of the Commissioner by inclusion of the members of the Madras State Judicial Service also. After this amendment, the post of the Commissioner is now held by a member of the Madras State Judicial Service. Section 9 (2) (c) as it stands requires that another member of the Madras State Judicial Service shall be appointed as a Deputy Commissioner. As it is not the intention that both the posts of the Commissioner

9th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

and the Deputy Commissioner shall be held by a member of the judiciary, it is proposed to modify section 9 (2) (c). Clause 2 of the Bill gives effect to this proposal.

The power of the Government to notify religious institutions has been in existence from the time of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926. The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, came into effect in September 1951. Section 64 (1) and (3) of the Act gave power to notify religious institutions and section 103 (c) of the Act kept alive notifications issued under the 1926 Act. When the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, came into force in January 1960, there were two categories of notifications that were to have continued validity. One is the notification published under the 1951 Act itself. The other is the notification deemed to have been published under that Act, i.e., the notifications issued under the 1926 Act and kept alive by section 103 (c) of the 1951 Act. In the 1959 Act, section 72 (7) provides for the validity of the notifications published under the 1951 Act while section 118 (2) kept alive the other category of notifications. Section 72 (7) of the 1959 Act provides for the continued validity of notifications issued under the 1951 Act only but does not provide for the continued validity of notifications deemed to have been published under 1951 Act. It is now proposed to amend section 72 (7) suitably. Clause 3 of the Bill gives effect to the proposal.

The present Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, while he was Deputy Commissioner passed orders under the Act. The Act contemplates appeals and revisions over the orders of the Deputy Commissioner to the Commissioner. Under these provisions, the Commissioner is now having appeals and revisions over the orders passed by him as Deputy Commissioner. It is considered not proper that he shall sit in judgment over orders passed by him in his capacity as Deputy Commissioner. It is, therefore, proposed to provide in the Act a provision for the disposal of appeals and revisions by a Judicial Officer not below the rank of a Subordinate Judge in a situation similar to the one that has arisen now. Clause 4 of the Bill seeks to achieve this purpose.

Section 24 (6) of the 1959 Act provides for appeal to the Government against the order of the Commissioner. In the schedule to the Act prescribing the Court-fees payable under the Act, court-fee is not prescribed for appeal to the Government provided under section 24 (6). The present opportunity is, therefore, taken to supply this omission. Clause 5 of the Bill achieves this purpose.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be taken into consideration.’

[9th November 1961]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது முக்கியமாக இங்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை நான் பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். ஸ்டேட்மெண்ட்ஸ் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில் 3-வது பாராவில் கண்டிருப்பது என்னவென்றால், முன்பு டெப்யூடி கமிஷனராக இருந்தவர் இப்பொழுது கமிஷனராக இருக்கிறார். முன்பு அவர் டெப்யூடி கமிஷனராக இருந்த காலத்தில் சில தீர்ப்புக்களை சொல்லியிருக்கிறார். அந்த விஷயங்கள் மறுபடியும் அவரிடத்திலேயே அப்பீலுக்கு வருவதாயிருந்தால், அவரே அப்பீலை விசாரணை செய்வதாயிருந்தால் அது உசிதமான காரியம் அல்ல என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். சப்-ஜட்ஜ் ஒருவரைப் போட்டு அந்த அப்பீல்களை எல்லாம் விசாரிக்கவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. அவர் டெப்யூடி கமிஷனராக இருந்த காலத்தில் அவர் சப்-ஜட்ஜ் 'காடரில்' தான் இருந்தார் என்பது என்னுடைய ரூபகம். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய பதிலில் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சப்-ஜட்ஜாக இருப்பவரிடமே மறுபடியும் அந்த அப்பீல்களை விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்தால் எப்படி? 'டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் ராங்க்' கொடுத்து ஒருவரைப் போட்டு இந்த அப்பீல்களை விசாரணை செய்யப்போகிறார்களா, அல்லது அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜைக் கொண்டு விசாரிக்கப் போகிறார்களா, அல்லது இந்த அப்பீல்களை நடத்துவதற்காக என்று தனியாக ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜை போடப்போகிறார்களா, எந்தவிதமாக இதைச் செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கோருகிறேன். அநேக கேசுகள் இன்றைக்கு அப்பீலில் டிலே ஆகி வருகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டில் வைத்தால் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் தனியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த அப்பீல்களை துரிதமாக நடத்தி பைசல் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்தந்த பிராந்தியங்களிலோ, மாவட்டங்களிலோ டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளையோ அல்லது சபார்டினைட் ஜட்ஜுகளையோ போட்டால், ரொம்பவும் டிலேதான் ஆகும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதற்கு அமைச்சர் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள் என்று அமைச்சரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒரு ஜுடிஷல் ஆபீஸர் இருந்தால் போதும் என்று நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். அநேகமாக பின்னிட்டு ஜுடிஷல் ஆபீஸர் போட்டால்தான் நலமாக இருக்கும். ஆனால், அதே சமயத்தில் இதனால் பிரமோஷனுக்குத் தடை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகவே, இதிலே நான் முதல் பாராவை ஆதரிக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, 1951-ம் வருஷ ஆக்டுபடி பிரசுரிக்கப்பட்ட நோட்டிபிகேஷன்களை 'ரெசுலரைஸ்' செய்வதற்காக இருக்கும் ஷரத்தையும் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்

9th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

டதில் இப்பொழுது கமிஷனராக இருப்பவர் டெபுடி கமிஷனராக இருந்தபோது அவரும் ஒரு சப் ஜட்ஜாகத்தானே இருந்தார்; அப்படி ஒரு சப்-ஜட்ஜ் கூறிய முடிவின் பேரில் இன்னொரு சப்-ஜட்ஜ் முடிவு கூறுவது சரியாக இருக்குமா என்று கேட்டார்கள். இதிலே நாம் போட்டிருப்பது **not below the rank of Subordinate Judge**", என்பதுதான். சப்-ஜட்ஜ் அந்தஸ்து உள்ளவர் என்பதுதான் கருத்து. மேலும், ஒரு சப்-ஜட்ஜ் தீர்ப்பை மற்றொரு சப்-ஜட்ஜ் பார்க்கக் கூடாது என்பது ஒன்றும் இல்லை. ஹைகோர்ட்டில்கூட அப்படித்தான்; ஓரிஜினல் ஸ்டீபில் ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார். அதை அப்பீலில் ஒரு ஜட்ஜோ அல்லது இரண்டு ஜட்ஜுகளோ பரிசீலனை செய்து தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அது ஒன்றும் அவ்வளவு முறையற்றது என்று சொல்வதற்கில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் ஜில்லா ஜட்ஜ் என்று போட்டால் அப்பொழுதுதான் அதிகத் தாமதம் ஏற்படும். தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் "not below the rank of Subordinate Judge" என்று போட்டிருக்கிறோம். எப்படிச் செய்தால் தாமதம் இல்லாமல் செய்யலாமோ அவ்விதம் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4, and 5 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

"That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be passed."

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be passed."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பு பேசியபோது ஒன்று சொல்ல விட்டுவிட்டேன். அன்றைக்கு டெபுடி கமிஷனராக இருந்து, இப்பொழுது கமிஷனராக இருப்பவர் கமிஷனராக வந்து சில மாதங்கள் ஆகின்றன. டெபுடி கமிஷனராக இருந்தபோது தீர்ப்பளித்த சில கேசுகள் டைம் பார் ஆகியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட கேசுகளுக்கும் புத்துயிர் அளித்து, டைம்பார் ஆகாமல் செய்யப் போகிறார்களா என்பதையும் அமைச்சர் விளக்க வேண்டும்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [9th November 1961]

அப்பீலுக்குப் போக வசதி கொடுக்கும்போது, அந்தந்த ஜில்லா ஜட்ஜுகளையே போடப்போகிறார்களா என்பதையும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, டைம் பார் என்பது தீர்ப்புக்கு அல்ல; அப்பீலைப் பைல் பண்ணிவிட்டால் போதும், தீர்ப்பு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அது குறிப்பிட்ட காலத்தில் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை. கிரிமினல் கேஸ் சம்பந்தமாக, வேறு ராச்சியத்தில், வருஷக் கணக்காக ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். எப்படியும் தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டிய ஈற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961) as passed by the Legislative Council be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VI.—ANNOUNCEMENT.

(1) THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) BILL, 1961 (L.A. BILL No. 47 OF 1961).

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration by the Legislative Assembly of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961).

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) BILL, 1961 (L.A. BILL No. 47 OF 1961).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) be referred to a Select Committee consisting of

1 The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.

2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.

3 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.

4 Sri R. SRINIVASA IYER.

5 Sri T. T. DANIEL.

6 Sri K. S. G. HAJA SHERIFF.

7 Sri R. SUBRAMANIAM.

8 Sri K. R. VISWANATHAN.

9th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

- 9 Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER.
- 10 Srimathi Dr. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN.
- 11 Sri A. R. SUBBIAH MUDALIAR.
- 12 Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR.
- 13 Sri D. S. AUTHIMOOLAM.
- 14 Sri V. K. KOTHANDARAMAN.
- 15 Sri M. SELVARAJ.
- 16 Sri A. R. MARIMUTHU.
- 17 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.

ஸார், இந்த உச்ச வரம்பு மசோதா இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கும் போதே, கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கும், தர்மஸ்தாபனங்களில் உள்ள நிலங்கள் சீராக சாகுபடி செய்யப்பட வேண்டியது குறித்து தனியாக ஒரு மசோதா தயாரித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இது சீக்கிரத்திலேயே இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும். அதைச் சட்டமாக்க முற்படுவோம் என்று கூறியிருந்தேன். இன்றைக்கு உச்ச வரம்பு மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த மசோதா சமர்ப்பித்த காலத்திலேயே, தர்மஸ்தாபனங்களின் நிலங்கள் 200 ஏக்கரா என்று அந்த மசோதாவில் போட்டிருந்தோம். அந்த மசோதாவைப் பரிசீலிக்கும்போது, பொறுக்குக் கமிட்டி, அந்த மசோதாவிலேயே தர்மஸ்தாபன நிலங்கள் பற்றிச் சொல்வது சட்டபூர்வமாக ஆகாது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக. ஆட்சேபணைகளுக்கு இடமளிக்கும் என்று கருதியது. ஆகவே எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், பொறுக்குக் கமிட்டி வேறொரு மாற்று யோசனையையும் அளித்தது. இதற்கென்று ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்கும் என்றும் கருதியது.

இதிலே முக்கியமானது என்னவென்றால், தர்மஸ்தாபன நிலங்கள் நல்ல முறையிலே நல்ல வகையிலே பயிரிடப்பட வேண்டும், விவசாயிகள் சுரண்டப்படக் கூடாது, உற்பத்தி பெருக வேண்டும், ஸ்தாபனங்களுக்கு வருமானம் அதிகப்பட வேண்டும், குறைபக்கூடாது. இவைகள்தான் லட்சியம். அந்த லட்சியத்தில், எல்லா தர்மஸ்தாபனங்களுக்கும், எல்லா மதத்தையும் சேர்ந்த மதம் இல்லாத கல்வி போன்ற ஸ்தாபனங்களானாலும் சரி, அவைகளுக்கும் உச்சவரம்பு மசோதாவில் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரி விதிவிலக்குக்குள்ளான நிலங்கள் சம்மந்தப்பட்டது இந்த மசோதா.

இதிலே நிர்வாகிகள் நேரிடையாகப் பயிரிடக் கூடாது. ஏன் அப்படிச் சொல்கிறோம் என்றால், முக்கியமாக குடியானவர்கள், குத்தகைக்காரர்கள், இப்பொழுதே பயிரிடுபவர்கள், அப்புறம் படுத்தக் கூடாது என்பது நோக்கம். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும். இன்னொன்றும் அனுபவத்தில்

[Sri M. Bhakavatsalam] [9th November 1961]

கண்டோம். மடங்களோ, ஆலயங்களோ—விதிவிலக்காகச் சில இருக்கலாம்—சொந்தப் பண்ணை வைத்துச் சாகுபடி செய்வதில் அதிக நஷ்டந்தான் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் நிலத்தைச் சும்மாவாகவே போட்டிருந்தால்கூட லாபமாக இருக்கும்போல் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதால் தேவஸ்தானத்திற்கு எந்த வரும்படியும் வருவதில்லை என்பதைக் கண்டிருக்கிறோம், அவர்கள் கணக்குகளைப் பார்க்கும் போது. ஆகையினால், சொந்தமாக சாகுபடி செய்வது கூடாது என்கிறோம். ஆனால், உசிதமான கேசுகளில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும். அப்படி அளிக்கப்பட வேண்டும். சில இடங்களில் நந்தவனம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன, சில இடங்களில் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் சாகுபடி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். சில இடங்களில் மாணவர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் வகையில் நிலம் இருக்கலாம் அவைகளில் சாகுபடி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். அவைகளில் சொந்த சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அவைகள் எல்லாம் சொந்த சாகுபடி என்ற வகையில் சில நிலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் உள்ள நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டுவிட வேண்டும். ஒருவர் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எவ்வளவோ தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு 100 அல்லது 200 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் இருக்கிறது. அவைகளை குத்தகை சாகுபடிக்குக் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். அவைகளை நேரடியாக குத்தகைக்கு ஒருவருக்கு என்று விடக் கூடாது. ஆகவே இப்படி ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு விடக்கூடாது என்பது மற்றொரு பிரிவு.

சில இடங்களில் குத்தகைதார் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களை ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டப்படி அதாவது கல்டிவேடிங் டெனென்ட்ஸ் ஆக்ட் படி அவர்களை அப்புறப்படுத்தவே கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அந்தச் சட்டம் அவ்வப்போது நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிரந்தரமாக ஆக்கப்படுகிறது. நியாயமான குத்தகை வாங்க வேண்டுமென்ற சட்டம் வருகிறது. அது தற்காலிகமான சட்டமாக இருந்தது. அவையெல்லாம் நிரந்தரம் ஆக்கப்படுகிறது இந்த மசோதாவின் மூலமாக. அவைகளை நிரந்தரமாக ஆக்கும் அளவில் இந்த மசோதாவில் ஒரு பாகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வாரம் வாங்குவதோ அல்லது அவர்களை அனாவசியமாக அப்புறப்படுத்தவோ கூடாது என்ற முறையில் இதில் விதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வேறொரு பிரிவுகூட. இதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்துடன் குத்தகைதார்கள் பத்து பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் நான் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கூட்டுறவு

9th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு அந்த முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதி இந்த மசோதாவில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அனுபவத்தில் பார்க்கும் போது தேவஸ்தான நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்து வருவதைப் பார்த்தால் அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. அதனால் பலர் திருப்தி அடைகிறார்கள். பங்குக்கு திருப்தி கொடுத்திருக்கிறது. எல்லோரும் அதையேதான் வரவேற்கிறார்கள். தேவஸ்தானங்களின் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்தவர்கள்கூட முதலில் இதை ஆட்சேபித்தவர்கள் இப்பொழுது இந்த கூட்டுறவு முறை சாகுபடியை வரவேற்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அந்த முறை பலன் அளிக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்தால் எல்லோருக்கும் லாபம் ஏற்படுகிறது. பயிரிடுகிறவனுக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கும் லாபம் கிடைக்கிறது. தரம் ஸ்தாபனத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கிறது, விவசாயிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவில்கூட கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்துவதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் இந்த மசோதாவிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்கள்.

இன்னும் ஒன்று இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. இதில் ஒரு நிர்ப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. இருபது அல்லது முப்பது ஏக்கர் இருந்தால் அதை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய விட்டுவிட வேண்டும். அப்படி எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆள்கள் யாரும் இல்லை என்றால் அது சம்பந்தமான அதிகாரி லாண்ட் கமிஷனர் அதைப் பார்த்து அதை யாருக்கு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு அவர் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. தரம் ஸ்தாபன சொத்தாக இருந்தாலும் சரி அதையும் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு விட வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நான் முன்பே சொன்னேன், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும் முந்திய சட்டசபை கூட்டம் அதாவது சென்ற கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவே இந்த மசோதா இந்த மன்றத்திற்கு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும் என்று சொன்னேன். ஆனால் அப்பொழுது வராமல் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதே பின்னால் வரும் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டு இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவே உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோதே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கொண்டு வருகிறோம், தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்படும் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhakavatsalam] [9th November 1961]

கிறது. இதை கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். இருந்த போதிலும் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போனாலும் சீக்கிரத்திலேயே இதை அங்கு பரிசீலனை செய்து இங்கு கொண்டு வந்து இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள் எரகவே நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். சில குறைபாடுகளை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். என்னென்ன சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதை பரிசீலனை செய்து இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக ஒரு குறிப்பு. உச்ச வரம்பு சட்டத்தில் சில விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மலை தோட்டங்கள், காடுகள், தோட்டங்கள், ப்ளாண்டேஷன்கள் இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் அப்படியே இருக்கு வேண்டும் என்பதல்ல. எவ்வளவோ தரம் ஸ்தாபன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு இருக்கக்கூடிய வட்டியும் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்றாக பரிசீலனை செய்து கூடிய சீக்கிரத்தில் இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள்வரகவே இதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அடுத்த கூட்டத்திற்குள்ளாக நிறைவேற்றிக் கொடுத்தாலும் போதும். அதாவது டிசம்பரில் கூட்டம் கூடப்போகிறது. அப்பொழுது நிறைவேற்றிக் கொடுத்தாலும் போதுமானது. ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டி இதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க கனம் அங்கத்தினர்கள் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) be referred to a Select Committee consisting of

- 1 The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
- 4 Sri R. SRINIVASA IYER.
- 5 Sri T. T. DANIEL.
- 6 Sri K. S. G. HAJA SHERIFF.
- 7 Sri R. SUBRAMANIAM.
- 8 Sri K. R. VISWANATHAN.

9th November 1961] [Deputy Speaker]

- 9 Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER.
- 10 Srimathi Dr. T. S. SOUNDHAM RAMACHANDRAN.
- 11 Sri A. R. SUBBIAH MUDALIAR.
- 12 Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR.
- 13 Sri D. S. AUTHIMOOLAM.
- 14 Sri V. K. KOTHANDARAMAN.
- 15 Sri M. SELVARAJ.
- 16 Sri A. R. MARIMUTHU.
17. Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.

The motion is before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த மசோதா உச்ச வரம்பு சட்டம் வந்தபோதே இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டியது. அப்படி இல்லாமல் தனியாக இப்பொழுது கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடியதுதான். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டியது அவசியம் என்று அப்பொழுதே குறிப்பிடப்பட்டது. அப்படி அப்பொழுதே கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். தனியாக இப்பொழுது வந்தாலும் அது நல்லதுதான். சர்க்கார் இதை தனியாகக் கொண்டு வந்ததற்கு உண்மையிலேயே அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டியதுதான்.

இதில் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஏக்கர் வரைக்கும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அதற்கு மேல் இருந்தால் அதை குத்தகைக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. குறிப்பாக 11-ஆவது ஷரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது :

‘ is due to the non-availability of persons to take on lease the land concerned.’

‘ is not due to the non-availability of persons to take on lease the land concerned.’

ஆள்கள் அகப்படவில்லை என்றாலும் ஆள்கள் அகப்பட்டு குத்தகைக்கு விடாமல் இருந்தாலும் என்று இரண்டு வகையாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆள்கள் அகப்படவில்லை என்பது கிடையாது. எந்த கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் “நான் அவெய்லபிஸிடி அப் பர்சன்ஸ்” என்பதே கிடையாது. அப்படி ஆள்கள் அகப்படவில்லை என்று சொன்னால் கமிஷனர் அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இடமே இருக்காது. கமிஷனர் எடுத்துக்கொண்டாலும் “நான் அவெய்லபிஸிடி அப் பர்சன்ஸ்” என்பதே இருக்காது. அப்படி ஆள்கள் அகப்படவில்லை என்றால்

[Sri V. Sankaran] [9th November 1961.]

பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடிக்கு விடலாம் என்று இருக்கிறது. இது போன்ற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இடமே இல்லை. அதற்கு ஒரு விதி விலக்கு இருக்க வேண்டியதே இல்லை. இப்பொழுது எவ்வளவோ தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. 'பவர்புல் இன்ஸ்டிடியூஷன்கள்' இருக்கின்றன. அவைகளின் நிலங்களை ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர் என்குயர் செய்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இதுபோன்ற ஒரு ஷரத்து அவசியம் இல்லை. எவ்வளவோ தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு நூற்றுக் கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான நிலம் இருக்கிறது. அவைகளை சரியானபடி ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர் எடுத்து குத்தகைக்கு விடலாம். அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆட்கள் இல்லை என்று ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால் அவைகளை குத்தகைக்கு விடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆதரைஸ்ட் ஆபீசராக இருந்தாலும் சரி கவர்ன்மென்டாக இருந்தாலும் சரி அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு விடலாம்.

DEPUTY SPEAKER: Let the hon. Member finish his speech soon.

12-30
p.m.

SRI V. SANKARAN: 'நான்-அவெய்லபிவிட்டி ஆப் பர்சன்ஸ்' என்ற ஷரா அவசியம் இல்லை. ஆன் 'அவெய்லபிள்'-ஆக இருந்து, குத்தகைக்கு விடவில்லையென்றால், ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர் நேரடியாகக் குத்தகைக்கு விட்டு, அதன் மூலம் வருஷ வருஷம் வரும்படியில் பத்து சதவிகிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியைக் கொடுத்து விடுவது என்று கண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் பத்து சதவிகிதம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலைமை அவசியம் இல்லை. லெஸ்ஸி கண்டுபிடித்துவிட்டால், நேரடியாகக் காண்ட் ராக்ட் 'என்டர்' செய்து முடித்துக் கொள்ளலாம். அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொரு வருஷமும் லீஸ் விடவேண்டுமென்றால், அதில் பல தவறுகள் ஏற்படலாம். ஆதரைஸ்ட் ஆபீசருக்கும் சிரமம் ஏற்படலாம். பர்ஸன்ஸ் அவெய்லபிள் ஆக இருக்கும்போது லீஸ் விடவில்லையென்றால், அதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரொவீஜர் 'ஸர்க்குட்ஸ்'-ஆக இருக்கிறது. அதனால் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படலாம். "பர்ஸன்ஸ் அவெய்லபிள்"-ஆக இருக்கும் போது 'லீஸ்' விடவில்லையென்றால், நேரடியாக 'லீஸை' முடித்து, காண்டிராக்ட் எக்ஸிக்யூட் பண்ணுவதுதான் முறை.

(Sri A. Govindasamy in the Chair.)

கனத்திலேயே நெல்லைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற 'ப்ரொவிஷன்' இருக்கிறது. அப்படிக்கொடுக்காவிட்டால் என்ன 'பனிஷ்மென்ட்' என்பது மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை. நெல்லைக் கனத்திலேயே பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற 'ப்ரொவிஷன்' கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். மற்றதெற்கெல்லாம் 'பனிஷ்மென்ட்' குறிப்பிட்டிருக்கும்போது, இதற்கும் என்ன பனிஷ்மென்ட் என்று குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

9th November 1961] [Sri V. Sankaran]

சாதாரண பயிர்களைப் பொறுத்த வரையில், 40 சதவிகிதம் நியாய வாரமாக இருக்கலாம். ஆனால், தோப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் அதே அளவு போதுமானதாக இருக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

லீஸ் விடும்போது ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஆதரைஸ் ஆபீசர் தாங்களாகவே சொந்த முறையில் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யும்போதுகூட பல தவறுகள் ஏற்படலாம். லீஸ் விடும்போது, கிராமத்திலுள்ள போனபைடி கட்டிவேட்டருக்குக் கிடைக்கும் வண்ணம், அவர்களுக்குப் பூரண பாதுகாப்பு சட்டத்தில் இருக்கவேண்டும். அல்லது விதிகரி லாவது இடம் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் சட்டம் சரியாக அமுல் நடக்கும். அப்படியில்லாவிட்டால், 'பவர்புல் ஆர்க்கலைஷன்' முதலியவைகள் வேண்டியவர்கள் பெயர்களைப் போட்டு 'பிளம்'-யாகக் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, கிராமத்திலுள்ள போனபைடி கட்டிவேட்டருக்கு லீஸ் விடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் டெனன்ட்ஸ் கோவாப ரேடிங் சொஸைட்டி முதலியவை ஏற்படுத்துவதற்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும். இதுபோன்று பல அனுகூலங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

* SRI A. NESAMONY : Sir, I just want to make a few comments upon certain clauses of the Bill so that the Select Committee may reconsider the clauses that are contained in this Bill.

As regards the fair rent now, clause 2 (1) of this Bill defines what normal gross produce is. Normal gross produce in respect of any land means the produce which would be obtained, if the rainfall and the seasons were of a normal character from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages. Now whether a particular land is of the same category or of the same class of land in question has to be decided under clause 27 which says : "Notwithstanding any agreement between a public trust and the cultivating tenant, or any decree or order of a Court, either party may apply to the Rent Court for fixation of fair rent or for deciding any dispute arising under this Chapter." Under clause 27 the Rent Court will have to fix the normal gross produce. Now out of the normal gross produce the fair rent is fixed under clause 22 as 40 per cent. The previous clause enacts that there must be agreement between the trust and the lessee whether that agreement can be superseded under clause 27 is a matter for consideration. When the trust and the tenants have agreed upon the fair rent among themselves and executed the agreement, why should their contract be cancelled unless it is vitiated by any fraud or coercion or anyone of the things that usually vitiate the contract? So once an agreement is reached between the lessor, trust and the lessee, the contract has to be respected and no party should go before the Rent Court after the execution of the contract.

[Sri A. Nesamony] [9th November 1961]

Secondly, as regards payment under clause 23, the fair rent may be paid in cash or in kind. That clause is governed by its subject heading. There is no possibility of enforcing the proviso provided that where the crop raised is paddy, the public trust shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind. So the heading of the clause has to be altered or a separate clause should be provided whereby this proviso would be made a natural condition. For example, the lands owned by most of the churches are cultivated and if they are cultivated with paddy crop, the fair rent is collected in kind i.e., paddy for feeding the orphans in the orphanages or the inmates in the boarding homes or in hospitals or in leper homes and other charitable institutions. So it is paddy that they want. So if the agreement provides for the payment of paddy, that has to be respected and it should be governed by a separate clause and not by proviso to clause 23 and the heading of the clause makes an option of payment either in kind or in cash.

One more thing which I wish to bring to the notice of the Select Committee is that clause 22 makes provision by which the public trust shall be entitled to one-fifth of the straw or stalk of all the crops. Now all these charitable institutions want paddy in kind. Straw is of no use to them. Therefore, by any means it should be converted into paddy or included in the agreement so that the one-fifth of the straw which is provided under that clause be converted into paddy and form part of the rent payable. I, therefore, request that this is a matter to be considered by the Select Committee.

Clause 21 provides for the payment of public charges. But the Bill does not seem to enumerate the public charges which are payable by the tenant.

Clause 17 seems to be opposed to all notions of law.

It is stated there, 'A denial of the public trust's title under a *bona fide* mistake of fact is not wilful.' Having accepted the lease from the trust, how could there be any *bona fide* mistake arising and the denying of the title of the trust? That is not clear.

I now refer to another clause, viz., clause 23 which makes provision for reduction of rent. In sub-clause (2) it is stated—'Whenever adverse seasonal conditions result in the reduction of the gross produce from any particular crop to the extent of more than 25 per cent . . .'. The expression 'more than 25 per cent' seems to be elastic. A certain fixed percentage has to be prescribed in that regard to allow reduction in the payment of the fair rent. These things may be considered by the Select Committee when they consider the various clauses of the Bill.

* SRI R. SRINIVASA IYER : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா, உச்ச வரம்பு சட்டத்திலிருந்து தர்ம ஸ்தாபன சொந்தக்காரை விலக்கினதற்காக, இந்தச் சட்டசபைத் தொடரிலேயே

9th November 1961]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

இதைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிவிடுகிறேன் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கிணங்க—இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சபையிலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றும், பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை இங்கே வெளியிட விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக முஸ்லீம்களில் வாக்கப் என்று, தர்மத்திற்காக எழுதி வைத்ததும் அல்ல, இதர்களுடைய உபயோகத்திற்காக வைத்ததும் இல்லையென்ற ரீதியில்—அதாவது அந்தச் சொத்தை விற்க முடியாத அளவுக்கு சொல்ப விகிதாசாரத்தை மட்டும் மசூதிக்கு என்று கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை அந்த அந்தக் குடும்பத்தவர்களே அனுபவித்துக் கொள்ளும்படியாக எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி எழுதி வைக்க அவர்களுக்குத் தனியாகச் சட்டமே இருக்கிறது. அவை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வருமா வராதா என்பது தெரியவில்லை. நியாயமாகப் பார்த்தால் அவைகளும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும். நியாயவார அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘அக்ரிகல்சர்’ என்பதற்கு உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் என்ன விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அத்தனை விளக்கமும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன். மத சம்பந்தமான சொத்துக்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு, உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாத வகையில் கவனம் செலுத்துவதற்காக மட்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தில் அவ்வளவு விளக்கமும் தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த தர்மஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள் எல்லாம் பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்று பத்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஒன்று பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்றே வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம், எல்லாவற்றையும் குத்தகைக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்று செய்துவிடலாம். பண்ணைச் சாகுபடி என்று தர்மஸ்தாபனங்களுக்குத் தேவையில்லையென்று சொல்லிவிட்டால் கூடப் பரவாயில்லை. குத்தகைக்கு விட்டு நிச்சயமாக, நிரந்தரமாக 40 சத விகிதம் என்று அதில் கிடைக்கிற வரும்படியே அவர்களுக்குப் போதுமானது. ஆனால் சொந்தச் சாகுபடிக்கு அனுமதிப்பது என்றால் பத்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பது மிகமிகக் குறைவு. எக்கனமிக்கலாக இது இருக்காது. ஒரு ஆள், ஒரு ஜோடி மாடு என்று வைத்து பண்ணையில் வைப்பதாக இருந்தால் கட்டுபடியாகக் கூடிய வகையில் அந்த அளவை இன்னும் உயர்த்த வேண்டும், அல்லது பண்ணைச் சாகுபடியே வேண்டாம் என்று செய்துவிடவேண்டும். இதை பொறுக்குக் கமிட்டியார் நன்கு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [9th November 1961.]

அடுத்தபடியாக இந்தப் பத்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்வதிலேயே இலுப்பத்தோப்பு, தென்னந்தோப்பு, மாந்தோப்பு, நந்தவனம் முதலியவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. முக்கியமாக இந்த மசோதா எதற்கு என்று சொன்னால் ஒரே வருஷத்தில் ஒரு போகம், இருபோகம், முப்போகம் வரையில் மகரூஸ் அறுவடை செய்கின்ற மாகூல் விளையும் நிலங்களுக்குத்தானே தவிர தோப்புத்தரவுகளை எல்லாம் இதற்குள் கொண்டுவந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே இலுப்பத்தோப்பு, தென்னந்தோப்பு பழவகை மரங்கள் இவைகள் எல்லாம் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை குத்தகைக்கு விடக் கூடியது. அவற்றுக்கு இதில் இருந்து விலக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாரச்சாகுபடி செய்தால் 40 சதவிகிதம் களத்து மேட்டில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. களத்து மேட்டில் வாரத்தைக் கொடுக்காமல் எடுத்துக்கொண்டு போகக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு மாதத்திற்குள் குத்தகை பணத்தைக் கொடுக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. இது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கிறது. வாரத்தைக் களத்து மேட்டில் கொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் 424, ஐ.பி.ஸி. செக்ஷன்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம், எவிக்ஷன் ஆக்ட்டிவ் நடவடிக்கை எடுக்க இடமுண்டு, அதுபோலவே இங்கும் இருக்கவேண்டும். தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு நைவேத்தியம் முதலியவற்றுக்காக நெல்தான் வேண்டும். களத்து மேட்டில் நெல்லாக அளக்கவே இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்படவேண்டும். மீறி நெல்லைக்கொண்டு போய்விட்டால் போன வருஷத்தில் ஐாஸ்தி விலை என்ன விற்பனையாக அந்த விலைக்கு ஒரு மாதத்திற்குள் பணத்தைக் கட்டவேண்டும் என்று செய்யவேண்டும். மாதாமாதம் வெளியிடுகிற விலைவாசிப்படி என்று இருக்கக் கூடாது. இருந்தால் குறைந்த விலைக்கு விற்பனையாகச் சொல்லி பணத்தைக் கட்டிவிட்டு அவர்கள் உயர்ந்த விலைக்கு விற்பனையாகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு விலைவாசியில் ஏற்படக்கூடிய லாபம் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக பர்சனல் கல்டிவேஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் டெபனிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஹையர்டு லேபர் என்றுதான் இருக்கிறது. Hired Stock என்றும் இருக்க வேண்டும். எவிக்ஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில்—என்ன என்ன காரணங்களுக்காக எவிக்ட் பண்ணலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் “வாரத்தைக் களத்து மேட்டில் கொடுக்காவிட்டால்” என்பதையும் சேர்க்கவேண்டும். மேலும் ஆதரைஸ்டு ஆபீசர் அவர்களே எடுத்து குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. தவிர சாகுபடி முச்சிலிக்கா 3 பேருக்கு எழுதிக்கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் தர்மகர்த்தா சார்பில் ஆதரைஸ்டு ஆபீசரே கையொப்பம் இடலாம் என்று வைக்கலாம். கோர்ட்டில் பார்டிக்காக கையெழுத்திடுவது உண்டு. அதுபோல இதற்கும் போடலாம் என்று செய்யலாம்.

9th November 1961.] [Sri R. Srinivasa Iyer]

அடுத்தபடியாக, “Restoration of possession” -க்கு ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது. செக்ஷன் 18-ல் எந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு டெனன்டை அப்புறப்படுத்தினால், “Restoration of possession” என்று இல்லை. ஆக்ட் 14/52-ல் ஒரு தேதி, ஆக்ட் 25/55-ல் ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி இதிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குப் பிறகு அப்புறப்படுத்தப் பட்டால், “Restoration of possession” என்று இருக்க வேண்டும். இதில் தேதி விட்டுப் போயிருக்கிறது. குறுகிய காலத்திற்குள் பெரிய ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்திருப்பதால் சில விஷயங்கள் விட்டுப் போயிருக்கலாம். 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 29-ம் தேதியில் இந்த மசோதா பிரசுரமாகி இருக்கிறது. ஒன்று அந்தத் தேதியைப் போட வேண்டும். அல்லது உச்ச வரம்புச் சட்டப்படி 1960-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதிக்குப் பிறகு குத்தகைதாரர்களை அப்புறப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு “Restoration of possession” கொடுக்கவேண்டியது என்று இருக்க வேண்டும். அந்தமாதிரிக் குறிப்பிட்ட தேதி இருக்கவேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் “பேர் ரெண்ட்” போடப்பட்டிருக்கிறது. “பேர் ரெண்ட்” எந்த மாகுலுக்கு என்று இல்லை. முதலில் சொன்னமாதிரி வருஷா வருஷம் சாகுபடி செய்து அறுவடை செய்யக்கூடிய மாகுலுக்கு மட்டுமா என்று தெரியவில்லை. தானியங்களான நெல், கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு போன்று அப்போதைக் கப்போது சாகுபடி செய்து அறுவடை செய்யக்கூடியதற்கு மட்டுந்தான் 40 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட வேண்டும். இவைகளோடு தென்னந்தோப்பையும், மற்ற மாங்கனையும் அனுபவித்துக் கொண்டுவரும்படி கொடுக்கமாட்டேன் என்று குத்தகைக்காரன் சொல்லுகிறான். மாங்கனாக்கெல்லாம் குத்தகைகாண்ட்ராக்ட்படி தான் நடக்கவேண்டும்.

“டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்” என்பதற்கு “டெபனிஷன்” இரண்டு இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மகர்த்தா குத்தகைக்கு விடுவது என்ற இடத்தில் ஒரே வாசகம் ஐந்து இடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் வரலாம். மேலும் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான அதிகாரம் ஜில்லா கலெக்டரிலிருந்து கவர்ன்மென்ட் வரை பல அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை பேருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இவ்வளவு அதிகாரிகள் தேவையில்லை. ஆதலால் ஆபீசர், கலெக்டர், கோர்ட் என்று இருந்தால் போதும். எல்லாவிதமான அதிகாரத்தையும் சேர்த்துப் போட்டால் இந்த மசோதா “சிம்பிளிஸ்ட்” ஆகிவிடும். காலதாமதம் ஆகாது. சாகுபடி, எவிக்ஷன் ஆகியவை சீக்கிரத்தில் நடக்க வேண்டிய விஷயம்.

“Tenant farming societies” பற்றி நல்ல முறையில் செக்ஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில், “லாண்ட் ஓனர்” சொசைடியில் மெம்பராகவில்லை என்பது முக்கியமான விஷயம். கோவாப்ப

[Sri R. Srinivasa Iyer] [9th November 1961.]

ரேட்டிங் சொசைடிஸ் ஆக்குப்படிதான் நடக்க வேண்டும் என்றால் பிறகு அந்த சொசைடி பேரில் “லாண்ட் ஓனர்” சிவில் கோர்ட்டில் பிராது போடுவது முடியுமா? பாக்கி ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? என்பது தவிர்க்க முடியாது. இவையெல்லாம் குறைபாடுகள். “லாண்ட் ஓனரை” மெம்பராகச் சேர்த்து விட வேண்டும். அவருக்கும் அது ரொம்ப நல்லது. அதற்குக் கண்டிஷன் போட்ட பிறகு ஆர்பிட்சேஷன் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வழி வேண்டும். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமா, கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாதா என்பது சர்ச்சைக்கு இடமாகக் கூடிய விஷயமாகிவிடும்.

“Power of Government to issue orders and directions to the authorized officer, etc.”, என்பது 48-வது சেক்ஷனில் இருக்கிறது. இது வேறு எந்த ஆக்டிலும் இல்லை. இதில் புதிதாக இருக்கிறது. இந்த ஆக்ட் பற்றி “ஜெனரல் கோர்ட்டர்”-ஆக “ஆதரைஸ்டு ஆபீசருக்கு” “ஆர்டர்ஸ் அண்டு டைரக்ஷன்” போடலாம் என்ற அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பது சரியல்ல என்று தெரிகிறது. ஆக்ட் 24/52 படி பண்ணை நிலங்கள்கூட 10 ஏக்கருக்கு மேல் இருந்தால் குத்தகைக்கு விடவேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது. பண்ணை ஆரை விலக்கும் காலத்தில் அந்த ஆக்டின் படி நஷ்ட ஈடு கேட்பான். அவனுக்கே குத்தகைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்பான். Act 14/52 Repeal ஆகக் வேண்டும். இந்த மசோதாவில் பல இடங்களில் ஒரே வாசகம் திரும்பத் திரும்ப வந்திருக்கிறது. அதையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, தேவாலயங்கள், மடங்கள் பற்றிய இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலும் தேவாலயங்கள், மடங்கள் ஆகியவற்றுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்குக் கூட வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற முறையில் வந்தது. அதற்குப் பிறகு அதை மாற்றி, திருத்தியமைக்கப்பட்டு இப்போது ஒவ்வொரு கட்டளைக்கும் 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் சொந்தமாக சாகுபடி செய்யலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு எப்படிக் கொடுக்க விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இது பற்றிச் சிலர் நல்ல அரிய ஆலோசனைகள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, ஓரிஜினல் பில்லில் பலவித விலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா எந்த முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது? ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மசோதாவில் அவர்களுக்கே சொந்தமாகக் கூடிய முறையிலே விதி விலக்கு என்ற பெயரில், அது நிறைவேற்றப்பட்டு அதைப் போல இதையும் நிறைவேற்ற இப்படிப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதா என்று நினைக்கவேண்டி.

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

யிருக்கிறது. இதற்குப் பொறுக்குக் கமிட்டி அவசியமே இல்லை. ஆனாலும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல நான் ஆசைப் படுகிறேன்.

ஒரு கட்டளைக்கு 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. கட்டளை என்று சொன்னால் யார் யார் என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. பூ கொண்டு வந்து கொடுக்கிறவர் ஒரு கட்டளை அதைக் கட்டிக் கொடுப்பவர் ஒரு கட்டளை, சந்தனம் அரைப்பவர் ஒரு கட்டளை, அர்ச்சனை செய்பவர் ஒரு கட்டளை என்று என்னென்னவோ பெயர்களில் கட்டளைகள் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆகவேதான் இந்தக் கட்டளைகளைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடந்த மாதம் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று மேலதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது வந்த பிறகுதான் நமக்குத் தெரியும். கட்டளை என்பதைப் பற்றி ஏன் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிறேன் என்றால், ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மசோதாவில் 1955-ம் வருஷத்திலிருந்து உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்து 1960-ம் வருஷத்தில் கொண்டு வந்த காரணத்தினால்தான். இந்த ஐந்து வருஷ காலத்தில் அதை எப்படி எல்லாம் மாற்றி, திருத்தி எழுதிக் கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வாறு திருத்தி எழுதிக் கொண்டார்கள். அதேபோல் 1955-ல் இல்லாத கட்டளைகளை இப்போது இருப்பதாகச் செய்து ஒரு கட்டளைக்குப் பத்து ஏக்கர் சாகுபடி செய்யலாம் என்று செய்தால் அதில் பலன் இல்லை. ஆகவேதான் எந்தெந்த வருஷத்தில் எந்தெந்தக் கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதைப் பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி ஒரு கட்டளைக்கு 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதைவிட ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்தாலே போதுமானது. கனம் ஸ்ரீனிவாசய்யர் அவர்கள் நெய்வேத்தியத் திற்கு இல்லையென்று சொன்னார்கள். விவசாயம் செய்து டாடுபடக் கூடியவர்களில் 100-க்கு 90 பேர் ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தான். அவர்களுடைய குழந்தைகள் நெய்வேத்தியத்திற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, நெய்வேத்தியத்திற்கு இல்லை யென்று பார்ப்பது சரியல்ல. கூடுமான வரையில் சிக்கனமான முறையில் செய்யவேண்டும். மகாராஜாக்களை ஒழித்துவிட்டோமென்று நாம் சொன்னாலும் கம்பீரமான வகையில் வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய நிலையில் இந்த மடாலயங்கள் இருந்து வருகின்றன என்பது நான் சொல்லாமலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் இதைப்பற்றி

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1961.]

தெரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு மடத்திற்கு பத்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று தீர்மானிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

இதுபோன்று ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்ற அளவில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில், சில மடத்தின் நிலங்களில் யாருமே விவசாயம் செய்ய முன் வரவில்லை, ஆகவே சொந்த சாகுபடிக்கு எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்ற நிலைமை வரக்கூடாது. நிலங்களை விருந்து ஏற்கனவே வெளியேற்றப்பட்டிருந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இப்போது வேறு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, யார் விவசாயம் செய்ய விரும்பி முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படி யாரும் கிடைக்கவில்லை என்று சட்டென்று சொல்லிவிட்டால், நல்ல முறையில் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அப்படி விளம்பரம் செய்வதாக இருந்தால் வெளியில் இருக்கக்கூடியவர்களும் இதைப் பார்த்து விவசாயம் செய்வதற்கு முன் வருவார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்து விவசாயிகளுக்கு நிலங்களை விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த மசோதா எந்த தேதியிலிருந்து நிறைவேறுகிறதோ அந்த தேதியிலிருந்து அமல் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமில்லாமல் 1955-ம் ஆண்டிலிருந்தே இதை அமல்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு கொண்டு வந்தால்தான் உபயோகமிருக்கும். ஏற்கனவே நிறைவேற்றிய மசோதாவில் ஏற்பட்ட பல ஊழல்களை இதன் மூலம் தவிர்க்க முடியும் என்று . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மசோதாவை நிறைவேற்றியது இந்த மன்றம். ஆகவே அதில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்வது சரியல்ல, அது மிகவும் தவறு கூட.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஊழல் என்ற பதம் வேண்டுமென்றால் சரியில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் மசோதாவை நிறைவேற்றிய நேரத்தில் எவ்வளவோ பேர்கள், பிளாமி மாறுதல்கள் செய்து கொண்டது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்த மாதிரியான தவறுகள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

அதோடு களத்திலேயே நெல்லை கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இல்லையென்றால் உடனடியாக அவர்களிடம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுவதுபோல் இருக்கிறது. களத்திலேயே நெல்லை கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அதை உடனடியாக பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அதற்கு மாறாக

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

என்னிடம் நேரில் தகவல் தெரிவிக்கவில்லை; என்னை கூப்பிடா மலேயே நெல்லை கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்ற தகராறுகள் எல்லாம் வரக்கூடும். இதையெல்லாம் கூடுமான வரையில் இதற் கென்று இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இதற்கு மாறாக விவசாயிகள் பேரில் பழிவாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்த் தால் பழிவாங்கக்கூடிய மனோபாவம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதோடு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை இப் போதே நிறைவேற்றியிருக்கலாம். ஆனால் இப்போது இது பொறுக்கு குழுவுக்குப் போகப் போகிறது. ஆகவே பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போவதின் காரணமாக இந்த மசோதா இன்னும் நல்ல முறையில் செழுமையடைந்து வரவேண்டுமே ஒழிய மடாதிபதி களை திருத்திடுத்தக்கூடிய வகையில் அமையக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் மடாதிபதிகள் கருத்துக்கள் என்ன என்பதெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டியின் முன் வரும்போது தெரியும், கஷ்டப்பட்டு வான்கின் நிலங்களுக்கே உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்திருக்கும்போது ஏன் மடங்களுடைய நிலங் களுக்கு மட்டும் உச்சவரம்பு கொண்டுவரக்கூடாது என்பதுதான் நமக்கு புரியவில்லை. தர்மத்திற்காக கொடுத்த சொத்துக்களை யாரும் சொந்தம் என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால், அது காலம் போகப் போக நிச்சயமாக மாறியே தீரும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்காத வகையில் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியில் அமைக்க வேண்டும். அதற்கு போதிய அளவில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறநிலையங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்பதற்காக சட்டம் கொண்டுவந்த போது, எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள், இந்த மசோதாவிலிருந்து மடாலயங்களுக்கும், அறநிலையங்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அதற் கிணங்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அவர்களை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் அறநிலையங்களுக்கும், மடங்க ளுக்கும் கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் கூறியது போன்று டிரஸ்ட், அல்லது கட்டளை என்ற பெயரில் 10, 15 ஏக்கர்கள் விட்டுக்கொடுப்பது என்றால், இதற்கென்றே 150 ஏக்கர்கள்வரை ஒதுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவைகளை எல்லாம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வருகின்ற நேரத்தில் அங்கத்தினர்கள், சற்று கவனமாக சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தபடி இதற்கான

[Sri M. Selvaraj] [9th November 1961]

“டெஃபினிஷனை” தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கட்டளைக்கு 10 ஏக்கர் அல்லது 15 ஏக்கர்கள் என்று ஒதுக்காமல் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மொத்தமாக 10 ஏக்கர் என்று ஒதுக்கப்படக்கூடிய நிலை. இந்த மசோதாவின் மூலமாக நான் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏழை எளிய விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஏதோ இப்போது குறைந்தது ஐந்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்களாவது ஒருவர் குத்தகைக்கு வைத்திருக்கவேண்டும் என்று ஏதோ சில சட்டதிட்ட விதிகள் அமைத்திருக்கிறோம். அற நிலையங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய பங்கு தொகையை, கொடுக்கவேண்டிய நேரத்தில் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். ஆகவே இதில் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாத நிலைமையில் அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பங்குத் தொகையைப் பார்க்கும்போது, பம்பு செட், மூலமாக பாசனம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் 40 சதமானம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பம்பு செட்டுக்கு ஏற்படுகின்ற மின்சார செலவு, அது சம்பந்தப்பட்ட எல்லா செலவுகளையும் அந்த நிலத்தை யார் குத்தகைக்கு ஏற்றியிருக்கிறார்களோ அவர்களே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல, ஆகவே இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக எந்த தர்ம ஸ்தாபனத்தின் பேரில் அந்த நிலம் இருக்கிறதோ அவர்களே இந்தச் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் இப்போது 40 சதமானம் என்றிருப்பதை மாற்றி 25 சதமானம் என்று திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகள் பொருளாதாரத் துறையில் ஓரளவுக்கு முன்னேற்ற முடியும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சில சிக்கலான பிரச்சனைகள் வரும் போது அவைகளை பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தோப்புகள் போன்றவைகளுக்கு இதிலும் விதிவிலக்கு இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். விதிவிலக்கு இல்லாமலேயே இப்போது கட்டளை ஒன்றுக்கு புத்து ஏக்கர் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் விதிவிலக்கு என்று சொல்வதாக இருந்தால் இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கமே வெற்றியடைய முடியாது. ஆகவே ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு 10 ஏக்கர் என்று மட்டும் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இன்னும் இது போன்ற பல பிரச்சனைகளையும் கவனித்து பொறுக்குக் குழு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9th November 1961]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் டெப்டி ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த மசோதாவைப் பற்றி நினைக்கும்போது, ஒரு பக்கம் சிரிப்பு ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் எப்போதுமே நிலம் சம்பந்தமான கொள்கையில் சர்க்காருடைய தெளிவான அபிப்பிராயத்தைக் காண முடியவில்லை. இது சம்பந்தமாக முக்கியமாக நானே மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் பண்ணையாட்கள் சட்டம், டென்னிஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட், ஃபேர் ரென்ட் ஆக்ட், வினோபாஜியினுடைய பூமிதான இயக்கத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒரு சட்டம் இப்படி பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். கடைசியாக நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்ற சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லி, அதையும் கொண்டுவந்தீர்கள். வந்ததிலே கடைசியிலே என்ன ஆயிற்று என்றால் 5 ஏக்கர், 3 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவனுக்கு விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. அவன் தொலைந்தான்—சட்னியாகி விட்டான். அதற்குப் பிறகு மடாதிபதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கிறது உங்கள் தர்மமான சட்டங்கள். உங்கள் நியாயம் இப்படி இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மசோதா இங்கு இருக்கிறது. அதைப்பற்றித்தான் கனம் அங்கத்தினர் பேச வேண்டும். தர்மத்தைப் பற்றிப் பேச வேறு இடம் இருக்கிறது—மேடை இருக்கிறது. இங்கு பேசவேண்டியது மசோதாவைப் பற்றித்தான். செலக்ட் கமிட்டியில் கனம் அங்கத்தினருடைய பெயரையும் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருப்பவர்கள் இங்கே சாதாரணமாகப் பேசுவதில்லை. பேசுதலாக இருந்தாலும் மசோதாவைப் பற்றித்தான் பேசவேண்டும். அதுவும் மசோதாவைப் படித்துப் புரிந்து கொண்டு பேசவேண்டும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : I have clearly understood the 'Masotha'. I am strictly adhering to the advice of the Hon. Minister also. அதாவது நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால் நீங்கள் இந்த மசோதாவிலே . . .

DEPUTY SPEAKER : To whom does the hon. Member refer by using the word 'Neengal'?

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அதாவது சர்க்கார். உச்சவரம்பு மசோதாவிலே எல்லாவற்றுக்கும் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்தீர்கள். அதன் பின்பு உங்களை—கனம் மந்திரிகளையும், மற்றவர்களையும்—மடாதிபதிகள் பார்த்திருக்கிறார்கள். . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த மடாதிபதியும் பார்க்கவில்லை. அந்தக் காரியங்களை கனம் அங்கத்தினரே பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

[9th November 1961.]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அதன் பேரில் அவர்களுக்கு தலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று 200 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தார்கள். இருநூறு ஏக்கர் என்று கொண்டுவந்த பிறகு, 'ஆபத்தாந்தவா', 'அனாதாசுகா' என்று அவர்கள் சர்க்காரை வேண்டிக்கொண்டிருக்கலாம். அவர்களுக்கு சலுகை செய்வதற்காக கடைசியில் அந்த நிலங்கள் அவர்களிடம் சாகசவதமாக இருக்கவேண்டுமென்று நில உச்சவரம்பு மசோதாவிலே இருந்ததை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இப்போது ஒருமசோதா வந்திருக்கிறது. இப்படி மசோதாவிற்கு கணக்கு வழக்கே இல்லை. இப்போது ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஜமீந்தார்கள் எப்படி தேவையில்லை என்று அவர்களை காலி செய்தோமோ அதே மாதிரி மடாதிபதிகள் விஷயத்திலும் இதையெல்லாம் இந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதாவில் சரியானபடி கண்டிப்பு செய்து அந்த நிலங்களை எடுத்து land to the tiller என்று பழமொழிக் கேற்ப நடக்கவேண்டும். மடாதிபதிகளிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்துக் கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிக்கில்லாமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு செய்துவிட்டார்கள். ஜமீந்தார்களுக்கு ஜமீன் உரிமை கிடையாது, அவர்கள் இந்த நாட்டின் ப்ராக்ரஸுக்கு முட்டுக்கட்டைகள் என்று அவர்களை எப்படி அப்புறப்படுத்தி னோமோ அதே மாதிரி இவர்களையும் செய்திருக்கவேண்டும். ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த மடாதிபதிகள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாத்தியம் செய்து லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அவர்களுக்கு சொந்தமாக ஏற்படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் இருந்த ஜனங்கள் பாமர ஜனங்களாக இருந்தார்கள். விவரம் தெரிந்த சமூகத்தார் ஆங்காங்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொண்டார்கள். இதைத் தவிர வேறு விதமாக இருக்க முடியாது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை ஏகபோகமாக அனுபவித்துக்கொண்டு ஆத்மிக வேலை ஏதும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். சில மடங்கள் இதற்கு எக்ஸ்ப்ஷனை இருக்கலாம். சிருங்கேரி மடம், காஞ்சி காமகோடி பீடம் போன்ற மடங்களில் சில அறிவாளிகள் இருக்கலாமே தவிர நூற்றுக்கு தொண்ணூறு மடாதிபதிகள் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களால் நாட்டுக்கு ஒரு பிரயோசனமும் கிடையாது. அவர்களிடமிருந்து நிலங்களை நாம் பிடுங்கி நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாது, ஒரு க்ளியர்-கட் பாலிஸி இல்லாத நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததிலே இன்னொரு ஆப்ஜெக்ட் பூர்த்தியாகிறது என்று நினைக்கிறேன். நமது, ப்ரைம் மினிஸ்டர் எப்போது பார்த்தாலும் டெனெண்ட்ஸ் ஃபார்மிங் சொஸைட்டி, கல்டிவேட்டிங் டெனெண்ட்ஸ் சொஸைட்டி, கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணை, அப்படி, இப்படி என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால், "தமிழ் நாட்டில் பாருங்கள், இப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான டெனெண்ட்ஸ் ஃபார்மிங் சொஸைட்டி ஏற்படுத்தப் போகிறோம்" என்று அவர்களுக்குச்

9th November 1961] [Sri D. S. Authimoolam]

சொல்லி, அவர்கள் மூலம் பிளானிங் கமிஷனுக்கு தகவல் சொல்லி, உணவு உற்பத்திக்காக வேலை செய்து விட்டதாகப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர இதன் மூலம் உண்மையாக நாட்டில் சோஷல் ஜஸ்டிஸ் செய்வதாக ஆகாது. இது மடாதிபதிகளைப் பாதுகாக்கும் திட்டம், மடாதிபதிகள் பாம்பரையாக வேலை செய்ய வேண்டாம் என்ற முறையில் அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்படிச் செய்வது சோஷலிஸ பாணி சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு வசதியாகாது, நீங்கள் மடாதிபதிகளுக்கு இதன் மூலம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா இல்லாதிருந்தால் நாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

* **SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் வெகு நீண்ட நாட்களாக நாம் எதிர்பார்த்த அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக நான் நினைக்கிறேன். யாரோ ஒரு சிலருக்கு இந்த உலக பிரக்ஞை இல்லாதவர்களைத் தவிர பெரியவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு, பண்டார சந்திதிகளுக்கு இந்த சட்டம் ஆதரவாக இருப்பதாகப்படுகிறதே தவிர ஆதரவாகப் போவதும் இல்லை, ஷரத்துக்களும் குடிகளுக்கு எதிரிடையாகவும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். கோவில்கள், அதற்குரிய தர்மங்கள் எப்போதுமே, எந்தக் காலத்திலுமே தேவை. சில தர்மங்கள் இப்போது தேவையில்லை என்று நாம் நினைக்கலாம், பழைய காலத்து வழிப்போக்கர்கள் ஒன்றைப் பார்த்திருப்பார்கள்—ஏன், இப்போது காரிலே போகிறவர்கள்கூட இந்தக் காட்சியைப் பார்த்திருக்கலாம். ஐந்து மைலுக்கு ஒரு மண்டபம் கட்டி அங்கே சமீபத்திலே ஒரு சுமைதாங்கிக் கல்லை நட்டிருப்பார்கள். அந்தக் காலத்தில் மூட்டை தூக்கிக்கொண்டு போகிறவர்கள் ஓய்வு பெற, தலையில் இருக்கும் சுமையை சுமைதாங்கிக் கல்லில் இறக்கிவிட்டு, பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நீருற்று அல்லது குளத்தில் தண்ணீர் சாப்பிட்டுவிட்டு மண்டபத்தில் தங்கி சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு செல்வதற்கு அந்தக் காலத்திலே தர்மங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இன்று மூட்டை தூக்கிக்கொண்டு போகின்றவர்கள் இல்லை, மண்டபத்தில் ஓய்வு பெறுகிறவர்களும் இல்லை. குளத்தில் தண்ணீர் சாப்பிட்டால் அது ரொம்பவும் சுகாதாரக் குறைவு என்று வேறு சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் இப்போது தண்ணீர்ப் பந்தல் தேவையில்லை, சுமைதாங்கிக் கட்டவேண்டியதில்லை, மண்டபங்கள் கட்ட வேண்டியதில்லை. இன்னும் சில இடங்களிலே தண்ணீர் பந்தலுக்கு தர்மங்கள் இருக்கின்றன. மணலியில் சின்னய்யா எஸ்டேட்டிலே வெற்றிலை பாக்கு கொடுப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கிராமம் அது. சாப்பிட்டுவிட்டு ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு வெற்றிலை பாக்கு

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [9th November 1961.]

மாத்திரம் கொடுக்க நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது பொதுமக்களுக்குப் பயனுள்ள காரியம் என்றால் வெற்றிலை பாக்குக்குப் பதிலாக, அதை சிகரெட் தர்மம் செய்கிற ஸ்தாபனமாக மாற்றியாக வேண்டும். இன்னும் 5 வருஷம் அல்லது 10 வருஷத்திற்குப் பிறகு வெற்றிலை பாக்கு போட்டுக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் யாரையும் பார்க்க முடியாது. இப்போது கூட என்னையும் கனம் முதலுருமாரசுவாமியையும் தவிர வேறு யாரும் அடைக்காய் போடுபவர் இல்லை. காலத்திற்கு ஏற்ற தர்மம் இது என்று புரிந்து அதற்கேற்ற வழியில் தர்மம் செய்ய இவைகளையும் இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும்—சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும் மூல நோக்கம் என்று சில பேர்கள் சொல்லுகிறார்களே இந்த மூல நோக்கத்தை இந்தச் சட்டத்தினால் யாராலும் நிறைவேற்ற முடியாது. மூல நோக்கத்திற்கான காரணங்களை மாறி விட்டன. ஆகையால் தர்மங்களால் ஜனங்களுக்கு தொந்தரவு இல்லாமல் தர்மம் தர்மமாகவே இருக்க வேண்டும்—ஆனால் அதே முறையில் அதர்மமாக இருக்கக்கூடாது. விவசாயம் செய்வதை ஏக போக உரிமையாக ஏலத்திற்கு விட்டு, பணம் உடையவர்கள் எலம் எடுத்து யாரோ வாழ்வதற்குப் பயன்பற்றதை மாற்றவேண்டும். அது இந்தச் சட்டத்தினால் பூர்ணமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பொதுவாக பசு மாடு வளர்த்து அந்த மாடு போடுகின்ற சாணத்தை எடுத்து அதை வீபூதியாக்கி சில பேருக்கு கொடுப்பதற்காக என்று ஒரு தர்மம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இது இப்போது தேவையா? நாம் கோயிலுக்குப் போனால், ஏதோ சிலர் பிறருடைய தொந்தரவுக்காக வீபூதி பூசிக் கொள்வதைப் பார்க்கலாம். இப்போது வீபூதி பூசிக் கொள்ளும் வழக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டு வருகிறது. அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்த அளவுக்காவது இருக்குமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாதிரியான தர்மத்திற்காக எழுதியுள்ள பொருள்களை வேறு துறைக்குப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது தம்முக்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்தலாம்.

பத்து ஏக்கர் வரையிலும் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது நல்லதென்று எனக்குப் படுகிறது. நந்தவனமாக இருப்பதற்காகவே இந்த பத்து ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். பழைய காலத்திலே கிராமத்திலே உள்ள கோவில்களில்தான் புல்தரைகளையும், நந்தவனங்களையும் பார்க்கலாம். இந்த இரண்டும் கிராமத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு வழி என்று நான் நினைக்கிறேன். அதேபோல் முன்பெல்லாம் கோயில்களில் நந்தவனங்கள் இருக்கும். இப்போது கோயில்களில் நந்தவனங்கள் இருப்பது மிகவும் குறைந்து போய்விட்டது. முந்தி கோயில்களின் உள்ளே போனால், விஷ்ணு கோயிலாக இருந்தால் அங்கு துளசி இருக்கும். சிவன் கோயிலாக இருந்தால் வில்வ மரம்

9th November 1961. [Sri G. Narayanaswami Naidu]

இருக்கும். இப்போது இருக்கிற வில்வ மரத்தையும் வெட்டி-
தைலம் காய்ச்சி விடுகிறார்கள். இப்போது மீண்டும் முன்புபோல்
வில்வ மரங்களை வைக்க வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால்,
அது வன மகோத்சவம் கொண்டாடியதாகவும் இருக்கும்; ஆரோக்-
கியத்தையும் கொடுக்கும்; அறிவையும் வளர்க்கும்; நல்ல அழகை
யும் கொடுக்கும். அதை விட்டுவிட்டு இப்போது பிரகாரம்
பூராவும் கல்லும், செடிகளும், முள்ளுமாகத்தான் இருப்பதைக்
காண்கிறோம். கோயில்களில் வில்வ மரம், துளசி ஆகியவைகளை
வைப்பது மிகவும் அவசியம். வில்வ மரத்தின் உபயோகத்தைப்
பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால் வண்டி வண்டியாய் சொல்லலாம்;
அதேபோல் துளசியைப் பற்றியும் வண்டி வண்டியாய் சொல்ல-
லாம். நம்முடைய உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு இவைகள் மிகவும்
அவசியம். ஆங்கில மருந்து டிஸ்சால் என்பதுகூட துளசிச்
சாரேடு, இன்னும் வேறு சில சேர்க்கப்பட்டு செய்வதாகச்
சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல் பிரான்ஸ் தேசத்திலிருந்து வில்வ
மரத்திலிருந்து பற்பல் மருந்துகள் செய்யப்பட்டு, அங்கு டப்பாக்-
களில் அடைக்கப்பட்டு இங்கு விற்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படு-
கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி பல நன்மைகளைத் தரும் மரங்களையும்
மருந்துக்கு உதவும் பச்சிலைகளையும் கோவில்களில் வளர்க்க
வேண்டும். கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இதை மாற்றியமைக்க
வேண்டுமே தவிர, இந்த பத்து ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்கு
என்று ஒதுக்கக்கூடாது. ஒதுக்க முடியாது. கோயிலைச் சார்ந்த
நிலங்களை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் பயிரிடுவதற்-
கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இந்த பத்து ஏக்கர்
ஒதுக்குவதைப் பற்றி நண்பர் ஸ்ரீ. ஆர். சீனுவாச அய்யர்
அவர்கள் ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்த்துப் பேசினார்கள்.
நான் மற்றொரு கோணத்தில் இருந்து பேசுகிறேன். இந்த பத்து
ஏக்கர் நிலத்தை மட்டும் தனிப்பட்ட முறையில் கோவிலார் சாகு-
படி செய்யவேண்டுமென்றால், அதற்காக தனியாக உழவு
மாடுகள் வேண்டும். அதை கோவில் டிராஸ்டியோ அல்லது
பண்டார சந்ததியோ நேரில் பார்வையிட வேண்டும். அப்படி
யெல்லாம் பார்த்தாலும் அது கடைசியிலே நஷ்டத்திலே
தான் போய் முடியும். லாபம் வரக்கூடிய முறையில் நம்முடைய
தர்ம சொத்துக்கள் இதுவரையிலும் பரிபாலித்தது கிடையாது.
பரம்பரை டிராஸ்டிகளாக உள்ளவர்கள், தங்கள் பிள்ளை தவறான
வழியில் ஈடுபட்டிருந்தால், சொத்து அழிந்து விடக்கூடாதே
என்பதற்காக, தர்மத்திற்காக எழுதி வைத்தார்களே தவிர, அதை
ஒரு ஷராவாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, வேறொன்று
மில்லை. அப்படி வைக்கப்பட்ட தர்ம சொத்துக்களும் இன்றைக்கு
அழிந்துவிட்டது. சத்திரங்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது
என்று சொன்னால், எந்த சத்திரமாவது நல்ல முறையிலே இருக்-
கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுகூட இடிந்து விழாமல் இல்லை.
ஏதோ சத்திரம் என்று பெயருக்கு இருக்கும். அதற்குரிய
சொத்துக்களை ஒருவர் அல்லது சில பேர்கள் அனுபவித்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சொத்துக்களையெல்லாம் நல்ல

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [9th November 1961]

முறையில் பரிபாலித்து, அந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் பொது மக்களுக்கு உபயோகப்படும் வகையில் மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதற்கு இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். பண்டார சந்ததிகள் இனிமேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அந்த வாய்ப்பு தானாகவே குறைந்து போய்விடுமென்று நான் நினைக்கிறேன். சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் அரசாங்கம் செய்துவிட்டால், அவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் இந்த சட்டம் இருக்க உதவும் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த சர்க்காரையும், அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டிக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே இருப்பதால், முக்கியமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகமாக நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. முக்கியமாக தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையிலே நடக்க வேண்டும், சாகுபடியாளர்களை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் இருப்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதிலே முக்கியமானதொன்று, நாம் உச்ச வரம்பு மசோதாவிலே முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று பேசி தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், இதிலே பத்து ஏக்கர் என்று கண்டிருக்கிறது. நிர்வாக ஸ்தாபனம் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கு தேவாலயங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வருவாய் வேண்டும். ஆகவே தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு பொதுவாக முப்பது ஏக்கர் வைக்கலாமா, கூடாதா என்பதைச் சர்க்கார் சற்று யோசிக்கவேண்டும். தவிர, தோப்புக்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும். தென்னத்தோப்புக்களுக்கும், இலுப்பைத் தோப்புக்களுக்கும் முக்கியமாக விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் தேவாலயங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது. எண்ணெய் எடுப்பதற்கு இலுப்பைத் தோப்புக்கள் மிகவும் அவசியம். அதேபோல் கோயில்களுக்கு தேங்காயும் முக்கியமானது. ஆகவே இவைகளையும் சற்று யோசிக்க வேண்டும். இந்த அளவோடு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, மற்றவைகளை ஒவ்வொரு செக்ஷனாக வரும்போது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை பொறுக்குக் கமிட்டியில் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்கள், யோசனைகள், குறைபாடுகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலவற்றை பொறுக்குக் கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். சில

9th November 1961.] [Sri M. Bhaktavatsalam]

யோசனைகளை இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்ட பிறகு விதிகளிலே கவனிக்கலாம். வேறு சிலர் சில கருத்துக்கள் இந்த மசோதாவுக்குப் புறம்பானது என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இதையெல்லாம் எடுத்துக் சொல்வதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆனால் இது பொறுக்குக் கமிட்டியிலே கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் சிலவற்றிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் அதோடு மட்டுமல்லாமல், எல்லாவற்றுக்கும் 5 ஏக்கருக்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்வதனால் தோப்புக்களை குத்தகைக்கு விட முடியாது. தோட்டப் பயிர்களை விட முடியாது. மலைப் பிரதேசங்களை விட முடியாது. ஆகவே இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதையெல்லாம் நான் செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். அதேபோல் வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் இந்த கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியபோது, கோயில் களுக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, நாம் உச்ச வரம்பை சட்டத்திலே 30 ஏக்கர் என்று செய்திருக்கிறோமே என்று சொன்னார்கள். அந்த 30 ஏக்கர் வேறு, இந்த 10 ஏக்கர் வேறு. சொந்தத்திற்கு நிலத்தை வைத்துக் கொள்வதென்றால், 30 ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சொந்தத்திற்கு எடுக்கவில்லை. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக முன்பு உச்ச வரம்பு சட்டத்திலே இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது 10 ஏக்கர் என்று சொல்வது, இதைச் சொந்தமாக சாகுபடி செய்வது. மற்றவை யெல்லாம் குத்தகைதாரர் மூலமாக. முன்பெல்லாம் சொந்தமாக சாகுபடி செய்ததின் மூலமாக, நஷ்டம் வருகிறதே தவிர, பலனில்லை. வேண்டுமானால் ஒன்றிரண்டு தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு வரலாம். ஆகவேதான் சொந்த உபயோகத்திற்கு என்று தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கும், தேவஸ்தானத்திற்கும் ஓரளவுக்கு நிலம் ஒதுக்கவேண்டுமென்பதற்காக பத்து ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே 30 ஏக்கர் தேவையில்லை. ஆனால் இந்த 10 ஏக்கர் வேண்டுமா, அல்லது அதற்கும் குறைவாக வேண்டுமா, அல்லது அதிகமாக வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் கூட பொறுக்குக் கமிட்டியிலே முடிவு செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே நான் மேலும் இந்தச் சபையினுடைய காலத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த மசோதா பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியிலே நல்ல முறையிலே முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக இதை வரவேற்றது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மசோதாவிலே ஒன்றுமில்லை என்று சொன்ன அங்கத்தினர்கூட, இந்த மசோதா வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அனைவரும் இந்த மசோதாவை வரவேற்றதற்காக நன்றி கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[9th November 1961]

1-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Land) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) be referred to a Select Committee consisting of—

- 1 The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
- 4 Sri R. SRINIVASA IYER.
- 5 Sri T. T. DANIEL.
- 6 Sri K. S. G. HAJA SHERIFF.
- 7 Sri R. SUBRAMANIAM
- 8 Sri K. R. VISWANATHAN.
- 9 Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER.
- 10 Srimathi Dr. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN.
- 11 Sri A. R. SUBBIAH MUDALIAR.
- 12 Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR.
- 13 Sri D. S. AUTHIMOOLAM.
- 14 Sri V. K. KOTHANDARAMAN
- 15 Sri M. SELVARAJ.
- 16 Sri A. R. MARIMUTHU.
- 17 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.

The motion was put and carried.

Under Rhle 99 (1) of the Assembly Rules, I nominate Hon. Sri M. Bhaktavatsalam as the Chairman of the Select Committee.

VI. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) BUSINESS OF THE HOUSE.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce that the Business Advisory Committee at its meeting-to-day decided on the following programme of business—

November 9th (after noon)		Discussion on the Third Five-Year Plan.
November 10th	}	Discussion on the Third Five-Year Plan.
November 11th		
November 12th Sunday —Holiday.		
November 13th		Discussion on National Integration.
November 14th	}	1. The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 26 of 1961).
November 15th ; and		
November 16th		

9th November 1961] [Deputy Speaker]

November 14th
November 15th; and
November 16th—*cont.*

2. The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 35 of 1961).
3. The Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Amendment Bill, 1961.
4. The Madras Private Forests (Assumption of Management) Bill, 1961.
5. The Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961).
6. The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 41 of 1961).
7. The Madras Minor Inams Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 48 of 1961).
8. The Madras Lease-Holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 49 of 1961).
9. The Madras Iruwaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 50 of 1961).

The House will sit, if necessary on the 17th November 1961 also.

The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.
The House then rose.

[After lunch 3 p.m.]

IV. GOVERNMENT MOTION—*cont.*

(2) THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—MADRAS STATE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

“That the Third Five-Year Plan for the State of Madras be taken into consideration.”

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நம்முடைய நாடு முன்னேறுவதற்காக உருவாக்கப் பட்டு, சென்னை அரசாங்கத்தை, தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை, எந்தெந்தத் திட்டங்களை எந்தெந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முடிவாகியிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி நம் சபையிலே இதற்கு முன்பே விவாதம் செய்து, அப்பொழுது நம்முடைய பல கருத்துக்களைச் சொல்லி, எந்த எந்த திட்டங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று அப்பொழுதே

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

ஓரளவுக்கு நம் கருத்துக்களைக் கூறினோம். அதற்கு பிற்பாடு மற்ற எல்லா இராச்சியங்களிலும் அவர்கள் சட்ட சபைகளிலும் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, எந்த அளவுக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்க வேண்டியது பொதுவாக நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள், நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் எல்லா இராச்சிய முதன் மந்திரிகளும் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பது. அதோடு, ப்ளானிங் கமிஷன் அங்கத்தினர்களும், மற்றும் மத்திய சர்க்கார் முக்கிய மந்திரிகளும் இடம் பெற்று இருக்கும் ஒரு சபை. அந்த சபை நாடு முழுவதிற்கும் எந்த முறையிலே திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டிய பொறுப்புள்ள சபையாக அது அமைந்திருக்கிறது.

ப்ளானிங் கமிஷனுடைய வேலை, அதுனுடைய பணி, ஆலோசனை சொல்லக் கூடியது. அந்த அளவுக்குத்தான் ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு திட்ட வட்டமாக இந்தக் காரியத்தைத்தான் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் என்ன வென்றால், நம் பிரதம மந்திரி ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு தலைவராக இருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தினால், ப்ளானிங் கமிஷன் சொல்லும் ஆலோசனைகளுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இருப்பினும், ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு அதிகார பூர்வமாக இன்னின்ன காரியங்களை, திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது; பொறுப்புக் கிடையாது அவர்களுக்கு. அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனைகளை மற்ற எல்லா இராச்சிய சர்க்கார்களும், மத்திய சர்க்காரும் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு எடுப்பதுடன், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சிலில், எல்லா இராச்சியங்களிலிருந்தும் வரும் பிரதிநிதிகள், மத்திய சர்க்கார் பிரதிநிதிகள், இவர்கள் எல்லாரும் உட்கார்ந்து, ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே அமைப்பு இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பல சமயங்களிலே நமக்கும் கூட தோன்றும் : ஏன் இந்த ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு இவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படி நமக்கும் கூட ஒரு குழப்பம், குழப்பமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு ஒரு காரணம், ப்ளானிங் கமிஷனில் இருப்பவர்கள்கூட, ஒரு சிலர் தங்களுக்கு ஏதோ அதிகாரம் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு பேசுவதுதான் என்பது என் கருத்து. ப்ளானிங் கமிஷனைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு ஆலோசனைக்குழு என்று அவர்கள் உணரவேண்டும். அந்த முறையிலே, ஆலோசனைக்குழு அங்கத்தினர்கள் நடந்து கொண்டால், நாட்டிலே இந்தக் குழப்பத்திற்கு இடம் இராது. சமீபத்திலே கூட, ப்ளானிங் கமிஷன் அங்கத்தினர் ஒருவர் நாம் இங்கே கொண்டுவந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவைப் பற்றிப் பேசியிருந்தார்கள். (குறுக்கீடு) ஆம், மைசூர்

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசியிருந்தார்கள். அது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. அது ப்ளானிங் கமிஷனுக்கே சரியானதல்ல. அந்தக் குழு அங்கத்தினர்கள் எந்த அளவுக்கு மௌனமாக இருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்கள் பணியைச் செய்ய தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்; பேசுவதற்காகவல்ல, கொள்கைகளை வகுப்பதற்காக அல்ல அந்தக் குழு; அது ஒரு ஆலோசனைக் குழு என்பதை அவர்களும் உணரவேண்டும். இம்மாதிரிப் பேச்சுக்கள் வருவதால்தான் மற்றவர்களும், ஏதோ கடைசியில் முடிவு செய்ய வேண்டியது ப்ளானிங் கமிஷன் போல் இருக்கிறது என்று பலர் நினைக்க இடம் ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரிச் சூழ்நிலை ஏற்படுவதை தவிர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் இன்றைக்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அரசியல் அமைப்பில், அரசியல் சட்டத்திலே, மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், பார்லிமெண்டுதான் எல்லாவிதமான அதிகாரத்திற்கும் பொறுப்பு பெற்று இருக்கிறது. அதே மாதிரி, நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த சட்ட சபைதான்—மேல் சபையையும் சேர்த்து என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்—நம் சட்ட சபை அமைப்பு எல்லா அதிகாரத்தையும் பெற்று இருக்கிறது. இதிலே நாம் இன்னொருவர் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம், ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம். சட்ட சபை பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில், மந்திரி சபைக்கு பொறுப்பு, அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த அதிகாரம் இந்த சட்ட சபை கொடுக்கும் அதிகாரம் தான். ஆகையினால், அரசாங்கங்களுக்கு, அது ராஜ்ய சர்க்கார்களானாலும் சரி, மத்திய சர்க்கார் ஆனாலும் சரி, ஆலோசனை கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு மட்டும் திட்ட கமிஷனுக்கு உண்டே தவிர, அதற்கு மேல் இல்லை. அதை நாமும் உணரவேண்டும்; திட்ட கமிஷனும் உணரவேண்டும் என்று நாம் இன்றைக்கு வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், சில இடங்களிலே, ப்ளானிங் கமிஷன் ஒரு “குப்ர் காமிஷன்” என்ற முறையிலே அதைப்பற்றி குறை சொல்லும் முறையிலே சொல்ல முன் வந்திருப்பது தவறான சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி எண்ணத்திற்கு நடைமுறையிலோ அல்லது சட்ட ரீதியாகவோ எந்த ஆதாரமும் கிடையாது என்று சொல்லிக் கொள்ள வரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த மாதிரி திட்டக் கமிஷனே அவசியமா, திட்டம் போடுவதே அவசியமா என்பது பற்றியெல்லாம் கருத்து வேறுபாடு எழுந்திருக்கிறது. நாட்டிலே திட்டம் போடுவது என்று சொல்லுவது இன்றைக்கு ஏற்பட்டதல்ல. திட்ட அடிப்படையிலே நாம் நாட்டை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று நமக்கு சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பே, அப்பொழுது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குத் தனிப்பிரதிநிதியாக இருந்த காங்கிரஸ் மகாசபை, அப்பொழுதே தீர்மானித்திருக்கிறது; திட்ட அடிப்படையில் பல காரியங்களைச் செய்து நாம் முன்னேற வேண்டும் என்று அன்றே தீர்மானித்திருக்கிறோம். அது மற்ற நாடுகளின், சமுதாயங்களின் அனுபவத்தை ஒத்திருக்கிறது. திட்ட

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

அடிப்படையில் அபிவிருத்தி யடைய வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொண்டது, முதன் முதலிலே கம்யூனிஸ்டு நாடுகளிலே, கம்யூனிஸ்ட் அடிப்படையில் இருக்கும் நாடுகளிலே. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த விதமான வாதம் ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட வாதம் தவறான கருத்துக்கொண்ட வாதம். அது, திட்டம் போடுவது என்பதற்கு கம்யூனிச அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய திட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய வாதம். அப்படி நினைப்பது தவறு. ஆகவே நாம் திட்டம் போடக்கூடிய காலத்தில் எந்த முறையில் திட்டம் போடுகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் எந்த முறையில் இயங்கி வருகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி கம்யூனிச அடிப்படையில் திட்டம் போடுவதாக இருந்தால் இந்த சட்டசபைக்கு இடமே இல்லை. இதுதான் நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விஷயம். சமீபத்தில் வரக்கூடிய தேர்தலுக்கு இடமில்லை, பார்லிமெண்டுக்கு இடம் இல்லை. பார்லிமெண்டுக்கு எலெக்ஷன் தேவையில்லை. இன்றைக்கு பரிபூரண அதிகாரம் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் எந்த முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதுதான் நடத்திச் செல்லப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு அரசியல் அமைப்பு அமைந்திருக்கிறது. ராஜ்ய சட்டசபையாக இருந்தாலும் சரி பார்லிமெண்டாக இருந்தாலும் சரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் முடிவு செய்யப்பட்டதுதான் நடை முறைக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பார்லிமெண்டாக இருந்தாலும் சரி ராஜ்ய சட்டசபையாக இருந்தாலும் சரி நாடு முன்னேற்ற மடைவதற்கு திட்ட அடிப்படையில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்த முடிவுக்கு வருகிறோமோ அந்த அளவுக்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே திட்டம் ஆரம்பித்தது கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள்தான் என்பதனால் அந்த கம்யூனிஸ்ட் அடிப்படையில் தான் ராஜ்யம் நடைபெற்று வருகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. நாமும் திட்டம் போடுவதால் இந்த ராஜ்யம் கம்யூனிஸ்ட் அடிப்படையில் இயங்கி வருகிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. சுண்ணாம்பும் வெள்ளையாக இருக்கிறது வெண்ணையும் வெள்ளையாக இருக்கிறது என்பதனால் இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்வதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய வாதம் சரியல்ல என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திட்டம் வகுக்கப்படுகிறது. அந்த திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை பார்லிமெண்டும் ராஜ்ய சட்டசபைகளும் தான் முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் சட்டசபைக்குத் தான் இருக்கிறது. போடப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தாலும் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும் சரி சட்டசபைக்குத்தான் அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருக்கிறது. பார்லிமெண்டுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. பார்லிமெண்டுக்கும் சட்டசபைக்கும் பிரதிநிதிகளை

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

தேர்தெடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் மக்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு இருக்கிறது. அதுதான் ஜனநாயக அமைப்பு என்பதைதான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை ஒருவராலும் அசைக்கவே முடியாது. எந்த கட்டியாக இருந்தாலும் சரி அந்தக் கட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் போது ஜனநாயக அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய அரசாங்கம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி திட்டம் போடுவது கம்யூனிஸ்ட் நாட்டின் அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்வது இதற்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கருத்துக்கு எதிராக இருக்கிறது. நாம் போடக்கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் கிராம அடிப்படையில் வட்டார அடிப்படையில் அதை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை மத்திய தேர்தலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மட்டும் விட்டு விடவில்லை. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டசபை ஒரு முக்கியமான திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மக்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் அளவில் கிராம பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்து இருக்கிறது. அந்த வட்டாரத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு கிராம ஆட்சியை நடத்துவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பல பஞ்சாயத்துக்கள் கொண்டது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு வேண்டிய அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களே தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்து கொள்ளலாம். அவர்களே திட்டங்களை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் போடப்பட்ட திட்டங்களை அவர்களே நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்றும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரம் அந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கம்யூனிஸ அமைப்பில் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்காமல் குவியல் முறையில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து அமைப்பில் பரவல் முறையில்தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள எல்லோரும் பூரண பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போடப்படும் திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கே இருக்க வேண்டும் என்றும் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் அவர்களும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அமைப்புக்குப் பிற்பட்டும் கம்யூனிஸ பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது ஒப்புக்கொள்ளக்

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

கூடியதாக இல்லை. திட்டம் போடுகிறோம் அதனால் கம்ப்யூனிஸ பாதையில் செல்லுகிறோம் என்று சொன்னால் இவைகளைப்பெல்லாம் கவனிக்காமல், அது வெறும் வாதத்திற்குச் சொல்வது என்றே தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை கனம் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். வெளியிலுள்ள மக்கள் இதை உணர வேண்டும், என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே திட்டம் போடுகிறோம் என்பதனால் சர்வாதிகார அடிப்படையில் செல்லுகிறோம் என்றும் கம்ப்யூனிஸ அடிப்படையில் செல்லுகிறோம் என்றும் சொல்வது சரியல்ல. இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் கம்ப்யூனிஸ அடிப்படையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லவே முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி சர்வாதிகார அடிப்படையில் கொள்கை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை கொஞ்சம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு மக்களுடைய மத்தியில் எப்படிப்பட்ட எண்ணம் பரப்பப்படுகிறது என்றால் சிறுபான்மையராக இருக்கக்கூடியவர்களுடைய கருத்துக்குத்தான் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பெரும்பான்மையோர்கள் என்ன நினைத்தாலும் அது சரியல்ல என்றும் பெரும்பான்மையோர் என்ன திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது சரியல்ல என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பெரும்பான்மையோருடைய எண்ணங்களுக்கு தவறான கருத்துக்களைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் பேசப்பட்டு வருகிறது. சிறுபான்மையோர் என்ன நினைத்தாலும் அதுதான் சரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இப்பொழுது சட்ட சபையில் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் 150 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருப்பதால் அவர்களுடைய கருத்துக்களை கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, இரண்டு அல்லது நான்கு அல்லது பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய கட்சிகளுடைய கருத்துக்களைத் தான் கேட்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பேசப்பட்டு வருகிறது. சிறு எண்ணிக்கையுள்ள கட்சி சொல்லக்கூடிய கருத்துக்குத்தான் அதிகமாக மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தை இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அதுதான் சர்வாதிகாரத்திற்குக் கொண்டு போய்விடும். இப்பொழுது பத்து அல்லது பதினைந்து, எண்ணிக்கை கொண்டவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டால் பிறகு நாலேந்து பேர்களைக்கொண்ட கட்சியினுடைய கருத்துக்களைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கும், அதற்கு பிறகு ஒருவருடைய கருத்தைக் கேட்க வேண்டியதாகக்கூட வந்து விடும். அந்த நிலைமையில் சர்வாதிகாரத்திற்குத்தான் கொண்டு போய் விடும் என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

இன்றைக்கு பல்வேறு கட்சிகள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது அவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதை புறக்கணிப்பதாக இல்லை. அவர்களுடைய கருத்துக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைக் சொல்லுவதற்குதான் எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஜனநாயகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அதன் கருத்துக்களை நன்றாக பரிசீலனை செய்துதான் பார்க்கப்படுகிறது. அப்படி பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அது தப்பாக இருந்தாலும் அதை மாற்றிக்கொள்வதற்கும் நமக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கம்யூனிஸ அமைப்பில் பாதையில் போகக்கூடிய நாட்டில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அதுதான் கடைசி வரையில்லும் கம்யூனிஸ பாதையில் போகக்கூடிய நாடுகள் இயங்கி வருகின்றன. அது முடிவு எடுத்த பிறகு அதை மாற்றிக்கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும் அங்கு. அதை மாற்ற வேண்டுமென்றால் குழப்பம் ஏற்படக்கூடியதாகி விடும். அவர்களுடைய சித்தாந்தம் அது. அவர்களுடைய சித்தாந்தம் அந்த அடிப்படையில் இருக்கிறது. அது எந்த முடிவாக இருந்தாலும் சரி எந்த பெரியவரால் முடிவு செய்யப்பட்டாலும் சரி அதை எதிர்க் துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு சுதந்தரம் அங்கு கிடையாது. ஆனால் இங்கு அதைப்பற்றி எங்கு வேண்டுமானாலும் பிரசாரம் செய்யலாம், எந்த பத்திரிகையில் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். இந்த அளவுக்கு இங்கு சுதந்தரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய கருத்துக்களை மாற்றுவதற்கு எந்த வகையில் வேண்டுமானாலும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒருவர் சொல்லக்கூடியதுதான் நல்லது, அது எந்த அறிஞர் சொன்னாலும் அதுதான் சரி என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு முடிவு எடுத்துக் கொண்ட பிறகு அது தப்பாக இருந்தால் அதை மாற்றிக்கொள்வதற்கு வழி சொல்வதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது. மெஜாரிட்டியாக உள்ளவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது என்பதை நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, திட்டம் நமக்குத் தேவையா, திட்ட அடிப்படையிலே நாம் முன்னேறலாமா, வேறு விதமாக முன்னேறலாமா என்பதைப்பற்றி அடிப்படையாக நாம் இன்றைக்கு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சிலர் நினைக்கலாம், திட்டம் என்று சொல்லும்போது கம்யூனிஸ்டு ரஷ்யாவில் தான் திட்டம் இருக்கிறது, அல்லது அந்தப் பாதையிலே செல்லக் கூடிய வேறு சில நாடுகளில்தான் திட்டம் இருக்கிறது என்று. திட்டம் அங்கேதான் ஆரம்பித்தது. என்றாலும், இன்றைக்கு எந்த முறையில் காலப் போக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்குகிற நாடுகளிலே திட்ட

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

மிட்டுத்தான் முன்னேறவேண்டுமென்ற கருத்து பரவிக்கொண்டு வருகிறது. பின்னடைந்திருக்கும் நாடுகளில் அல்ல. பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் பல நாடுகளில் கூட இன்றைக்குத் திட்ட அடிப்படையில்தான் வேகமாக, கணிசமாக முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்ற கருத்து ஒப்புக்கொள்ளப்படுவது மட்டுமல்ல, அந்த முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வருகின்றன.

இரண்டாவது மகா யுத்தத்திற்குப் பிற்பாடு ஐரோப்பிய நாடுகளிலே ஓரளவு குழப்பமான நிலைமை இருந்தாலுங்கூட, பொருளாதாரத் துறையில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது—பிரான்சு நாட்டிலே. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சமீபத்திலே பல இடங்களில் வாதங்கள் நடந்தன. அவர்கள் ஒரு முடிவுக்குத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். பிரான்சிலே அரசியல் குழப்பமான நிலைமையில் பல மாறுதல்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டிருந்தாலுங்கூட, கணிசமான பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் திட்ட அடிப்படையில் முன்னேற முன்வந்திருப்பதுதான் என்று இன்றைக்குப் பொருளாதார நிபுணர்கள், அரசியல் மேதைகள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இங்கிலாந்திலேகூட பொருளாதாரத் துறையில் குழப்பமான நிலைமை ஏற்படும்போது, கன்சர்வேடிவ் கட்சி அரசாங்கத்திலே இருந்தாலுங்கூட, அவர்களும் திட்ட அடிப்படையில் காரியங்கள் செய்ய முன்வந்தால்தான் இந்தச் சிக்கல்களையெல்லாம் ஓரளவு நீக்க முடியும் என்று இன்றைக்குக்கும் கன்சர்வேடிவ் கட்சி நிதி மந்திரி வலியுறுத்தி வருகிறார். பார்லிமெண்டிலேகூட சமீபத்தில் அதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி பத்திரிகையிலும் மேடைகளிலும் விவாதங்கள் நடந்துகொண்டிருப்பதை விஷயமறிந்தவர்கள் கட்டாயம் தெரிந்திருப்பார்கள்.

முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் நாடுகளில், அதைவிட அதிகமான முன்னேற்றம், வேகமான முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது திட்ட அடிப்படையில்தான் இதைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வது மட்டுமல்ல, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இன்னும் சிக்கலான நிலைமையில் இருக்கிறோம். பொருளாதாரத் துறையிலே தேங்கித் தேய்ந்து போயிருக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். தேங்கித் தேய்ந்து போனதற்குக் காரணம் 150, 200 ஆண்டுகளாக நாம் அரசியல் அடிமைகளாக அன்னிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததுதான். அந்தக் காரணத்தால்தான் மற்ற நாடுகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் போது நாம் தேங்கித் தேய்ந்து போயிருந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. தேங்கித் தேய்ந்து போன நிலையை இன்றைக்கு மாற்றி, அதிலே வளர்ச்சி ஏற்படச் செய்யவேண்டும் என்பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கும் நாம், இவ்வளவு பெரிய நாடாக இருந்தும் இவ்வளவு பிற்போக்கு நாடாக இருக்கும் நிலையில் இதை எந்த முறையில் செய்வது என்பதுதான் இன்றைக்கு நாம் முடிவு கட்டவேண்டிய விஷயம்.

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

அவ்வாறு யோசனை செய்யும்போது, மற்ற நாடுகளின் அனுபவத்தை எடுத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒருசில கருத்து வேறுபாடு ஆங்காங்கு இருந்தாலுங்கூட, திட்ட அடிப்படையில் நமக்கு இருக்கும் வசதிகளை எந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முடியுமோ அதைப் பயன்படுத்தி பொருளாதாரத் துறையில் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அடிப்படையில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் நாட்டில் முன்னேற்றத்தை நாம் ஏற்படுத்த முடியும், கணிசமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

இந்த முடிவைப் பற்றி சமீப காலம் வரையில் கருத்து வேற்றுமை இருந்ததில்லை. சமீபத்தில்தான் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்திலே எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் இடம் உண்டு. எந்த வேறுபட்ட கருத்தையும் நாம் வரவேற்கிறோம். அதிலே எந்த அளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் நாம் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் மனித அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற சமுதாயத்திலே இருக்கும் முன்னேற்றத்தையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு நம்முடைய நாடு வேகமாக முன்னேறவேண்டும், பொருளாதாரத் துறையிலே கணிசமான வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்றால் திட்ட அடிப்படையில்தான் முடியும் என்பதை நான் முதலில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். திட்டம் போடுவதில் தவறுகள் நேரலாம், நிறைவேற்றுவதிலும் தவறுகள் நேரிடலாம். அது வேறு விஷயம். அடிப்படையாக இன்றைக்கு ஒன்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. திட்ட அடிப்படையில்தான் நம்முடைய நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியை வேகமாகக் கொண்டுவர முடியும். கணிசமாக பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற முடியும் என்பதை உலகத்திலே இருக்கும் எல்லா நிபுணர்களும் சொல்கிறார்கள். ரஷ்ய நிபுணர்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் முறைப் பிரகாரம் சொல்வார்கள் என்று சொல்லிவிட்டலாம். ஆனால், முதலாளித்துவ நாடாக, கட்டுப்பாடுகள் ஒன்றுமே வேண்டியதில்லை, திட்டம் அவசியமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள், இங்கிலாந்திலிருந்து வரக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள், உலகத்திலே வெவ்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்த கருத்துத்தான் கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்ட அடிப்படையில்தான் இத்தியாவின் பிற்காலம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் பார்த்த வரையில் கருத்து வேறுபாடு நிபுணர்கள் மத்தியில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அந்தத் திட்டத்தை எப்படிப் போடுவது என்பதைப்பற்றிச் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் ஒரு முடிவும் எடுக்காமலிருந்தால் காரியம் நடைபெறாது. ஆகவே, திட்டத்தைப் போடுவதிலே

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

பல்வேறு முறைகள் இருந்தாலும் நாம் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்த முறையிலே நாம் திட்டம் போடுவது என்று முடிவு செய்து திட்டத்தை உருவாக்கி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட முறையிலேதான் நிர்வாகத்திலே திறமை வாய்ந்தவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் பொருளாதார விதிகளை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள், வெவ்வேறு துறைகளிலே பணியாற்றுகிறவர்கள். இவர்களுடைய அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இதிலே ஆலோசனை கூறுவதற்குக் குழுவை நியமிப்பது நல்லது என்ற முறையில் திட்டக் கமிஷன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த திட்டக் கமிஷன் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். நாம் போட்டிருக்கும் திட்டத்தில் ஒரு சிறு குறை கூட இல்லை, 100-க்கு 100 முழுவதும் பூர்ணத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. 'பர்பெக்ட்' ஆன திட்டம் என்று தான் சொல்லத் தயாராயில்லை. எந்த மனித முயற்சிதான் குற்றமற்றதாக இருக்கிறது என்று நான்கேட்க விரும்புகிறேன். (சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சிரிப்பு). இன்றைக்குச் சிரிக்கின்றவர்கள் கூட அவர்கள் பேசுகிற பேச்சிலே செய்கின்ற நடவடிக்கைகளிலே குற்றம் இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். நாம் அறிஞர்கள், நாம் பேசுவதில் குற்றம் இல்லை, செய்வதில் குற்றம் இல்லை என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், அதைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், சல்லடை போட்டு அரித்தால்கூட நல்லது இருக்கமுடியாது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதிலே சிரிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. இது இயற்கை விதி. சிலர் நினைக்கலாம்—பட்டங்கள் வைத்துக் கொண்டு நாம் சொல்வதுதான் சரி, அதுவே இறுதியானது என்று. நாங்கள் அம்மாதிரி நினைப்பதில்லை. நாங்கள் சாதாரண மனிதர்கள். நாங்கள் செய்யக்கூடிய முடிவிலே குறை இருக்கலாம். திட்டங்களை நடத்துவதிலே கூட குறை இருக்கலாம். குறைகளை யாராவது எடுத்துச் சொன்னால், குறைகளை மனதிலே பும்படி யாகச் சொன்னால், குறையாக இருந்தால் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்ற மனோபாவம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. எதோ நாம் செய்து விட்டோம், நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினாலும் திருத்திக் கொள்ள மாட்டோம் என்ற மனோபாவம் எங்களுக்கு இல்லை. குற்றம் இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற மனோபாவத்தில்தான் நாங்கள் இயங்கிவருகிறோம். இனிமேல் வருகிறவர்கள் நாங்கள் குற்றமே செய்யாமல், தவறே இல்லாமல் காரியங்களைச் செய்யத் தகுதி பெற்றிருக்கிறோம் என்பார்களானால் உண்மையில் அந்த மனப்பான்மைத்தான் அவர்கள் நிர்வாகத்திற்கு வரவே தகுதியற்றவர்கள் என்பதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'திட்டம் முழுவதிலுமே எந்தவிதமான குறையும் இல்லை' என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. ஆனால், எங்களால் இயன்ற அளவு, மற்றவர்கள் அறிவை, அனுபவத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நாங்கள் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதிலே ஆங்காங்கு குறை

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

இருந்தால், அந்தக் குறை சரியானதாக இருந்தால், அதைத் திருத்துவதற்கு நாங்கள் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. திட்டத்தை உருவாக்குவது ரொம்ப சலபம். திட்டம் போடுவதே ஒரு கலையாகிவிட்டது. மற்ற நாடுகளின் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு திட்டம் உருவாக்குவது சலபம். ஆனால், திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்றாக உணரவேண்டும். அதிலே பல தவறுகள் நமக்கு ஏற்பட்டுவிடுகின்றன என்பதை நான் உணருகிறேன். நாம் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையிலே பல தவறுகள் நம்மையும் மீறி ஏற்பட்டுவிடுகின்றன என்பதை எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தால்தான் எடுத்துச்சொல்ல முடியும் என்பது அல்ல. நானே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். எங்கேங்கே தவறு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால், அந்தத்தவறு ஏற்படாமலிருந்தால்தான் திட்டம் ஏற்படவேண்டும், அப்படியானால்தான் தீர்வாகத்திலே இருக்கவேண்டும் என்றால், நாம் எந்தக் காரியத்தையுமே ஆரம்பிக்க முடியாது. கல்லாக ஒன்று இருந்தால் அதற்கு உயிர் இல்லை, அசைவு இல்லை, ஆகவே அதன் இயக்கத்தில் தவறு ஒன்றும் நேரவில்லை என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் உயிர் உள்ள ஒன்றின் செய்கையிலே நல்லதும் உண்டு. கெட்டதும் உண்டு. தவறு ஏற்படுவது என்பது மனித இயற்கை. அதுவும் மனிதன் ஒரு பெரிய காரியத்தை எடுத்து நிறைவேற்றுகிறபோது பெரும் தவறுகள் ஏற்பட்டதான் செய்யும். தொன்று தொட்டு ஏற்பட்டு வருகின்ற மனித அனுபவமே இதைத் தான் சொல்கிறது. தவறுகள் ஏற்பட்டாலும் கூடத் தவறைத் தவறு என்று ஒப்புக்கொண்டு அவ்வப்போது அதைச் சரிசெய்து கொண்டு போவதுதான் மனித அறிவுக்கு ஒத்தது, மனிதப் பண்பாட்டுக்கு ஒத்தது என்று முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

3-30
p.m.

திட்டம் முழுவதும் நூற்றுக்கு நூறு சரியென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. நூற்றுக்கு நூறு பிழை இல்லாமல் சரியாக அவற்றை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. இப்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில்—எங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அதுபவங்களை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு—எங்களால் முடிந்தவரையில் திறமையாக நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லவிரும்புகிறேன். எங்கள் சக்திக்கு ஏற்றபடி நிறைவேற்றவும் முன்வந்திருக்கிறோம்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் சரி, இதுவரையிலும் கிடைத்திருக்கக் கூடிய புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் சரி—சில குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம், சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம்—இன்றைக்குக் கணிசமான அளவுக்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்கவே முடியாது. எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி—அதுவும் இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில்

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

—கொஞ்சங்கூட விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் நாடுநகரங்களுக்குள்ளே சென்று பார்த்தால் மக்களுடைய வளவாழ்வில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது கண்கூடு. இதையாரும் மறுக்க முடியாது. அதே அடிப்படையில் இந்த முன்னுறுவது திட்டத்தையும் வகுத்து நாட்டில் நல்லதொரு முன்னேற்றம் எல்லாத்துறைகளிலும் ஏற்படும்படியாகச் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. திட்ட அடிப்படையில்தான் முன்னேற முடியும் என்ற கருத்தில் இதைத் தயாரித்திருக்கிறோம். அதேகமாக திட்டம் வேண்டும் என்பதை—ஒரு கட்சி தவிர பாக்கி எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்கின்றன. திட்டமே வேண்டாம் என்கிற அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுவார்கள், அதற்குப் பிறகு அந்தக் கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு மாற்றுக் கட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால் திட்டத்தை வேகமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். திட்டம் போதாது, இன்னும் அதிகமாகப் போடவேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் திறமையாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய கட்சிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒருவகையில் எல்லாக் கட்சிகளும்—நான் முன்பு சொன்னதுபோல ஒரு கட்சியைத் தவிர—மற்றக் கட்சிகள் எல்லாம் திட்ட அடிப்படையில்தான் முன்னேறமுடியும் என்கிற கொள்கையை ஒப்புக்கொள்கின்றன. “ஆனால் நான் சொல்வதைத்தான் கேட்கவேண்டும்” என்று ஒருவர் தனியாகச் சொன்னால்—இந்த ஜனநாயக காலத்தில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள என்னால் முடியாது. என்னதான் ஒருவர் சொல்வது நல்லதாக இருந்தாலும்கூட ஜனநாயக அடிப்படையில் பலரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கருத்தையே நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகையால்தான் இன்றைக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ளவர்களைக்கொண்டு இந்தத்திட்டங்கள் பலமுறை பல கட்டங்களில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தைத்தான் நாங்கள் மக்கள் முன்னிலையில் வைத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் அதை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு அவர்கள் எங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும். எங்கள் கொள்கையை சில கட்சிகளைப் போல ஒளித்து வைத்துவிட்டு தேர்தலுக்கு நிற்க விரும்பவில்லை. “தேர்தல் முடியட்டும், அதுவரைக்கும் இந்த நம்முடைய கொள்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டாம், தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் இருக்கவே இருக்கிறது, நம் கொள்கையைச் செயலாக்குவோம்”, என்ற கருத்துடையவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஒளிவுமறைவு இன்றி எங்கள் கருத்துக்களை மக்களுக்கு முன் வைத்திருக்கிறோம். பிப்ரவரி மாதம் தேர்தல் வருகிறது. இந்தத் திட்ட அடிப்படையில்தான் மக்களிடத்தில் வோட்டு கேட்கப் போகிறோம். அவர்கள் என்ன தீர்ப்பு கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். மக்கள் தீர்ப்பு எதுவாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வோம். மற்றவர்களும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள். அப்போதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் தழைக்கும். அதை

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

விட்டு அவர்கள் தங்கள் தீர்ப்பை அளித்த பிறகும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் “அவர்களுக்கு என்ன தெரியும். அவர்கள் ஒன்றும் அறியாதவர்கள். ஆகவே அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது” என்று சொல்வது நமக்கு உகந்தது அல்ல. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்றுவது திட்டத்தை இந்தச் சபையே வகுக்கக்கூடிய பொறுப்பை உடையது. அதைப்போலவே நாடு முழுவதற்குமான திட்டத்தை வகுக்கக்கூடிய பொறுப்பு பார்லிமெண்டினுடையது. அபிவிருத்திக்குழு, மற்றவர்கள் எல்லாம் எந்த எந்த வகையில் திட்டம் அமையவேண்டுமென்ற ஆலோசனையை அளிக்கிறார்கள். இப்போது உள்ள திட்டங்கள் என்ன, இன்னும் பல்வேறு துறையில் என்ன என்ன அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமைக்கலாம் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டியவர்கள் நாம்.

அதிலே கூடக் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. அந்த அபிவிருத்தித் குழுவிலேயே சிலபேர் 8,000 கோடி இருந்தால் போதும் என்றும், சிலபேர் 9,000 கோடி இருக்கவேண்டுமென்றும், சிலபேர் 10,200 கோடிக்கு மேல் போகவே கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். பல அளவுகளைக் கணக்கிட்டு கடைசியாக 11,000 கோடி அளவில் திட்டம் இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதிலும் பொதுத் துறை, தனியார் துறை இரண்டும் சேர்ந்து அந்த அளவு இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு பகுதிகளும் பல்வேறு அளவில் அபிவிருத்தி அடையும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்போக்காக இருக்கக் கூடிய பகுதிகள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக வளர்ச்சி பெறக் கூடிய முறையிலே திட்டம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற சித்தாந்தத்திலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அந்த அடிப்படையிலே முடிவுகள் ஓரளவு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நாடு முழுவதற்கும் இந்தத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில்தான் இதை நோக்க வேண்டும். நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் கூட இன்றைக்குத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது திட்டம் நாடு முழுவதற்கும் என்ற அடிப்படையில் வைத்துத்தான் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்து திட்ட அளவு இதற்கு மேல் போகலாம் அல்லது இதை விடக் குறைக்கலாம் என்றெல்லாம் போசனை செய்து, இந்த அளவுக்கு மேல் போனால் கொஞ்சம் கஷ்டம் ஏற்படலாம் என்ற காரணத்தால் 11,000 கோடி அளவில் திட்டம் இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதே அளவுக்குத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. எதிர்பாராமல் நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்திற்குக் கீழே போனாலும் போகலாம். அதிரஷ்டவசமாக நாம் எடுக்கக் கூடிய திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறி வசதிகள் பெருகினால் இப்போது போட்டிருக்கும் அளவை மீறியும் செய்யலாம். இந்தத் தொகையை ஒரு பொது நோக்காக வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற நாம் முன்வந்திருக்கிறோம்.

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

இந்தத் திட்டத்தை நாம் இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒன்று, மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள், இரண்டாவது ராஜ்ய அரசாங்கத் திட்டங்கள். மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மட்டும் சேர்ந்தது அல்ல. அந்தத் திட்டங்கள் இந்தியா முழுவதற்கும் உரிய திட்டங்கள். இன்றைக்கு இரும்புத் தொழிற்சாலை, உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த மூலப் பொருள்கள் எந்தப் பகுதிகளில் கிடைக்கின்றனவோ, எந்தப் பகுதியில் ஆரம்பித்தால் சிக்கனமாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அங்கே அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியும். அந்த முறையில் மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள் இன்றையதினம் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்லக் கூடிய, நம்முடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கக்கூடிய பார்லிமெண்டுக்கும் ஆகும்.

எந்தெந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பது பற்றியும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ராஜ்ய அரசாங்கமும் எந்த அளவுக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முடிவு செய்யும்போது, நம் ஒரு ராஜ்யம் மட்டுமல்ல, 14 ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மனதில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 14 ராஜ்யங்களும் என்னென்ன தேவை என்று சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கேரளமும், மைசூரும், ஆந்திரமும் இன்னும் வடக்கே போகப் போக மற்ற ராஜ்யங்களும் இருக்கின்றன. எல்லோருடைய ஆசைகளையும், அளவுகளையும் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டதான் இருக்கக் கூடிய வசதியை எந்த அளவுக்குப் பங்கு போட வேண்டுமென்ற முறையில் பங்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டசபையில் விவாதிக்கும்போது 400 கோடி அளவில் இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். இந்த மாதிரி ஒவ்வொருவரும் கொடுத்த கணக்கைக் கூட்டிப் பார்க்கும்போது நம்மிடம் இருக்கும் வசதிக்கு மேல் போய்விட்டது. ஒவ்வொரு ராஜ்ய அளவையும் கணக்கிட்டு, நம்மிடம் இருக்கிற வசதிக் கணக்குகள் வருகிற மாதிரி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அவசியமாகிறது. அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு 291 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டுக்கு என் ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிடக் கூடாது என்று கேட்டால் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மற்றவர்களைச் சுரண்டி நாம் முன்னுக்கு வருவது என்பது முடியாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் ஏமாளிகள் அல்ல. ஆகவே, நம்மை மட்டும் நினைத்துக் கொண்டு ஆயிரம் கோடி வேண்டுமென்று கேட்டால் ஏதோ “அடா வழக்கு” என்ற முறையிலே சொல்லலாம் அல்லது வீண் பழிக்காக வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இன்றைக்கு நாம் ஒன்று பட்ட நாடாக இயங்கும்போது மற்ற ராஜ்யங்களின் ஆசைகளையும், அவர்கள் வசதிகளையும் நம்முடைய வசதிகளையும் மனதில் கொண்டு நியாயமாகப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நான் உறுதியாக, எந்தவிதமான

9th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

மனக் கூசலும் இல்லாமல் நம்முடைய பங்கு குறைவு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருப்பதைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டதில் எந்த விதமான அநியாயமும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. இன்னும் புதிதாகப் பல வசதிகள் வேண்டுமானால், அதிகமாகப் பெற வேண்டுமென்ற கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் போது, சரியான பங்கு, நியாயமான பங்கு, ஓரளவு அதிகமாகக் கூடப் பெற முயற்சி செய்து ஓரளவு அதில் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம் என்று உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் மூலம் நிறைவேற்றப் பட்ட கூடிய திட்டங்களின் அளவு 291 கோடி. நம்முடைய ராஜ்ய வரம்புக்குள்ளாகவே மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள் வேறு பல இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் இந்த 291 கோடி ரூபாயில் சேரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மொத்தத் திட்டத்தின் அளவு 11,000 கோடி என்று சொல்லும்போது அதில் அரசாங்கம் ஈடுபடக்கூடிய திட்டங்கள் மட்டுமல்லாது தனியார் துறையிலே நடக்கக் கூடிய திட்டங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே, ராஜ்ய சர்க்காரே நிறைவேற்றும் திட்டங்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகையைக் கொண்டு, 11,000 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தில் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது மிகவும் கொஞ்சமே என்று பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. 291 கோடி தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று களிப்பிள்ளை மாதிரி சொல்வதில் பயன் இல்லை. இந்த நிதி மந்திரியால் 291 கோடிக்கு மேல் கேட்டுப் பெற முடியவில்லை என்று வாத்தம் செய்து கொண்டிருந்தால் அது அறியாத மக்களை ஏமாற்ற வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர அறிந்தவர்களை ஏமாற்ற அறிஞர்களாலும் முடியாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, 291 கோடி என்பது ராஜ்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடத்தக் கூடிய திட்டங்கள். மற்றும் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக் கூடிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன, தனியார் துறையிலே எடுத்து நடத்தக் கூடிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, 291 கோடி என்று சொல்லும்போது இதை நம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். தனியார் துறைக் கணக்கைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. ஒருசிலர் நினைப்பது, எல்லா வேலைகளையும் அல்லது எல்லா அபிவிருத்திகளையும் என் தனியார் துறையில் விட்டுவிடக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் தலையிட வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சுதந்திரக்கட்சி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. தேர்தல் அறிக்கையிலும் இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறது. தொழில் திட்டங்களில் சர்க்கார் தலையிடக்கூடாது, அது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதமானது என்கின்ற அடிப்படையில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூற்று தவறு என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ரஷ்யாவை எடுத்துக்கொள்வோமே யானால் அங்கு எல்லாத் தொழில்களிலுமே பொதுத்துறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தனியார் துறையில் நடப்பதைப்பற்றி அங்கு பார்க்க முடியாது. அதைவிட்டுவிட்டால் ஜனநாயக அடிப்படையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் பொதுத்துறை கணிசமான அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது போன்ற நாடுகளில் இருக்கின்ற முன்னேற்றத்தையும் பார்த்துத்தான், நம் முடைய கொள்கைக்கு ஏற்ப தனியார் துறையிலும், பொதுத்துறையிலும் இரண்டு துறையிலும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்ற அளவில் தான் நாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை போடுகிறோம். நம்மைப்பொறுத்தவரையில் பொதுத்துறையிலும் தனியார்த் துறையிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும். இதில் இன்னொரு வர்தம் என்னவென்றால், தனியார் துறைக்காக முக்கியத்துவம் அதிகம் கொடுப்பதா அல்லது பொதுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா என்கின்ற வாதம் வருகிறது. ஒரு சிலர் பொதுத்துறையில் அதிகமாக ஒதுக்கீட்டார்கள் என்று குறைப்படுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் தனியார் துறைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி விட்டார்கள் என்று குறைப்படுகிறார்கள். சில இடங்களில் குறை ஏற்படலாம். ஆனால் அதையே அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு கொள்கையையே குறை கூறுவது என்பது சரியல்ல. பொதுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய கொள்கையின் படி, அடிப்படையாக இருக்கின்ற தொழில்கள், அதாவது கனரக தொழில், இரும்பு, உருக்கு உற்பத்தித் தொழில், எண்ணெய் உற்பத்தித் தொழில், நிலக்கரி, மின்சாரம் போன்ற தொழில்களை எல்லாம் பொதுத்துறையில் நடத்தி வருகிறோம். அதே சமயத்தில் இதன் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு தொழில்களை தனியார்துறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அதோடு இதில் முக்கியமாக பொதுத்துறையில் நடைபெறும் தொழில்களில் ஏற்படும் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப தனியார் துறையிலும் தொழில்கள் பெருக வேண்டும். அடிப்படை பொருட்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தால் அதன் மூலமாக சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படாது, அதை உபயோகப்படுத்தும்போதுதான் சமுதாயத்திற்கு அது பயன்படுகிறது. உற்பத்தி செய்யும் எல்லாப் பொருட்களும் உபயோகித்தால்தான் நல்ல பலன் கிடைக்க முடியும். நிலக்கரியை எடுத்துக் கொண்டால் பல்வேறு துறையில் அதை உபயோகப்படுத்தியாக வேண்டும். மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதையும் பல்வேறு துறையில் உபயோகப்படுத்தியாகவேண்டும். அந்த அளவுக்கு இதைப்பார்க்கும்போது உற்பத்தி செய்கின்ற அடிப்படைப் பொருட்களை போதுமான அளவு உபயோகப்படுத்துகின்ற வேறு பல தொழில்களும் வளர்ந்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால், வெட்டுகின்ற நிலக்கரி ஒரு வாரத்தில் தேங்கிவிடும். இரும்பு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் போதிய அளவு அதை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றால் அந்த தொழிலை ஒரு மாதத்திற்குள் மூடிவிட வேண்டியிருக்கும். ஆகவே எந்த அளவிற்கு அடிப்படையான பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அதைவிட அதிகமாக அதை உபயோகப்படுத்துகின்ற பிறதொழில்களும் வளர்ந்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, பொதுத்துறையில் வளரக்கூடிய அளவுக்கு தனியார் துறையிலும் தொழில்கள் வளர்ந்தாக வேண்டும். இதைத்தான் நான் பல இடங்

9th November 1961]

[Sri C. Subramaniam]

களில் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நம்முடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் தனியார் துறையும், பொதுத்துறையும் வளர்ந்தாக வேண்டும். இந்த விதத்தில் தனியார் துறையும் பொதுத்துறையும் ஒன்றுக்கொன்று பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் மிகைப்படுத்தி வைத்திருக்கவேண்டும் என்றால், ஒரு வருடத்திற்கோ அல்லது இரண்டு வருடத்திற்கோ தான் வைத்திருக்க முடியும். இந்த அடிப்படையில் நாம் தொடர்ந்து சொல்ல முடியாது. இரண்டும் சேர்ந்து வளருவதின் மூலமாகத்தான் நாம் கொண்டிருக்கின்ற அடிப்படையில் நம்முடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ரஷ்யாவில் பொதுத்துறையில் தான் எல்லா தொழில்களும் நடக்கின்றன என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். அதே போன்று வேறு பல நாடுகளில் தனியார் துறையில் தான் எல்லாத் தொழில்களும் நடக்கின்றன என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். இவை இரண்டிலுமுள்ள நன்மைகளை எடுத்து நாம் அமைத்திருக்கின்ற திட்டக்கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இரண்டு துறைகளும் ஒரேவிதத்தில் வளர்ந்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் தொழில்களில் எந்த விதமான வளர்ச்சியும் ஏற்பட முடியாது. அதற்கு மாறாக தொழில்களில் தேக்கம் ஏற்பட்டுவிடும். எந்த பொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை சரியானபடி உபயோகப்படுத்தாவிட்டால், அது அப்படியே நின்று விடும். திட்டமே அவசியமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வாதமும் நம்மிடையே இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆனால் தொழில்களை திட்டமிட்டு வளர்த்தாக வேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டிருக்கும் போது, அதில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாமல் இரண்டும் ஒரே விதமாய், ஒரு வண்டியில் போகும் இரண்டு காளைகளைப்போல் தனியார் துறை, பொதுத்துறை இரண்டும் ஒரே விதமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும். வண்டியில் இரண்டு காளைகளும் ஒன்று சேர்ந்து போகா விட்டால் வண்டிக்கே ஆபத்துதான் ஏற்படும். ஆகவே இரண்டு துறைகளும் நல்ல முறையில் வளர வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படுகிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்றை மட்டும் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு வண்டியை ஓட்ட முடியாது. இந்த அடிப்படையில், நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையை அனுசரித்து, ஒன்றுக்கு பாதகம் ஒன்று சாதகம் என்றில்லாமல், இரண்டும் ஒரே மாதிரியாக இயங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய திட்டம் முழுவதும் பொதுத் துறையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லலாம், அதே நேரத்தில் தனியார் துறையிலேயே திட்டங்கள் முழுவதும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், இரண்டு துறைகளும் வளர வேண்டுமென்பது தான், வேண்டுமென்றால் அதை அர்த்தநாசீகவாகக் கொள்கை என்று சொல்லலாம், அதில் தான் வர்ப்புக்கையின் ரகசியம் இருக்கிறது. இரண்டு சக்திகள் இல்லையென்றால் உலகத்தில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படமுடியாது, இரண்டு சக்தியில்லை என்றால் எந்த சிருஷ்டியும்

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

ஏற்பட்ட முடியாது, இந்த அடிப்படையில் தான் அர்த்தநாரிசுவரக் கொள்கையை சொல்ல முடியும், அதன் அடிப்படையில் தான் நம்முடைய கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி இரண்டு துறைகளும் வளரவேண்டும் என்கின்ற கொள்கையை வதைத்திருப்பது பெரிய வாதத்திற்குரிய விஷயமல்ல. மற்ற நாடுகளைப் பார்த்து, அவர்கள் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தைப் பார்த்து அதைப் போலவே நாமும் முன்னேற வேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய நோக்கம் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை நிறைவேற்றுவதில் பல குறைகள் ஏற்படலாம். நானே பல குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல முடியும். இரண்டாவது திட்டத்தில் ஐந்து மில்லியன் டன் இரும்பு உருக்கு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் நாம் இரண்டு மில்லியன் அளவைக்கூட நாம் எட்டவில்லை. அதில் தவறு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதை நான் பல தடவைகளில் எடுத்துக்காண்பித்திருக்கிறேன். என்கேயோ கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்காக திட்டமே தவறு, கொள்கையே தவறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அதை நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம் மந்திரிகள் அல்ல, தொழில்களை நடத்துகின்றவர்கள் தொழில் நிபுணர்கள், தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றவர்கள், இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளிகள் இவர்கள் தான். ஆகவே இதில் வேண்டுமென்றால் நமக்குப் போதிய அனுபவம் இல்லை என்பதை வேண்டுமென்றால் ஒப்புக்கொள்ளலாம். பொதுத் துறையில் மட்டுமல்ல, தனியார் துறையிலும் பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அதை அவ்வளவாக ஒருவரும் கவனிப்பதில்லை. பொதுத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அது வெற்றி பெற்றுவிட்டால் ஒருவரும் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் குறைகள் ஏதாவது நடந்து விட்டால் அதைப்பற்றி கூறுவதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன, அதற்காக சட்ட சபை இருக்கிறது, எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பொதுத்துறையில் நடைபெறும் சிறு தவறுகளைக் கூட வெளியில் பெரிதாக காட்டுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் ஏதாவது தவறுகள் நடந்தால் யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. தனியார் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் அவர்கள் ஏதாவது தொழிலில் நஷ்டமடைந்து மூழ்கிப்போனாலும் கூட அதை யாரும் கவனிக்கமுன் வருவதில்லை. ஆகவே பொதுவாக பொதுத்துறையில் தான் அதிகமான அளவில் தவறுகள் நடக்கின்றன என்கின்ற ஒரு தவறான கருத்து பரவியிருக்கிறது. நம்முடைய அனுபவக் குறைவுகளின் காரணமாக பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த தவறை தவிர்த்திப்பதற்கும், இம்மாதிரி தவறுகள் மேலும் நடக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்வதற்கும் நாம் முயற்சி எடுக்கின்றோம். அதற்கு நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் நாம் மூன்றாவது திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறோம். அதை எல்லாம் புத்தக ரூபத்தில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

9th November 1961]

[Sri C. Subramaniam]

கிறது. அதை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் துருவித் துருவிப் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதன் மீது தங்கள் கருத்துக்கள் என்ன என்பதை கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காகத்தான் இந்த விவாதம் சபையின் முன்பு வந்திருக்கிறது. இதில் கடைசியாக ஒரு உறுதியை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கு சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் எந்த விதத்தில் இருந்தாலும், இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது, 1,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட, அதைப் பற்றி பரிசீலிப்பதற்கு நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அது முடியுமா முடியாதா என்கின்ற காரியம் ஒருபுறம் இருந்தாலும், நாங்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் இந்த திட்டம் சரியான முறையில் நடைபெறும் என்ற அளவில் இல்லாது, இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையில் எந்த அளவுக்கு மாற்றம் செய்ய முடியும் என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு முடிந்த வரையில் இது தான் முடிவானது என்றில்லாமல் இதை ஏதாவது சற்று மாற்றமுடியுமென்றால், முடிந்த வரையில் நமது சக்திக்கு ஏற்ப மாற்றலாம், அதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது, பட்ஜெட் வரவிருக்கின்றது, அந்த நேரத்தில் மாற்றிக் கொள்ளலாம், அதற்கும் நமக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். போட்டிருக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டம் மூன்று வருஷ காலமாகப் பரிசீலனை செய்து, துருவித் துருவிப் பார்த்து, ஏற்படுத்தியிருக்கக் கூடிய திட்டம். இதற்கு மாறாக யாவாவது கருத்துக்கள் சொல்லி அவைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லையென்றால் யாரும் குறை சொல்லக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு வருஷம் விஷயம் தெரிந்தவர்களால் நன்கு ஆராயப்பட்டு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒருவருடைய கருத்து அல்ல. நம் நாட்டிலே இருக்கக் கூடியவர்களுடைய கருத்து மட்டுமல்ல, உலகத்திலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பேர்களுடைய கருத்துக்களைக் கொண்டு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை மேலாகப் பார்த்து குற்றம் சொல்லாமல், அடிப்படையாக குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துக் காட்டுவது அவசியம். உண்மையான குறைகள் இருந்தால் அவைகளை என்றும் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்—அவைகளை நீக்கவும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற உறுதியைத் தான் இப்போது அளிக்க விரும்புகிறேன்.

4-00
P.M.

இன்னும் 291 கோடி என்று போட்டிருக்கும்போது இது இந்த அளவிலேயே நின்று விடும் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். நமக்கு இருக்கும் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு நமக்கு இருக்கக்கூடிய வசதியை வைத்துக்கொண்டு இதை நாம் அதிகரிக்க முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 152 கோடி என்று அன்றைக்கு கணக்கிட்டாலும் பூரா கணக்கையும் பார்க்கும்போது 187.4 கோடி அளவுக்கு இரண்டாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நாம் முதலில் 152 கோடி என்று கணக்கு போட்டிருந்தோம். அதற்கு மேல் நீட்டிக் கூடாது என்று யாரும் சத்தியாக்கிரகம்

[Sri C. Subramaniam] [9th November 1961]

செய்யவில்லை. நமக்கு திறமை இருக்கும்போது, நமக்கு ஆற்றல் இருக்கும்போது, போகப் போக நமது அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். முதல் வருஷத் திட்டத்தை முடிவாக்கும் முறையிலும் கூட திட்டக் கமிஷன் சொல்லியது—அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னார்கள்—100-க்கு 16 பங்கு வரும்படி போட்டால் போதும் என்று. நாம் சொன்னோம் 16 பங்கு போதாது, இன்னும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று. ஆகையால் 18 பங்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தோம். அப்படி முடிவு செய்து நமது 6 மாத அனுபவத்தைப் பார்க்கும்போது 48 கோடியோடு கூட நிற்காது, இன்னும் 4—5 கோடி அதிகமாக ஆகும் என்று தோன்றுகிறது. இதைப் பற்றி ஓரளவுக்கு பட்ஜெட்டிலே கணக்கு கொடுக்க முடியும். இப்போது பார்க்கும்போது 18 பங்கு மட்டுமல்லாமல் 20 பங்கு அளவுக்குக் கூட போகும் என்று தெரிய வருகிறது. ஆக, 291 கோடி என்று சொல்லும்போது கணக்குக்காக வைத்திருக்கிறதே தவிர, அந்த அளவுக்குத்தான் செய்யவேண்டும், அதற்கு மேல் கூடாது என்பது அல்ல. நமது திறமையைப் பொறுத்து, நம்முடைய வசதியைப் பொறுத்து, இதை பெருக்கிக்கொண்டே போக முடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இங்கு பல்வேறு கட்சிகள்—அதுவும் முக்கியமாக தேர்தல் வரும்போது, தேர்தல் சமயத்தில் பல்வேறு விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும் என்று இயற்கையாக அத்தகைய மனப்பான்மை ஏற்படுமானால் அதைப் பற்றி நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. அதிலும் முக்கியமாக தேர்தல் வரும்போது நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடிய கட்சியின் பேரில் இருக்கும் குறைகள், இல்லாத குறைகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லவேண்டியது எதிர் கட்சிகளுடைய பொறுப்பு—கடமை—என்று நினைக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏதாவது குற்றம் சொல்லுவார்களானால் எந்த முறையில் சொன்னாலும் அப்போது கூட எங்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படாது, சமீபத்தில் தேர்தல் இருக்கப் போவதால். நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது, தேர்தல் முடிந்த பிற்பாடாவது மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டு தொடர்ந்து மேலும் மேலும் நிறைவேற முட்டுக்கட்டையாக இல்லாமல் நாங்களே எதிர் கட்சியில் உட்கார்ந்தாலும் சரி, அல்லது நீங்களே இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் ஒத்துழைத்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அடிப்படையில் கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் இப்போது சபையின் பரிசீலனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Third Five-Year Plan for the State of Madras be taken into consideration.”

Amendments, if any, to the motion may be moved tomorrow morning. Hon. Members, who wish to move amendments, may give notice of them before 9-30 a.m. tomorrow.

9th November 1961]

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டினுடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை, மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் பெற்று நிறைவேற்ற முன் வருகிற அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை இப்போது சட்ட மன்றத்தின் ஆலோசனைக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னரும் இந்தத் திட்டம் ஆலோசனைக்கு வந்திருக்கிறது அப்போதும் மாற்று கட்சிகளில் உள்ள நண்பர்களும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பல்வேறு ஆலோசனைகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவைகள் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இப்போது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கை தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னுரை வழங்கிய அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பெரும் சாதனையென வாதிட்டுப் பேசுவதற்கு இடமில்லை என்றாலும் திட்டத்தினை விளக்கிப் பேசவேண்டும் என்று பேசுகிற நிலையில் “குறைகள் ஏற்பட்டால் அது இயற்கை” என்ற முடிவோடு அவர் உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். வழக்கம் போல, குறைகளே ஏற்படாது என்று தைரியமாகப் பேச வேண்டியவர்கள், குறைகள் ஏற்படக் கூடும், குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, குறைகள் ஏற்பட்டிருப்பது எனக்கே தெரியும் என்று பேசுகின்றார்கள். இன்னும், பொதுத் தேர்தல் வருகிறது என்று குறிப்பிட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த தேர்தலுக்குப் பின்னால் நாங்கள் இங்கு இருந்தாலும் அல்லது நீங்கள் இங்கு இருந்தாலும் யார் செய்கின்ற காரியமாக இருந்தாலும் மற்றவர்கள் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அவர் இந்த விதத்தில் உரை நிகழ்த்தியதிலிருந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையேதான் இவர்கள் தேர்தலுக்கு நம்பியிருக்கிறார்களோ என்று நான் மனதில் கருதுகிறேன்—அது வெற்றி தருமா என்றும் நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

என்றாலும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல அர்த்தநாசிவரரைப் போன்று, உருவத்தால் மட்டுமின்றி செயலில் மீனுக்கு வாலையும் பாம்புக்கு தலையையும் காட்டுவது போன்று, அப்படிப்பட்ட கொள்கை இருக்குமானால் அது நல்ல தல்ல என்று நான் நினைவூட்டிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கை திட்டவட்டமாகத் தெளிவாக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் நல்ல பலன் ஏற்படமுடியும். அவ்வப்போது ஏற்படுகிற நிலைமைகளுக்கேற்ப கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை அமையுமானால், தனியார் துறைக்குச் சலுகை காட்டுகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், பொதுத்துறையில் ஏற்று இருக்கின்ற கடமைகளை தனியார் துறைக்கு மாற்றுகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், அல்லது தனியார் துறைக்கு ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்ற ஒன்றை வேண்டாதவன் ஒருவனுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகப் பொதுத் துறைக்கு மாற்றுகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால்—மாநில அரசில் நாங்கள் அப்படி செய்வதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடுமானாலும் பேரரசைப் பொறுத்த வரையில் அந்த அளவுக்கு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

காரணத்தால், அவ்வப்போது கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ளுகின்ற நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் பழையபடி பயன் தராது போகும் என்பதை நான் நினைவூட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில், இப்படிப்பட்ட திட்டக் குழுவில்—திட்டக் குழுவினிடம் சென்று நமது மாநிலத்தினுடைய பங்கைக் கேட்கும் பெரும் பொறுப்பை கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள்கூட இல்லையே என்பது வருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. மாநிலத்தின் சார்பில் அவர்கள் திட்டக் குழுவின் உறுப்பினராக இருந்தால்தான் தமிழ்நாட்டுக்கு நியாயமான பலன் கிடைக்கக்கூடும். எதிலும் எப்போதும் பிச்சை எடுக்கின்ற எண்ணம் தானா என்று அமைச்சர் கேட்பார்—ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் உரையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் எனக்குத் தோன்றியது, அவரே அந்த இடத்தில் இருந்தால் ஓரளவு அதிகப் பலன் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் தான். இப்போது திட்டக் குழு பண்டித நேருவின் தலைமையில் இயங்கி வருவதால் திட்டக் குழுவின் கருத்துக்கள் பாராளுமன்றத்தின் பரிசீலனையிலும் சரி, அல்லது சட்ட மன்றத்தின் பரிசீலனையிலும் சரி முழு அளவு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஏற்கப்படக் கூடிய அரிய வாய்ப்பை இழந்து விடுகிறது. இதனால் மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் கருத்துக்கள் இடம் பெறாமல் போகின்றன, குறைகளும் குற்றச்சாட்டுகளும் ஒதுக்கப்படுகின்றன என்று நான் நினைவூட்டிக்கொள்கிறேன். பண்டித நேருவுக்குப் பதிலாக—அகில இந்திய அரசின் பிரதமர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பதற்குப் பதிலாக—வேறு ஒரு நிபுணர் இருந்தால், ஒரு நிபுணரின் தலைமையில் செயலாற்றினால், அது ஜனநாயகத் தன்மைக்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திட்டக்குழு அகில இந்தியாவுக்கு என்று அழைக்கப்படுகிற காரணத்தினால், மத்திய சர்க்காரால் டில்லி ஆட்சி பீடத்திற்கு நெருங்கியிருக்கின்றவர்கள் அதில் இடம் பெறுகிறார்கள். மாநிலத்தில் பிரதிநிதிகள், முக்கியமாக தமிழ்நாடு அரசாங்கம், ஆந்திர அரசாங்கம் என்ற இப்படிப்பட்ட மாநில அரசாங்கங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு பிரதிநிதி வீதம் திட்டக் குழுவில் இடம் பெற வழிவகை காணப்படவில்லை. மாநிலத்துக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்று இருந்தால்தான் அந்தத் திட்டத்தினால் கிடைக்கும் பலன்கள் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் எளிதாக கிடைக்க முடியும். திட்டக் குழுவிடம் அணுகி நேரில் ஒரு நாள் வேண்டுகோளை எடுத்துச் சொல்வதைவிட குழுவில் உறுப்பினராக இடம்பெற்றால் தான் மாநில அடிப்படையில் கிடைக்க வேண்டிய பலன் கிடைக்க முடியும்.

அது மட்டுமல்லாமல், இவ்வளவு பெரிய அளவில் மத்திய அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதால் மாநில அரசாங்கத்தினர் ஆண்டு தோறும் இங்கு கொண்டுவரும் நிதி நிலை அறிக்கை மூலம் பெரிய அளவுக்குத் திட்டமிட முடியாமல் இதுவே தடையாக அமைந்து விடுகிறது. மத்திய சர்க்கார் திட்டக்குழு மூலமாகப் பெரும் திட்டங்களைப் போடுகிற காரணத்தினால் மாநிலத்தில் என்றமே

9th November 1961] [Sri K. Anbazhagan]

எந்தத் திட்டமும் போட முடியாமல் தடையாக இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார், மாநில அரசினர் எச்சரிக்கையாக இருந்து உரிய பங்கைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று. 291 கோடிக்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம் அது சாதாரணமா, இன்னும் இதை உயர்த்தக் கூட எங்களால் முடியும் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். அந்தத் தொகையிலே எப்படி நியாயமான அளவு நமக்குக் கிடைத்தது என்பதை கனம் அமைச்சர் கணக்குக்காட்ட முன்வருகிறார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மாநில அரசுகள் துறைக்கு 3,725 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கின்றபோது, அதிலே நமக்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய 291, கோடியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஏறத்தாழ 12-ல் ஒரு பங்கை நாம் திட்டத் தொகையாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வாதிட்டுச் சொல்ல முடிகிறது. அதே போல் மத்திய அரசாங்கத் துறைக்கென்று ஒதுக்கியுள்ள தொகை 3,775 கோடி. இந்த 3,775 கோடியில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்கு என்று எவ்வளவு கோடி திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கும்படி நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 3,775 கோடியில் நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய பங்குத் தொகையில் 4-ல் ஒரு பங்கு அளவு கூடக் கிடைக்கவில்லை என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசினத் துறையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே செலவிட்டது வெறும் புள்ளிதான். இரண்டாவது திட்டத்திலேயும் திருநாமந்தான். மூன்றாவது திட்டத்திலே பல ஆயிரம் கோடியில் மிச்சம் கிடைத்தது தனக்கோடிதான். தயவு செய்து புள்ளி விவரத்தோடு, இதிலே 12-ல் ஒரு பங்கு நம்முடைய மாகாணத்திற்கு கிடைத்ததா என்று அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும்.

இப்போது புதிய தொழிற்சாலைகளும், அதற்கான திட்டங்களுமே போடப்பட்டு பெரு வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதாகப் பேசுவார்களானால், அதிலே எவ்விதப் பயனும் இல்லை. அத்தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நல்லமுறையில் உருவாகிப் பலன் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குக்கூட அகில இந்திய அடிப்படையில் 'பிரைவேட் செக்டார்' தனியார் துறைக்கென திட்ட அளவில் 4,000 கோடி என்று ஒதுக்கப்பட்டு விடுகிறது என்று சொன்னால், சென்னை மாகாணத்திற்கு என்று அதில் பங்கு எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பதைச் சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதேபோல் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். மேலும் முதல் திட்டத்தில் தனியார் துறையில் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது, இரண்டாவது திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது, மூன்றாவது திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அதிலேயும் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. ஆனால் தொழிலுக்கான மூலப்பொருள் கிடைக்குமிடங்களில்—மாநிலங்களில்—தொழில் நடத்த நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கின்றனர். மாகாணங்களில் தொழில் நடத்த மத்திய சர்க்கார் தொகை ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப்

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

படுகின்ற தொகையின் விவரத்தைப் பார்த்து, அதன்படியும் 12-ல் ஒரு பங்கு தொகை கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த திட்டம் எப்படி எப்படி உருமாறுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி முதலிலே அறிக்கை வந்தது. அந்த நேரத்திலே மத்திய அரசு துறையிலே 2,150 கோடி என்றும், மாகாண அரசாங்கத்திற்கு 3,850 கோடி என்றும், தனியார் துறையிலே 4,500 கோடி என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. 2,150 கோடி என்று இருந்த மத்திய அரசுத்துறை தொகை வளர்ந்து இப்போது 3,725 கோடி என்று உயர்ந்துள்ளது. அப்படி 3,725 கோடி என்று மத்திய அரசுத் தொகை உயருவதைப் போல் மாகாண அரசுதுறையின் அளவும் உயர்ந்தால், அதை திட்டத்தின் முன்னேற்றம் என்று சொல்லலாம். அதே சமயத்தில் மாகாணத்தின் பங்கு 150—125 கோடி குறைந்து தான் இருக்கிறது. மாகாணங்களின் தொகை உயர்ந்து மத்திய சர்க்காரின் தொகை குறைந்தால், அது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றது என்று கூடச் சொல்ல முடியும். அதேபோல் மத்திய சர்க்கார் தொழில்களுக்குப் போடும் முதலீட்டை நினைக்கும்போது, அவர்கள் முதலீடுகள் எல்லாம் பல கோடிகளில் இருக்கிறது. மாகாணத்தின் முதலீடோ 3 கோடி, 4 கோடி அளவில்தான் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் மாகாணத்திற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நினைத்துப் பார்க்கும்போது, அகில இந்திய தொழில்துறை அடிப்படை என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிலே நிலக்கரி இரும்பு போன்ற கனிகளை எடுக்கும் சுரங்கங்களையும் சேர்த்து 3,725 கோடி என்று சொன்னால், என்றைக்கும் எந்தக் காலத்திலும் மாகாண அரசினர் மத்திய அரசை நம்பி எதிர்பார்த்தே இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்பது விளங்குகிறது. மாகாண அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசை நம்பியே தங்களுடைய தொழில் துறையை நடத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்குத்தான் நிலமை இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து, இப்படி 3,725 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் துறைக்கு மட்டும் ஒதுக்கிக் கொள்வது நியாயமல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இதேபோல் மற்றொரு வகையில் மத்திய சர்க்கார் துறையிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 870 கோடி ரூபாய். இந்த 870 கோடி ரூபாயில் நமது மாகாணத்திற்கு செலவழிக்கப்பட்ட தொகையோ ஒரு சில கோடிதான் அதேபோல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இந்தத் துறைக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 1,520 கோடி இதில் நம்முடைய மாகாணத்தின் பங்கு எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதிலேயும் நமக்கு ஏமாற்றந்தான். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு, சேலத்தில் உள்ள இரும்பு ஆராய்ச்சிக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டு, இதற்சென 25 கோடி மட்டும்.. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம்

9th November 1961] [Sri K. Anbazhagan]

கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையிலும் நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்துறையில் தொழில்களுக்கு மட்டும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், இதிலே போடப்பட்ட மூலதனத் தொகை எவ்வளவு என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

இதேபோலத் தான் ரயில்வே போக்குவரத்துத் துறையிலேயும் நாம் மிகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே புதிய ரயில் பாதை போடுவதற்கான அறி குறியே காணப்படவில்லை. அதேபோல் தூத்துக்குடித் துறை முகத் திட்டமும் இன்றுவரை செயற்படாமல் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. விழுப்புரம் மின்சார ரயில் பாதை திட்டம் இன்றையத் தினம்வரை ஓடக்கூடிய தண்டவாளம்கூட போடப்படாமல் காலம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே தமிழ் நாட்டிலே போக்குவரத்துத் துறையிலே பல திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், முதல் திட்டத்தில் 5 கோடி, 3 கோடி அளவு கொடுத்துவிட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நிலக்கரி எடுப்பதற்காக 40 கோடி, அதேபோல் கோச் பாக்டரிக்கு 8 கோடி, சென்னை துறை முகத்திற்கு 16 கோடி என்ற அளவிற்கு மட்டுமே ஒதுக்கி இருக்கிறார்களே தவிர, பெருமளவிற்கு எந்தத் துறைக்கும் ஒதுக்க வில்லை.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது இவைகளுக்கு உரிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதிலே யும் இல்லை. நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள பின்தங்கிய நிலைமையை மாற்றக்கூடிய அளவிற்காவது இதில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதற்கு எவ்வித வழிவகையும் காணவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆராய்ந்து வெளியிடுகிறபோது அவர்களே சொல்லி இருப்பது இது. இதுவரையில் போடப்பட்ட திட்டங்களில் தேசிய வருமான உயர்வு முதல் திட்டத்திலே எதிர்பார்த்த அளவு 12 சதவிகிதம் என்றும், அது 18 சதவிகிதமாக உயர்ந்தது என்றும்; ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எதிர்பார்த்த உயர்வு 25 சதவிகிதம் என்றும், மாறாக அது 20 சதவிகிதத்தான் உயர்ந்தது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்கள் எந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டார்களோ, அதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதனாலே இவர்கள் போடுகின்ற திட்டங்களிலே எல்லாம் முழுப் பலன் கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

அதேபோன்று Per-capita Income அதாவது சராசரி வருமானம் அகில இந்தியாவில் இந்தப் பத்து ஆண்டு காலத்தில் 16 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 306 ரூபாயிலிருந்து 330 ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. அதாவது

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

1956 முதல் 1961 வரை ஏறத்தாழ 3 சதவிகிதம்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஜெனரல் இன்டெக்ஸ் ஆப் ஹோல்-சேல் பிறைஸஸ் (General Index of whole sale prices) மொத்த விலை புள்ளி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 30 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. உணவுப்பொருள்கள் மட்டும் 27 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. இன்டஸ்ட்ரியல் ரா மெடியியல்-தொழில் மூலப்பொருள் 45 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது.

இவ்வாறு மக்களின் அன்றாடத் தேவையான பொருள்களின் விலைவாசி கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 27 சதவிகிதத்திலிருந்து 30 சதவிகிதம்வரை உயர்ந்திருக்கிற நிலையில் மக்களின் சராசரி வருமானம் 8 சதவிகிதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் திட்டத்தால் பொதுமக்களுக்குக் கிடைத்த பலன் என்ன? இந்த வருமான விகிதத்திலும் மிகப் பெரிய செல்வர்கள் உள்ளார்கள். ஆலை அரசர்கள், ஜமீன்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், சாதாரண ஏழை மக்களின் சராசரி வருமான உயர்வு இன்னும் குறைவாகத்தான் காணப்படும். ஆனால் அதே நேரத்தில் 25 அல்லது 30 சதவிகிதம் விலைவாசிகள் அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்குமானால், இந்தத் திட்டங்கள் போடுவதின் நோக்கம் எப்படி வெற்றியடைய முடியுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதிலும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்த விலைவாசி பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற நகரங்களைவிட சென்னையிலேயே அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த விலைவாசியானது தமிழ் நாட்டிலே உள்ள சராசரி வருமான நிலைமைக்கு ஒத்த வகையில் இருந்தாலாவது அதை எடுத்துக் காட்டி, அப்படித் தமிழ் நாட்டிலே விலைவாசியானது அதிகமாக இருந்தாலும், அதற்குத் தகுந்த முறையிலே அவர்களின் வருமானமும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டி, அதுபற்றி அமைச்சர் பேருமையாகப் பேசலாம். அப்படியாவது இருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முழு வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லாவிட்டாலும், இன்றைக்கு மனிதன் வெண்மையாக உடை உடுத்தப் பழகிவிட்டான்.

அதேபோல் குந்துவதற்கு நல்ல குடிசை இல்லாவிட்டாலும், குடிசைக்கு முன்னாலே சாணம் போட்டு மெழுகி, கோலமிடப் பழகி விட்டான். கூந்தலுக்கு எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ள வசதி இல்லாவிட்டாலும், வெறும் காகிதப் பூவையாவது சூட்டிக் கொள்ளப் பெண்கள் பழகி விட்டார்கள். இதைப் பார்த்து முன் நோற்றம் என்று எண்ணிக்கொண்டு, அதனால் பரகாபிடு இன்கம், சராசரி வருமான அளவும் உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்வதில் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. அதே நேரத்திலே இன்றையத் தினம் விலைவாசி எவ்வளவு தூரத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

9th November 1961] [Sri K. Anbazhagan]

இப்படிப்பட்ட விலைவாசி உயர்வினால் பாருக்கேனும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாவது சொல்ல முடியுமா? அதுவுமில்லை இன்றைக்கு இதனால் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு, மன வேதனையோடு கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டக்ஸ் பார் ஒர்கர்ஸ், தொழிலாளிகளின் அன்றாடச் செலவுப்புள்ளி 1956-ல் 100-ஆக இருந்தது, இப்போது 124 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இது அகில இந்திய அடிப்படையில் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரம். தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கும். இந்தவிதமான நிலைமையில், மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று சொன்னால், எப்படி முடியும்? இந்தத் திட்டத்திலே பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு இன்னொரு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம், அதனால் அவர்களுடைய நிலையை இந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியும் என்று சொன்னாலாவது ஓரளவுக்கு மக்கள் மகிழலாம். அதற்கு ஏது இடம்?

திட்டம் என்று சொன்னவுடன், அது தனியார் துறை சம்பந்தப்பட்டதா, சர்க்கார், மக்கள்துறை சம்பந்தப்பட்டதா, அது மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்டதா, மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்டதா, இந்தத் திட்டத்தினால் முதலாளிகளுக்கு அதிக நன்மையும் லாபமும் கிடைக்குமா, ஏழைகளுக்கு அதிக நன்மைகள் கிடைக்குமா; இந்தத் திட்டத்தில் நேரடியாக நம் நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் மூலத் தொழில் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுமா அல்லது கன்சம்ஷன் குட்ஸ்—மக்கள் தேவைக்கான பொருள்கள் மட்டும்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுமா என்று ஒவ்வொரு துறையிலும் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அலசிப் பார்த்து, அவைகளை எடுத்துக் கூற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்திருக்க வேண்டும். அவைகளை அலசிப்பார்த்து நிகரத்திலே இத் திட்டத்தால் இவ்வளவு நன்மை என்று சொல்வார்களே யானால், இந்த மூன்றாவது திட்டத்தைப்போல வரவேற்கலாம். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பெயர் அளவுக்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றுகிறோம் என்று பொது மக்களிடத்தில் ஆசை வார்த்தைகள் சொல்லப் பயன்படுமே தவிர, வேறு எந்த வகையிலும் பெரிய பலனை அளிக்காது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப் பேசுகிற கருத்து இன்றைக்கு மட்டும் பேசப்படுவது அல்ல; திட்டத்தை தகர்ப்பதற்கும் அல்ல; இந்தியாவுக்கு திட்டம் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கும் அல்ல; தாய் நாடு திராவிடநாடு விடுதலைக்கு ஆதாரம்தேடும் அடிப்படையில் பேசுவதும் அல்ல. இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திற்கும் திட்டம் தேவை.

ஆப்பிரிக்கா நாட்டிற்குக் கூட திட்டம் தேவை. எங்கெங்கே மனிதன் இருந்தாலும் முறைப்படி திட்டமிட்டு அதற்கு இசைந்து அவன் வாழவேண்டும் என்று கருதுவது தவறு அல்ல. ஆனால், திட்டத்தின் பெயரால் அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் வளர்ந்து

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

கொண்டே போய், தனி மனிதனுடைய உரிமைகள் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன என்ற கட்டம் ஏற்படுமேயானால், அதை எந்த ஜனநாயகவாதியும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். அமைச்சர் அவர்கள் ரஷ்யா முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ப்ரெஞ்சு நாடு முன்னேறியிருக்கிறது, தொழில் துறையிலே வளம் பெற்றிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். என்ன காரணம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அதிலே ஒரு காரணம் ப்ரெஞ்சு நாடு அளவிலே சின்ன நாடாக இருப்பதால் மிக நன்றாக முன்னேறக்கூடிய வாய்ப்பு அதற்கு இருக்கிறது. ஜப்பான் நாடு சிறிய நாடாக இருக்கிற காரணத்தினால், எவருக்கும் கடன்படவேண்டிய தேவை இல்லாமல் வளர முடிகிறது. சிறிய நாடுகளுக்கு சில வாய்ப்புகள், பெரிய நாடுகளுக்கு வேறு சில வாய்ப்புகள். பெரிய நாட்டு அரசுகளுக்கு ஏற்படும் அதிகாரம் தனி மனிதன் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிய அளவுக்குத் துணை செய்வதில்லை. மாறாக சர்வாதிகாரத்திற்கு வேண்டுமானால் துணை திற்கும்; எதேச்சாதிகார மனப்பான்மையை வளர்க்க துணை திற்கும். மத்திய அரசாங்கத் திட்டம் என்ற பெயரால் மாகாண அரசாங்கங்களை வெறும் மாவட்ட ஆட்சி மன்றங்களாக மாற்றுவதற்குத்தான் அது பயன்படும். அதே நேரத்திலே சிறிய நாடுகள் என்ற காரணத்தினால் உலகத்திலே முன்னேறியிருக்கிற நாடுகளையும் பார்க்கிறோம். நாமோ பெரிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனாலேயே நம்முடைய மக்கள் நிம்மதி அடையும் அளவுக்கு முன்னேற முடியவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்து, ப்ரெஞ்சு நாடு முன்னேற முடிந்ததுபோல்—தமிழ்நாடு முன்னேற பிரிவதற்கான உரிமையும், எதிர்க்கட்சியின் ஆற்றலும்கூட இருக்கட்டும்—இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களுக்கு உள்ள ஆற்றலை வைத்து தமிழ் நாட்டிற்கு இவ்வளவு பங்கு என்பதைத் தீர்மானித்து அதை இந்தத் துறைகளிலே பெறவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, எவ்வளவோ திட்டங்களை நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று அடிக்கடி சொன்னாலும், அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை காணவில்லை. தமிழ் நாட்டில் அணு உலைக் கூடம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அணு உலைக் கூடம் ஏற்படுத்தி, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இடையே அதைத் தளரவிட்டார்கள்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு புதிய ஆர்வம், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்த ஆர்வக் குறைவு, மறுபடியும் அதை வற்புறுத்தத் தவறிய நிலைமை. எதிர்க்கட்சிகளுக்குத் தந்த விளக்கமோ, “மற்ற மாநிலங்கள் அணு பரிசோதனை செய்து பார்க்கட்டும் நன்மையாக இருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்று பதிலளித்ததனால் ஏற்பட்ட நிலைமை. மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும் இடத்தில் தொழில் துவங்குகிறோம் என்று சொல்லி

9th November 1961]

[Sri K. Anbazhagan]

வருவதால், தென்னாட்டில் அணு உலைக் கூடம் ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் இருப்பதினால் இங்கே அணு உலைக் கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்திக் கேட்டுப் பெற்றிருக்கலாம்.

அதேபோலத்தான் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தைப் பற்றி, அந்தப் பிரச்சனை வரும்போதெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறபொழுது அதை எப்படியும் நிறைவேற்றி விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். வேறு ஒரு அமைச்சர் இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபொழுது சேதுக் கால்வாய் திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டும், அப்படி இணைக்கப்படாமல் நிறைவேற்றினால் பலன் இருக்குமா என்று சந்தேகப்படுவதாக ஒரு ஐயப்பாட்டை கிளப்பினார்.

இம்மாதிரி தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் கட்டத்தில் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்ற ஐயம் அரசினரால் கிளப்பப்படுகிறது. இதற்காகத் தனித்தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், மத்திய அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கிற எட்டில் இதைப்பற்றி எந்தக் குறிப்பையும் காணோம். அதேபோல் சேதுக் கால்வாய் திட்டம் இதோடு இணைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டால், தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டும் மல்ல, அகில இந்தியாவுக்கும் கப்பல் போக்குவரத்துச் செலவு குறையும், அந்தப் பெரும் வசதி செய்து தருவதாக அது இருக்கும். ஆனால், சேதுக்கால்வாய் திட்டம் இதிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. நெய்வேலி வளரப்போகிறது என்று சொன்னால், பக்கத்தில் இருக்கிற துறைமுகங்களான கடலூர், பாங்கிப்பேட்டை ஆகியவை சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கும் இத்திட்டத்தில் வழி காணவில்லை.

காவேரி வட்டத்தில் எண்ணெய் ஆராய்ச்சிக்கூடம் ஏற்படுத்துவது பற்றி தெளிவாக முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி குறிப்பு ஒன்றும் தரப்படவில்லை. அதோடு அல்லாமல் எண்ணெய் தூய்மி (Oil Refinery) நிலையம் தேவை. அம்மாதிரி எண்ணெய் தூய்மி நிலையத்தை இப்பொழுதுதேகூடத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பலதடவை சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதை எண்ணிப்பார்த்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இசைந்திருந்தால், உண்மையிலேயே அதனால் பலன் ஏற்படும். அம்மாதிரி எண்ணெய் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய தொழில் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். தமிழ் நாட்டிலே வேறு எந்த இடத்திலே அம்மாதிரி எண்ணெய் தூய்மி நிலையம் ஏற்படுத்தினால்கூட, அதற்குப் பின்னர் அது பல விதத்திலும் முன்னேற்றத்திற்கு துணையாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கவேண்டும்.

[9th November 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தஞ்சாவூரில் தான் இருக்க வேண்டுமா . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : இடம் எனக்குத் தெரியாது. நான் நிபுணன் அல்ல. நிபுணர்களோடு நெருங்கிப் பழகுகிறவர்களுக்குத்தான் இடம் தெரியும். என்னுடைய கருத்து தமிழ் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான். தமிழ் நாட்டில் கிழக்கு மேற்கு பார்க்க நாங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டில் எந்த இடமா இலும் சரி. அந்த இடம் அதற்கு ஏற்றபடி வசதியாக இருந்தால் அங்கே அமைக்கலாம். தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் கருத்து.

கனரக மின்சாரத் தொழிற்சாலை ஒன்று இங்கு தான் வரப் போகிறது என்று பலதடவை சொல்லியும், பின்னால் அது கைவிடப் பட்டுவிடுமோ என்று ஐயுறுகிறேன். இங்கே ஒரு ஹெவி பாய்லர் பிளாண்டு மட்டும், திருச்சி, பொன்மலைப் பகுதியில் வைக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி இங்கே வைப்பதாக இருந்த தொழில்கள் கைவிடப்படுகின்றன. ஆவடியில் மத்திய அரசாங்க ராணுவத் தளவாட உற்பத்திக்கு துணையாக இருக்கக்கூடிய, ராணுவத் தொடர்பான ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, பின்னால் அது எப்படியோ இன்றுவரை கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு). அதைப் பற்றி எந்தக் குறிப்பும் இதில் இல்லை. கைவிடப்படவில்லை என்று கூறும் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் குறிப்பு கொடுக்கட்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிற இடத்தில் நான் இல்லை. நான் இருக்கிற இடத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது வர விரும்பமாட்டார். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் என்னென்ன தொழில்கள் தொடங்கப்படும் என்று சொல்லியுள்ள பகுதியில் அந்தத் தொழில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எந்தெந்த தொழில்கள் இப்படி நிறைவேற்றப்படாமல் கைவிடப்படும் என்ற ஐயத்திற்கு இடம் இருக்கிறதோ, அவற்றை வற்புறுத்திப் பெறவேண்டும்.

இவை எல்லாவற்றையும்கூட, சென்னைமாநகரத்தைப் போலுத்த வரையில் சென்னை மாநகரத்திற்காகப் பல பெரிய திட்டங்கள் போடப்பட்டு பலகாலமாக அவை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலாவது அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சென்னைமாநகரத்தின் நலன் இப்பொழுது உள்ள நிலைமையைவிடக் கெட்டுப்போகாமல் இருக்கும். வருங்காலத்தில் இதைவிட மக்கள் தொகையும் பெருகி, வசதிகளும் குறையுமானால், உண்மையிலேயே சென்னை நகர மக்கள் நல்வாழ்வு நடத்த முடியாது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை பலவிதத்திலும் தொல்லைக்கு ஆளாகும். இத்திட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்ட விரும்புவது, சென்னைமாநகரத்திற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிநீர் வடிகால் திட்டத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் உதவித் தொகை என்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்னைமாநகரத்தில் எந்த அளவுக்குத் திட்டப்படி குடிநீர் வழங்கவேண்டு

9th November 1961]

[Sri K. Anbāzhagan]

மென்ற அவசியம் இருக்கிறதோ, அந்தக் குடிநீரை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கும், வடிகால் திட்டத்திற்கும், டிரைனேஜ் கட்டுவதற்குத் தான் இந்த 5 கோடி ரூபாய்ஸ்டாகும். ஐந்து கோடி ரூபாயில் எந்த ஒரு உயர்தர திட்டமும் மாஸ்டர் பிளானும் செயல்படமுடியாது. ஏற்கனவே 40 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்ட தண்ணீர் குழாய்கள் மடித்துப் போய் விட்டதால் அந்த இடங்களில் குழாய்களை புதுப்பிப்பதற்கும், சென்னை நகரத்தோடு சேர்ந்த புதிய பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து தருவதற்கும்தான் இந்த ஐந்து கோடி ரூபாய் துணையாகும். சென்னை நகரக் குடிதண்ணீர் திட்டம் பக்கத்திலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து மக்களுக்கு வழங்குவது என்ற கட்டத்தில் இப்பொழுது இல்லை. எனவேதான், காவேரி தண்ணீரைச் சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவருவதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரும் திட்டத்திற்கு 15 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் அளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். நிபுணர்கள் இதைப்பற்றி ஆராய்கிறார்கள் என்று மட்டும் சொல்லப்படுகிறது. நகரத்தில் ஏறத்தாழ 17½ லட்சம், 18 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரம் தரப்படுகிறது. அவர்களது குடிதண்ணீர் தேவைக்கு காவேரித் தண்ணீரைச் சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவருவது மூன்றாவது திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதாக வேண்டும். அதற்கு எந்த அடையாளத் தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரி ஒதுக்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது. மேலும் சென்னை நகரத்திற்கு இப்பொழுது வழங்கப்படுகிற தண்ணீர் ஒரு நாளுக்கு 340 லட்சம் காலன் அளவுதான். பம்பாயில் வழங்கப்படுகிற தண்ணீர் 850 லட்சம் காலன் ஒரு நாளைக்கு. டெல்லியில் ஏறத்தாழ 650 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. இதுபோன்று ஏராளமாக தண்ணீர் வழங்கப்படக்கூடிய பகுதிகளுக்கு மூன்றாவது திட்டத்தில் பெரிய திட்டங்கள் போட்டு குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கு ஒரு பெரிய தொகை ஒதுக்க மத்திய அரசு இசைந்திருப்பதாக டெல்லி நகராட்சி மன்றத்தின் திட்டம் மூலம் அறிகிறேன். அந்த வாய்ப்பு டெல்லி நகராட்சி மன்றத்திற்கு இருக்கிறது என்றால், நம் சென்னை நகரத்திற்கும் குடிநீர் கொண்டுவர திட்டம் வேண்டும் என்று ஏன் வற்புறுத்தக் கூடாது? அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் வடக்கு தெற்கு என்று வேற்றுமையே கிடையாது, அம்மாதிரி வேற்றுமைக்கு எள்ளு அளவும் இடம் தரமாட்டோம், நகரம், கிராமம் என்று கூட பிரித்துப் பார்க்கமாட்டோம் என்று சொன்னாலும்கூட, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாநில அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் அல்ல, மற்றும் 'டெரிடீஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற பகுதிகளுக்கும், வழங்கப்பட்டிருக்கிற நிதி உதவி பற்றியும், டெல்லிக்கு எவ்வளவு தொகைக்கு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றியும் திட்டவெளியீட்டில் படம் போட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதோ அது. டெல்லிக்குக் கோபுர அளவிலும், மற்றப் பகுதிகளுக்குக் குடிசை அளவிலும்

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

4-0
p.m.

வழங்கியிருக்கிறார்கள். 82 கோடி ரூபாய் டெல்லிக்கு மட்டும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். பாண்டிச்சேரிக்கு 5 கோடி 6 கோடி ரூபாய், மற்ற பகுதிகளுக்கு 4 கோடி ரூபாய் இப்படி வழங்கியிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தலை நகரத்திற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்க அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டெல்லி சர்க்கார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்குத்தான். அப்படி அவர்கள் ஒதுக்குவது டெல்லியின் வசதியைப் பெருக்கப் பயன் படும். சென்னை நகரத்திற்கு ஒரு ஐந்து அல்லது ஆறு கோடி என்று சொல்லி விடாமல் அதிகமாக ஏற்படுத்தியிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். எந்தக் காரணத்தினாலோ அப்படி செய்யவில்லை. சென்னை நகரத்திற்கு ஒரு தக்க குடிதண்ணீர் திட்டத்தைக்கூட நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

சென்னை நகரத்தில் கூவம் ஆறு திட்டம் என்று ஒரு போக்கு வரத்துக்கு வசதியான திட்டத்தை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து, அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தின் நெருக்கடியைத் தவிர்க்க $1\frac{1}{4}$ அல்லது $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவில் கூவத்தை சுத்தப்படுத்தி, அதற்குக் கரை கட்டி, அதில் கடல் நீரைப் பாய்ச்ச வழி செய்து, அதில் படகுகள் போக்குவரத்தை நடைபெறும். கூவம் ஆறு துறைமுகத்திற்குப் பக்கத்தில் வருவதால், அதை ஒட்டி கடலில் கலப்பதால், இறக்குமதி பொருள்களை துறைமுக (ஹார்பர்) வட்டாரத்தில் பல்வேறு கிடங்குகள் இருப்பதால்—நெருக்கடி ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க பொருள்களை நேரிடையாக நகரத்தின் எல்லைக்குக் கொண்டு போக வசதிகள் செய்ய முடியும். அந்தத் திட்டத்திற்கு மூலதனம் வேண்டும், எங்கே போவது என்று கேட்கலாம். மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் கடற்கரை நிலத்தை ஹார்பருக்கு இடவசதிக்காக எடுத்திருக்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மாநில சர்க்காருக்கு ஈட்டுத்தொகை தருகிறார்கள், அந்த நிதியைப் பயன்படுத்தினால், கூவத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று தெரிவிக்கிறேன். கூவத்தைப் பயன்படுத்தி, கரை கட்டி, கரைக்குப் பக்கத்தில் பல கோடவுன்கள் அமைக்க வழிசெய்து, வணிகர்கள் பொருள்களை கரைக்குப் பக்கத்தில் சேர்த்துவைத்து ஹார்பர் பகுதியிலிருந்து, வெளிப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு போகும் அளவுக்கு நகர நெருக்கடியைக் குறைக்க இந்தத் திட்டம் துணையாக இருக்கும். அந்தத் திட்டம் எந்தக் காரணத்தினாலோ கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகை காணவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன். பல திட்டங்களைப் பற்றி இந்தக் குறிப்பில் இல்லை. அமைச்சரைக் கேட்டால், எப்பொழுது அந்தத் திட்டங்களுக்குத் தேவை ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுது கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அது போதாது,

9th November 1961] [Sri K. Anbazhagan]

அந்த உரிமையை முன்னாலேயே பெறவேண்டும். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி துண்டு விழுந்தால், அப்பொழுது அதற்கு உதவி பெறலாம். புதிய பல திட்டங்களுக்குத் தேவை என்றால், அடுத்த ஐந்தாண்டு தள்ளிப் போடக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

காவேரியிலிருந்து கால்வாய் வெட்டி புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு நீர் பாய்ச்ச வேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்திலே பல தடவைகள் தெரிவித்தார்கள். ஏதோ காரணத்தினால் அது ஏற்கப் படவில்லை. அதேபோல, மேட்டூர் அணைப் உயர்த்த வேண்டும். காவேரிக்குக் கரை உயர்த்த வேண்டும்; கொள்ளிடத்தை அழிப்படுத்த வேண்டும்; பாலாற்றுக்கு நீர் கொண்டு வரவேண்டும். அம்மாதிரியான திட்டங்கள்பற்றி குறிப்பில் ஒன்றும் இல்லை. அவைகளை நிறைவேற்ற முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

மற்றும் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், சென்னை நகரத்தில் நடத்தப்படும் தொழில்களுக்குத் துணையாகவும் ஒரு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சென்னை வடிகால் நீரை ஒரு இடத்தில் தேக்கி, அதைச் சுத்தப்படுத்தும் முறையில் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் எரிவாயுவைப் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படிச் கிடைக்கும் எரிவாயுவைப் பயன்படுத்தியே தொழிற்சாலைகள் நடத்தலாம் அந்த எரிவாயு மூலம் மின்சாரத் திற்கு வமிசெய்யலாம். “காஸ் டிரைபன்” முறை மூலமாக எரிவாயுவை உற்பத்தி செய்து, மின்சார உற்பத்தி செய்ய முடியும் வாயுவை உற்பத்தி செய்து, மின்சார உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று தெரிவிக்கிறேன். அப்படி சென்னை நகரத்திலுள்ள “ஸூவேஜ் வாட்டரை”க் கொண்டு மின்சார உற்பத்திக்குத் தேவையான ஒரு எரிவாயு நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதானால் அதற்குப் பெரும் மூலதனம் தேவை ஆகிவிடாது, சில கோடிகள் தான் வேண்டும், இதனால் சென்னை நகர மின்சாரத் தேவையை யாவது நிறைவேற்றலாம். இந்த ஸூவேஜ் வாட்டர் கூவத்தில் கலப்பதால் ஏற்படும் தீமையும் கெடுதலும் ஒழியும். தண்ணீர் வடிகட்டுவதனால் கிடைக்கும் வண்டலும் எருவாகப் பயன் படும்; தண்ணீரும் பாசனக்கிற்குக் கிடைக்கும். குடிதண்ணீராகக் கொடுக்கும் அளவுக்குக்கூட தூய்மைப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தண்ணீரை அருந்த பொது மக்கள் அருவெறுப்பு அடைவார்கள் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் உள்ளம் இடம் தராது என்று சொன்னாலும், அதைப் பாசனத் திற்குப் பயன் படுத்தலாம். அந்தத் திட்டம் என்ன காரணத்தினாலோ இதில் இடம் பெறவில்லை. அவ்வாறு விட்டுவிட்ட திட்டங்களைச் சேர்த்துப் பொதுமக்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் திட்டங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்தத் தொகை போதாது. அதனை இரட்டிப்பு மடங்கு ஆக ஆக்க முழு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே உள்ள வருமானக் குறைவை நீக்கி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, இந்தத் திட்டத்தின் அளவை உயர்த்துவது மூலமாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[Sri K. Anbazhagan] [9th November 1961]

இந்தத் திட்டத்திலே எங்களுக்கு வெறுப்பு இல்லை. ஆனால், அதை நிறைவேற்றும் முறைகளிலே, ஏற்படும் குறைகளை அதிகம் காட்டப்படும் ஓரவஞ்சனைகளை, ஊழல்களைக் களைவ வேண்டும் என்பதே எங்கள் நோக்கம். வட நாட்டில் இரும்புத் தொழிற் சாலையில் ஏற்பட்டது ஊழல், சிந்திரியில் ஏற்பட்டது ஊழல், பக்ராவில் ஏற்பட்ட ஊழல் வளர்ந்து அது அனை வொடிக்கும் அளவுக்குப் போயிற்று—அவற்றிலும் நம் வரிப் பணமும் போய்ச் சேர்த்திருக்கிறது என்ற உணர்ச்சியால், அந்தமாதிரியான குறைகளை ஊழல்களை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அமைச்சரவர்கள் குறைகள் இருப்பது இயற்கைதான் என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. குறைகளைப் போக்க வேண்டும். நிதியமைச்சரவர்கள் இங்கே இருந்து குறைகளைப் போக்க முடியாது, அங்கேயே போய் நீக்கலாம் என்று போகப்போகிறார் போலும் என்றெண்ணுகிறேன். எங்கே போனாலும், உள்ள குறைகளை நீக்காவிடில் பயனில்லை என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்திற்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் பல திருத்தங்களையும் எண்ணிப் பார்த்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நமக்கு முன்னால் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அகில இந்திய ரீதியில் ஆரம்பித்து, சர்வ தேச ரீதியில் சென்று இன்றைக்கு நாம் எந்த அளவுக்கு ஐனநாயகத்தை நாம் அனுஷ்டிக்கிறோம், என்ன வேண்டுமானாலும் பேசக்கூடிய பரிபூரண சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு முதல் ஆண்டுத் திட்டம் இருந்தது, இரண்டாவது திட்டம் இருந்தது, இப்பொழுது எந்த அளவுக்கு மூன்றாவது திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு முதல் ஆண்டாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தில், இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பெரிய அளவுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சரோ அல்லது சர்க்காரோ மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு திட்டத்திற்கு ஒதுக்கும் தொகை எவ்வளவு, 100 கோடியா, 200 கோடியா, 300 கோடியா அல்லது 500 கோடியா என்பதல்ல பிரச்சினை. திட்டலாம் திட்டத்தை. ஆனால், திட்டத்தைப் போடுவது பெரிதல்ல. அதைத் திறமையாக, நேர்மையாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதில்தான் எல்லாம் இருக்கிறது என்பதை யாரும் உணருவார்கள். அப்படிச் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே, இந்த இரண்டு திட்டங்களிலே என்ன குறைபாடுகளைக் கண்டீர்கள், சொல்லி யிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், இந்த இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகு, இன்றைக்கு மூன்றாவது திட்டத்திலே, விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும்,

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை நல்ல முறையிலே கொண்டு வரவேண்டும் என்பவைதான் பிரதானமாக இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும், பொருள் வசதிகள் ஏற்படவேண்டும் என்று அந்தத் துறையில் கவனிக்கப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லித் திட்டம் தீட்டி விட்டால் போதுமா? குறிப்பாக மற்ற நாடுகள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறிக்கொண்டு போகின்றன என்று பார்க்கும்போது, நாம் பழைய உழவு மாட்டை வைத்துக் கொண்டு, பழைய கலப்பையை வைத்துக் கொண்டு பெரிய அளவில் முன்னேற முடியுமா? நனினக் கருவிகளை உபயோகிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை அத்தியாவசியமான பொருள்களைக் கொடுப்பது மட்டும்ல்லாமல், அவை குறைந்த விலையில் கொடுக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்தாகவேண்டும். சர்க்காருடைய கொள்கை இந்த விஷயத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட கொள்கையாக இருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்திக்கு, உணவு உற்பத்திக்கு, தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் எந்த அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன அதற்காக என்ன திட்டங்கள் என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல, நாங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டோம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி விட்டோம், அதிகப்படுத்தி விட்டோம் என்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. உற்பத்தி அதிகமாக அதிகமாக விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அப்படி உயர்ந்து கொண்டே போகலாமா? விலைவாசிகள் வருடத்திற்கு வருடம் மாதத்திற்கு மாதம் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? பல தொழில்கள் தனியார் துறையில் இருப்பதால்தான் விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஒரு சிலருடைய கையில் இருப்பதால் பெரிய அளவிற்குப் பொருள் அங்கே குவிந்திருப்பதால் அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பதால் விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அவர்கள் விற்பனையைக் கட்டுப்படுத்துவதாலும் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதாலும்தான் இப்படி விலைவாசிகள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் 11,600 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டாலும்கூட அந்த அளவில் நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1½ மடங்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இப்படித் தனியார் துறையில் அதிகப்படியான தொழிற்சாலைகள் இருப்பதால்தான் திட்டமே உருக்குலையக் கூடிய அளவில் அவர்கள் விலைவாசிகளை உயர்த்தி வருகிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். வாழ்க்கைக்கு அத்யாவசியமாக உள்ள பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் விலைவாசிகள் எப்படி இருக்கிறது என்றால் குறைகூறக்கூடிய அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசும்போது விலைவாசியின் உயர்வால் அதிகச் சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் என்றும் அதிகச்

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1961]

சம்பளம் கொடுத்தால் விலைவாசிகள் அதிகமாக ஆகிறது என்றும் இப்படி ஒன்றுக்கு ஒன்று போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர் சென்ற பட்ஜெட் விவாத நேரத்தில் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார். அதே மாதிரி தான் பார்லிமென்டிலும் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி தான் திருச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தில்கூட இது சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அப்படி கமிட்டி அமைக்கக்கூடிய நிலைமைகூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிக்கமிட்டிகளை அமைத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அதே நேரத்தில் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இந்த நாட்டில் சோஷலிசம் உதவுமா என்று சந்தேகம் வந்தது. இந்த நாட்டிற்கு சோஷலிசமும் கம்யூனிஸமும் உதவாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக ஆவடி காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், இதைப்பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் மூலமாக மக்களிடத்தில் சோஷலிச சமுதாயத்தைப் பரப்புவதற்கு முயற்சிிக்கப்பட்டது. அந்த அளவிலாவது அவர்களிடம் சோஷலிச மனப்பான்மை உண்டாகட்டும் என்ற அடிப்படையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஆனால் இன்றைய தினம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக்கொண்டே தான் வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் சர்க்கார் புள்ளி விவரப்படி 53 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருந்திருக்கிறது. அதே போன்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 93 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறது. அறைகுறை வேலையிலுள்ளவர்கள் 150 முதல் 200 லட்சம் பேர்கள். இது போல் புள்ளி விவரம் சர்க்காருடையதுதான். இந்த நிலைமையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

விவசாயத் துறையில் விவசாயி நிலச்சுவார்ந்தார்களுடைய உறவு சரியாக இல்லாமல் இருப்பதோடல்லாமல் தொழில் துறையில்கூட முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உறவு சரியாக இல்லை. அதுவும் தனியார் துறையில் இது பெரிய அளவிற்கு இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு நாங்கள் கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று சொல்லுகிறோம். தனியார் துறையில் எந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு சர்க்கார் துறையில் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில் தனியார் துறையில் அதிகப்படியான தொழில்கள் இருப்பது அவசியம் இல்லை. இன்றைக்குப் பார்த்தால் குறிப்பாக கோச் பாக்டரியும், நெய்வேலி

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

திட்டமும் சர்க்காருடைய கையில் இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தி வருவது இங்கே இருக்கக்கூடிய பஸ் ட்ரான்ஸ் போர்ட் தான். அது தவிர வேறு கிடையாது. ஆனால் சர்க்கார் சொல்லலாம், சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினால் பத்துத் தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்தலாம், அப்பொழுது பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம், ஆனால் தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்தினால் அவர்கள் 100 தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம், தனியார் தனிப்பட்ட முறையில் மூலதனம் போடுகிறார்கள் அதனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லலாம். இப்படி ஐந்து வருஷங்களாகக் கூறிக்கொண்டே வருகிறார்கள். ஆனால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. இதை நான் சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்தே எடுத்துக்காட்ட முடியும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் 200 வருஷ காலமாக அந்நிய ஆட்சி இருந்த காலம் முதற்கொண்டு அந்நியர் இங்கிருந்து சுரண்டிக் கொண்டே போனான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்று வெள்ளையன் இங்கிருந்து சுரண்டிக் கொண்டு போனான், ஆனால் இன்றைய தினம் இங்குள்ள முதலாளிகளே சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுரண்டுதல் பெரிய அளவில் உயர்ந்து கொண்டேதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் தனியார் துறையில் தொழில்கள் இருப்பதால்தான் முதலாளிகள் சரியாக அவைகளை நடத்தவில்லை. திடீர் திடீர் என்று தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுகிறார்கள். முதலாளி தொழிலாளி உறவு சரியாக இல்லை. சில தொழில்களை சர்க்காருக்குக் காண்பித்துப் பணத்தை வாங்கி அதை அபிவிருத்தி செய்யாமல் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தொழில்களை சரியாக நடத்துகிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். சரியானபடி தொழிற்சாலைகள் நடத்தப் படாததால்தான் இன்றையதினம் அவற்றை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாதபோது தேர்தல் காலத்தில் மூன்றாவது திட்டத்தைக் காட்டி வெற்றி பெறப் போகிறார்கள். இதைத்தான் சுதந்தரா கட்சி எதிர்க்கிறது. இதைக் காட்டி மக்களிடத்தில் வோட்டு வாங்கலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறது. இதற்கு 1,650 கோடி ரூபாய் புதிய வரி மூலமாக வசூல் செய்யப் போகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விலைவாசிகள் உயரப்போகிறது. அதற்கு என்று மேலும் புதிய வரிகளைப் போடப் போகிறார்கள். இதுதான் இரண்டாவது திட்ட காலத்திலும் நடந்தது. இப்பொழுது இதைக் காட்டி வீட்டு பிறகு துணிச்சலாக அதிகப்படியான வரி போட்டு வசூலிக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே தேர்தலுக்குப் போன பிறகு பார்க்கலாம். இன்றையதினம் 60 கோடி ரூபாய் ஏழை மக்களுடைய பொருள்களின் மீது வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். தேர்தலுக்குப் பிறகு புதிய புதிய ரூபத்தில் வரிகள் வரப்போகிறது. இப்பொழுது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவருக்கு இரண்டு மூன்று குழந்தைகளுக்குமேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குப் பிறகு இந்த அளவுக்கு மேல் பிள்ளைகள் இருந்தால் ஒரு

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1961]

குழந்தைக்குப் பத்து ரூபாய் என்றும், இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தால் பதினைந்து ரூபாய் என்றும் வரி விதிக்கக்கூடிய அளவில் வரலாம். ஆகவே எந்த வகையிலாவது வரி போடக்கூடிய அளவுக்கு பயம் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிக்க சர்க்கார் ஏன் பஸ் லாரி போன்ற ட்ரான்ஸ் போர்ட்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தக் கூடாது? அது போன்று இன்னும் சில கனரக இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளை சர்க்காரே ஏன் எடுத்து நடத்தக் கூடாது? அப்படி எடுத்து நடத்தாமல் இருப்பதால்தான் திட்டம் தீட்டும்போது சோவியத் ரஷ்யா போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று திரு. ராஜ கோபாலாசாரியார் போன்றவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். அதனால்தான் கம்யூனிஸ பாதையில் போகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவில்தான் இன்றைக்கு சுதந்திர கட்சி பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதனால்தான் அந்தக் கட்சி யுடன் உறவாடிக்கொண்டு வருகிறீர்களா?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தக் கட்சியுடனும் சரி வேறு எந்தக் கட்சியுடனும் சரி உறவாடிக்கொண்டு நாங்கள் வரவில்லை. இதுபற்றி தேர்தலுக்குப் பிறகு தெரியும். யார் யாருடன் உறவாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது. அது இப்பொழுதே எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அதைப்பற்றி பின்னடி—தேர்தலுக்குப் பிறகு சொல்லுகிறோம். அதையேதான் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நேரடியாக உறவாடாவிட்டாலும் வேறு விதமாக உறவாடிக்கொண்டுதான் வருகிறீர்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தேர்தல் வரட்டும் சொல்லுகிறோம். ஒரு வருடத்திற்கு முன்னதாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலமாக இருக்கிறது, அதை கவிழ்க்க வேண்டும் என்பதற்காக எந்த அளவுக்கு ஜவஹர்லால் அவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சி ப்ரசி டெண்ட் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்களும் மற்றும் பெரியவர்கள் முதற் கொண்டு பிற்போக்கு சக்திகளுடன் எவ்வளவு உறவாடினார்கள் என்பது தெரியும். பிற்போக்கு சக்திகளுடன் சேரக் கூடாது என்று சொன்னவர்கள் எப்படி உறவாடினார்கள் என்பதை மறைப் பதற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆகவேதான், இன்றைய தினம் யார் யாருடன் சேரப் போகின்றார்கள், எப்படி நடைபெறப் போகின்றது என்பதை நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நமது தமிழ்நாட்டில் தொழில்கள் வளருவதற்கான வாய்ப்புகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. காகிதத் தொழிற்சாலை, பிலிம் தொழிற்சாலை, மாக்ன டைட் தொழிற்சாலை, சிமென்ட் தொழிற்சாலை போன்றவைகளை யெல்லாம் தனியார்கள் கையில் கொடுப்பதன் மூலமாகத் திட்டம் நிறைவேற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது.

கிராமப் புறங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பரிபூரண அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள் என்றாலும், அங்கே கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் சிமென்ட்

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

கிடைக்கவில்லை, கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் இரும்பு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்கி வேலை செய்யக்கூடிய அளவு பல இடங்களில் நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சிமென்ட் தொழிற்சாலை, இரும்புத் தொழிற்சாலை முதலியவைகள் சர்க்கார் கையில் இருக்குமேயானால், இதுபோன்று திட்டமே நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட முடியுமா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திட்டத்தைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஆலோசனை கூறவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் திட்டத்தைச் சீர்குலைப்பதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, இலுக்கு காங்கிரஸ் என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளுக்கு சுதந்திரா கட்சியுடன் உறவாடக்கூடிய அளவுக்குப் பல தொழிற்சாலைகளை நடத்தக் கூடிய நபர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைத் தாஜா செய்யக்கூடிய முறையிலே சர்க்காருடைய போக்கு இருக்கிறது. இதை மூடி மறைத்துக்கொள்வதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்லப்படுகிறது. திட்டமே வேண்டாம் என்று சொன்னவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். தனியார்த் துறையில் தான் இருக்கவேண்டும். பொதுத் துறையிலே தொழில்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடியவர்கள்தான் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் நாகுக்காகப் படிப்படியாக முன்னேறுகிறோம். படிப்படியாக இரண்டையும் வளர்த்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எத்தனை தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறது என்று நான் கேட்கிறேன். கொஞ்சம் மூலதனம் போட்டிருக்கலாம். தனியார்களுக்கு மட்டும் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? அமெரிக்கா விடத்திலிருந்தோ, மேற்கு ஜெர்மனியிடத்திலிருந்தோ தனியார்களுக்குப் பணம் வருகிறதேயொழிய, அதே பணம் இந்தச் சர்க்கார் தொழில் நடத்தலாம் என்றால், அதற்குக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சர்க்கார் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் பேரில் அவர்களுக்கு மதிப்பு இல்லை; நம்பிக்கை கிடையாது. ஆனால், இந்தியாவிலே தனியார்கள் நடத்தினால் எவ்வளவு. கடன் வேண்டுமானாலும் கொடுப்போம் என்று சொல்லும் நிலைமை இருக்குமானால், இதற்கு ஆதரவு கொடுக்கும் அளவுக்கு சர்க்கார் இருக்குமானால், திட்டம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறும் என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேனே தவிர, மற்றப்படி ஏதோ சர்க்காரைக் குறை கூறி, மக்கள் மத்தியிலே சொல்லி வோட்டு வாங்கி மந்திரியாக உட்கார்ந்துவிடவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இன்றைக்கு மந்திரியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் இருப்பதையும் நேருக்கு நேராக நாம் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு எம். எல். ஏ-வாக இருப்பவர் நாளைக்குச் சாதாரண மனிதராக வந்துவிடுகிறார். இதையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே, திட்டத்தைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், நேர்மையான பார்வையில் பார்ப்பதன் மூலமாகத்தான் நாம் நல்ல முறையில் நிறை

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1961]

வேற்ற முடியுமே அல்லாமல், நாம் விவசாய அபிவிருத்தி, உணவு உற்பத்தி, தொழில் அபிவிருத்தி என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அதற்காகப் பணியாற்றுவதற்கு வழி காணவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் மக்கள் பேரிலே மறைமுகமான வரி போடக் கூடாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எந்த அளவு நேரடி வரியைவிட மறைமுக வரி அதிகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஒவ்வொரு 'ஐட்' மாகச் சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒரு 'ஐடம்' என்ன, ஆயிரம் ஐடங்கள் சொல்லத் தயார்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஒன்று சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த நாடு 1947-ம் வருஷத்தில் சுதந்திரம் அடைந்த முதல் வருஷத்திலிருந்தே தனியார் துறையில் பல தொழிற்சாலைகள் நடந்துவருகின்றன. பல தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய டாடா ஸ்டீல் தொழிற்சாலையில் 4 கோடி 6 லட்ச ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. 1960-ம் வருஷத்தில் 14 கோடி ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. அப் பேர்ப்பட்ட பிரபுவுக்கு 10 கோடி ரூபாய், தம்பிடி வட்டி இல்லாமல் அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. சாதாரண விவசாயி பம்பு செட் வாங்கவேண்டும், கிணறு வெட்டவேண்டும், அல்லது விவசாய அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கடன் கேட்டால் அதற்குப் பல முறை சுற்றி அலையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கடன் வாங்கிவிட்டாலும், அதைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாவிட்டால், ஆடு, மாடு முதற்கொண்டு ஆஸ்தி எல்லாவற்றையும் ஜப்தி செய்து வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுபோன்றுதான் சிறிய வியாபாரியின் நிலைமையும். பெரிய முதலாளிகள் ரொம்ப இலேசாக, சாதாரணமாகப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, 300 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்கள் வருமான வரி மத்திய சர்க்காருக்குச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது, அதை எப்படியாவது கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடும் நிலைமை இருக்கிறது. பார்லிமெண்டில் என்ன நடக்கிறது என்று நாம் கொஞ்சம் படிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான், ஒரு ஐடம் அல்ல எத்தனை ஐடம் வேண்டுமானாலும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் விவசாய உறவு முறை சரியாக இருந்தாகவேண்டும். அப்படியில்லாமல், நாங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் பேச உரிமை கொடுத்துவிட்டோம், சுண்ணாம்பையும் வெண்ணையையும் ஒன்றாகப் பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. சுண்ணாம்பைக் கரட்டி வெண்ணெய் என்று சொல்லக்கூடிய நபர்களும் இருக்கிறார்கள். சுண்ணாம்பை வெண்ணெய் என்று சொல்லக்கூடிய நபர்கள் யார் என்று தீர்ப்பு சொல்லக்கூடியவர்கள்

9th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

மக்கள்தான். இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் மெஜாரிட்யாக வந்து விட்டோம் என்று ஏதோ பிரமாதமாக இருந்துவிட்டால் போதாது. நாளாவட்டத்தில் காலம் நிர்ணயிக்கும். அது நமக்குத் தெரியும். பக்கத்திலே எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது தெரிந்த விஷயம். அதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு இருக்கும் இந்த நிலைமையில் விவசாய உறவு முறைகளை நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். புதிய வரிக்களைக் கண் மூடித் தனமாகப் போடக் கூடாது என்பதை இப்போதே சொல்கிறேன். நமது சர்க்காரே தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்துவதன் மூலமாக, பஸ்களை எடுத்து நடத்துவதன் மூலமாக, பெரிய தொழில்களை நடத்தக்கூடிய அவர்களுக்கும் வரம்பு கட்டுவதன் மூலமாக, எந்த விதத்தில் வருமானத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமோ அந்த அளவு வருவாய் தேடவேண்டும். அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்குமேல் வரியை போடாதே என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. சிட்டுக் குருவியின் தலையில் சுண்டக்காயை வையுங்கள், யானைத் தலையில் பாறாங்கல்லை வையுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். சிட்டுக் குருவி தலையில் பாறாங்கல்லை வைத்தால் அது சட்னியாய்விடும். யானைத்தலையில் சுண்டக் காயை வைக்கவேண்டாம் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். தேர்தலுக்குப் பிறகு என்ன சொல்வார்கள் என்று தெரியும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பார்த்தோம். அமுகம் பொருள் வியாபாரிகள் தேர்தலின் போது ஏன் காங்கிரசை எதிர்த்தார்கள்? சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஏன் காங்கிரசை எதிர்த்தார்கள்? எந்த அளவு விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டு போகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டோம் என்று சொன்னால் போதாது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக உறவு முறை சரியான முறையில் இருக்கச் செய்யவேண்டும். தொழில் அபிவிருத்தி என்று பேச்சளவில் சொல்லிவிட்டால் போதாது. கூடுமானவரை கன இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றுதான் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்கிறேன். எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. எல்லாமே தேசியமயமாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பிரான்ஸ் நாட்டை உதாரணமாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஏகாதிபத்திய நாட்டைச் சேர்ந்தது. அங்கே திடீர் திடீர் என்று மந்திரிசபை கவிழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. அங்கே பொருளாதாரத் துறையில் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு சர்க்காரை இன்னொரு சர்க்கார் அதாவது மத்திய சர்க்காரே—கவிழ்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அங்கே அப்படி அல்ல. அங்கே மக்கள் சபையிலே மக்களே மந்திரி சபையைக் கவிழ்த்து விடுகிறார்கள். அதைவிட இன்னும் சிறிய நாடாக இருக்கும் க்யூபா நாட்டிலே கூட எந்த அளவு தொழில்கள் தேசியமயமாகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். சிலோனில் ஒரு பெண் பிள்ளை பிரதம மந்திரியாக

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1961]

வந்தவுடனே எந்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

5:00
p.m.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow. The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

365. Notification issued with G.O. 2617, Revenue, dated 27th June 1961 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. 4-1941 of 1959, dated 28th March 1959, at Pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 1st April 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

366. Notification issued with G.O. No. 3534, Revenue, dated 19th August 1961, exempting the religious institutions, the annual income of which is less than two hundred rupees, from the payment of contribution under sub-section (1) of section 92 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

367. Notification issued with G.O. No. 2947, Revenue, dated 17th July 1961, regarding amendments to the headings in the forms issued under the Madras Entertainment Tax Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras (Entertainments Tax Act, 1939) (Madras Act X of 1939).]

368. Notification issued with G.O. No. 1066, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1961, under section 7 (3) of the Madras Panchayats Act, 1958, regarding declaration of Panchayats Development Block and constitution of third batch of Panchayat Unions in South Cuddalore Development District. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1959 (Madras Act XXXV of 1958).]

369. Notification issued with G.O. No. 1056, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1961, under section 7 (3) of the Madras Panchayats Act, 1958, regarding declaration of Panchayats Development Blocks and constitution of third batch of Panchayat Unions in Chingleput Development District. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

9th November 1961]

370. Notification issued with G.O. No. 1069, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1961 under section 7 (3) of the Madras Panchayats Act, 1958, regarding declaration of Panchayat Development Block and constitution of third batch of Panchayat Unions in North Tirunelveli Development District. [Laid on the table of the House under Section 170 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

371. Notification issued with G.O. No. 1335, Rural Development and Local Administration, dated 10th May 1961, regarding delegation of certain powers vested in Government to Additional Development Commissioner, Madras, under the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

372. Notification issued with G.O. Ms. No. 3280, Home, dated 20th September 1961, amending rules issued under the Madras Borstal Schools Act, 1925, published with Home Department Notification No. 1074, dated the 25th August 1938, at pages 1308-09 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 13th September 1938, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).]

373. Notification issued with G.O. Ms. No. 1499, Public (Services-A), dated 4th September 1961, amending Annexure I of the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954, at pages 759 to 768 of Part-I of the Fort St. George Gazette, dated the 9th June 1954, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

374. Notification issued with G.O. No. 2906, Revenue, dated 13th July 1961, framing rules under sub-section (1) or clauses (b), (c), (d), (e) and (h) of sub-section (2) of section 29, read with section 17 of the Madras (Transferred Territory) Incorporated House under section 29 (3) of the Madras (Transferred Territory) and Unincorporated Devaswams Act. [Laid on the table of the Incorporated and Unincorporated Devaswams Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959).]

375. Notification issued with G.O. Ms. No. 3002, Home, dated 31st August 1961, exempting from payment of Motor Vehicles Tax in respect of Willy's Jeep, bearing registration No. MDR 3607, belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund, under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

376. Notification issued with G.O. Ms. No. 3181, Home, dated 14th September 1961, amending rule 6 of the Madras Neera or Padani Rules, 1939, published with Revenue Department

[9th November 1961]

Notification No. 196, dated 10th February 1939, at pages 255-256 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 28th February 1939, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

377. Notification issued with G.O. Ms. No. 2989, Home, dated 30th August 1961, amending the Rules for the Disposal of Confiscated Articles, published with Revenue Department Notification No. 799, dated the 15th October 1937, at page 1785 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 19th October 1937, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act 1937 (Madras Act X of 1937).]

378. Notification issued with G.O. Ms. No. 5384, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 6th September 1961 inserting a new Rule No. 29 after Rules 28 of the Madras Catering Establishments rules, 1959, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-2118 of 1959, dated the 31st March 1959, at pages 299 to 309 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 8th April 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958. (Madras Act XIII of 1958).]

379. Notification issued with G.O. Ms. No. 3171, Home, dated the 14th September 1961, amending Rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 30th January 1957, at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

380. Notification issued with G.O. Ms. No. 3270, Home, dated 19th September 1961, exempting from the Motor Vehicles Tax payable in respect of the bus MDH 2819 used for comforts of troops and their families stationed with Vehicles Depot., Avadi. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

381. Notification issued with Government Memorandum No. 82482 M. 5/60-6, Local Administration, dated 17th August 1961 amending the late Health, Education and Local Administration Department Notification No. 672, dated the 29th September 1955, published in Part I of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th September 1955, regarding Courtallam Township Committee [Laid on the table of the House under section 4 (3) of the Courtallam Township Act, 1955 (Madras Act XVI of 1955).]

9th November 1961]

382. Notification issued by the Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Thanjavur regarding Kandithampettai and Ullikottai Panchayats in Thanjavur District. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

B. Reports, Notifications and other papers.

224. The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961.

225. Notification issued with G.O. Ms. No. 2716, Home, dated 7th August 1961 amending the Rules for the management of special Homes and work-houses in the City of Madras, 1955 as published with Home Department Notification, dated 23rd June 1955, at pages 279 to 289 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 13th July 1955 under section 71-L of the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888), as subsequently amended.

226. Government review on the working of the Travancore Minerals, Limited, Quilon for the year ending 31st March 1960 together with the Company's Annual Report.

227. Statement showing the activities of the Accommodation Control Department of the half-year ending 30th June 1961

228. Notification issued with G.O. Ms. No. 1223, Health, dated 16th May 1961 amending Rule I of the Rules published with the late Public Health Department Notification No. 303, dated the 15th August 1938, at pages 311-318 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 25th April 1938 under section 20 of the Madras Registration of Births and Deaths Act, 1899 (Madras Act III of 1899), as subsequently amended.

229. The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Second Amendment) Bill, 1961 (L.C. Bill No. 4 of 1961).

230. Notification issued with G.O. Ms. No. 2942, Food and Agriculture, dated 16th August 1961 empowering certain officers of the Fisheries Department to exercise the powers specified in section 7 (1) of the Indian Fisheries Act, 1897 (Central Act IV of 1897) in respect of any offence punishable under section 4 or 5 or under any rule under section 6 of the said Act

231. Notification issued with G.O. Ms. No. 5360, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th September 1961 amending the Industries, Labour and Co-operation Department Notification 11-1 No. 1665 of 1960, dated 22nd September 1960, published at pages 560-564 of Part II—Section I of the Fort St. George Gazette, dated the 19th October 1960 under sub-section (1) of section 7 of the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951).

[9th November 1961]

232. Notification issued with G.O. Ms. No. 1405, Food and Agriculture, dated 13th October 1960 amending the Madras Cotton Control Order 1960 under sub-section (1) and clause (a), (b), (d) and (f) of sub-section (2) of section 3 of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act 10 of 1955).

233. Notification issued with G.O. Ms. No. 3459, Food and Agriculture, dated 13th October 1960 amending the Madras Cotton Control Order, 1960, published at pages 205-206 of the Rules Supplement to Part II of the Fort St. George Gazette, dated the 11th May 1960 under sub-section (1) and clauses (a), (b), (d) and (f) of sub-section (2) of section 3 of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act 10 of 1955).

234. Notification issued with G.O. Ms. No. 394, Food and Agriculture, dated 14th March 1961 amending the Madras Cotton Control Order, 1960, published at pages 205-206 of Rules Supplement to Part II of the Fort St. George Gazette, dated the 11th May 1960, under sub-section (1) and clauses (a), (b), (d) and (f) of sub-section (2) of section (3) of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act 10 of 1955) as subsequently amended.

235. The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 48 of 1961).

236. The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 49 of 1961).

237. The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 50 of 1961).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

9th November 1961]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 1917, asked by Sri V. K. Kothandaraman on behalf of Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November 1961, page 5 supra.]

A.—Under the Centrally sponsored programme for Scheduled Castes, the Government have drawn up two schemes for the improvement of the working conditions of sweepers and scavengers, viz., (1) housing of sweepers and scavengers and (2) supply of wheelbarrows. Under the housing schemes, houses costing Rs. 1,000 each will be constructed according to an approved type design. Fifty per cent of the cost of construction of a house will be given as subsidy by the Government and the remaining portion of the expenditure will be met by the local bodies concerned. The local bodies are eligible for loans from Government to meet their share of contribution. The houses shall be the property of the local bodies concerned and the beneficiary-sweepers and scavengers can occupy them so long as they are in service under the local bodies. The local bodies may levy a nominal rent to meet the maintenance charges of the houses.

As a measure calculated to eliminate the practice of carrying night-soil on heads, a scheme has been formulated to introduce wheel barrows for use by scavengers or sweepers employed by the local bodies or municipalities for transporting the night-soil. Fifty per cent of the cost of purchase of wheel barrows will be subsidised by the Central Government, and the remaining portion will be borne by the local body or municipality concerned.

The list of municipalities and panchayats to be benefited during the current year has not been finalised yet.

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 1921 asked by Sri A. A. Rasheed at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November 1961, page 7 supra.]

Details of the Scheme relating to improvements to Marina.

- (1) IMPROVEMENTS TO MARINA FROM WALLAJAH ROAD JUNCTION TO SWIMMING POOL AND FORMING A SQUARE AT WALLAJAH ROAD AND SOUTH BEACH ROAD JUNCTION.

In June 1958, the Government approved the proposal for the formation of square at the junction of Wallajah Road and South Beach Road at a cost of Rs. 55,000 and also the detailed plans and estimates for improvements to Marina from Wallajah Road Junction to Swimming Pool at a cost of Rs. 1,47,000 for beautifying the foreshore of the Marina in the above reach.

[9th November 1961]

The estimate for the work of improvements to Marina from Wallajah Road Junction to the Swimming Pool was technically sanctioned by the Chief Engineer (General) for Rs. 1,47,000 and the estimate for the work of forming a square at Wallajah Road and the South Beach Road Junction was technically sanctioned for Rs. 55,000. The above proposals provide for the following improvements to Marina :—

(i) *Improvements to Marina from Wallajah Road Junction to Swimming Pool.*—It provides for forming a road 25 feet wide approximately parallel to and to the east of South Beach Road with connections to the ramps 35 feet wide with road kerbs on both sides of the road and ramp with precast concrete slabs 0' 4" by 0' 4" of mix. 1 : 3 : 6 and also improvements to Marina in this reach by forming lawns, flower beds, providing car parking arrangements along the road, paving the 16' 0, pavement on the eastern side of existing South Beach Road with 2 inches thick precast cement concrete coloured with 2 lb. of best red oxide per cubic foot of cement and regarding the existing lovers' walk and 10 feet berm on the eastern side of the proposed road with gravel 3 inches thick. The above road will also be electrified. Provision is also made in the estimate for providing water-supply arrangements for lawns with necessary pump, well and laying pipe lines, etc., and for drainage arrangements in the proposed area.

As it was seen that the outlet water from the Marina Swimming Pool is stagnating by its side in unsightly and undesirable manner, it is proposed to form an ornamental pond of size 340 feet by 135 feet near the Swimming Pool with attractive terraces starting from the approach from South Beach Road and also fill up the low-lying area between the Swimming Pool and the new road.

(ii) *Forming a square at Wallajah Road and South Beach Road Junction.*—The original proposal was to connect the Marina Road (newly formed) and South Beach Road near the Statue of Triumph of Labour with an approach road but it had to be dropped on the suggestion of the Sitting Committee who thought that the entrance near the statue might be a hindrance to the pedestrians going near the statue.

In view of the above, cement concrete pavement 1' 3 : 6, 2 inches thick using red oxide for colouring was provided around the statue in place of water bound macadam surface. The pavement was provided with cut stone balustraces on either side after raising the existing ground level by filling sea sand providing cut stone steps to a length of 55 feet to connect the road and square.

This work namely improvements to Marina from Wallajah Road Junction to Swimming Pool was taken up after calling for tenders and the tenders for the work of formation of a square at Wallajah Road were invited but as there was no response for the same and as it was decided to unveil the statue of Triumph of Labour on 25th January 1959, the work was taken up departmentally. The above two works have since been completed except for the ornamental pond and have proved of much recreational value to the public.

9th November 1961]

(2) EXTENSION OF THE NEW ROAD PARALLEL TO SOUTH BEACH ROAD ON THE EASTERN SIDE OF THE STATUE OF TRIUMPH OF LABOUR AND CONNECTION TO SOUTH BEACH ROAD AT OLD BAND STAND.

The Government approved the above proposal for the extension of the newly formed road on the sea side of the Marina northwards up to the old band shed opposite to the University Buildings at a cost of Rs. 29,100.

The original proposal to have the approaches road from the South Beach Road to the new road formed parallel to the South Beach Road near Triumph of Labour Statue was subsequently dropped on the suggestion of the Sitting Committee who thought that the entrance near the statue might be a hindrance to the pedestrians going near the statue and instead they suggested that the new road may be extended to south and connected to the South Beach Road near the University Buildings.

The road will be 25' 0" wide with the same specification as far the new Marina Road detailed above and this reach will also be improved by forming lawns, flower beds, etc., and will also be electrified.

The above work has since been taken up for execution by the Superintending Engineer, Madras Circle, and will be completed in all respects shortly.

(3) IMPROVEMENTS TO MARINA FROM PYCROFTS ROAD JUNCTION UP TO AND OPPOSITE TO THE POLICE RADIO OFFICE.

An inspection of the improvements to Marina from Wallajah Road Junction up to Swimming Pool revealed that similar improvements should be taken up for the reach of the Marina between Pycrofts Road Junction and a point opposite to Police Radio Office. The improvements from Wallajah Road Junction up to the Swimming Pool had proved of much recreational value to the Public. Therefore, plans and estimates amounting to Rs. 6 lakhs for the above work were prepared by the Chief Engineer, Public Works Department (General), and forwarded to Government for obtaining its administrative sanction.

In October 1960, the Government accorded sanction for the above proposals for the improvements of Marina from Pycrofts Road Junction at one end to Police Radio Office at the other end at a cost of Rs. 6 lakhs. The above proposal provides for forming a road approximately parallel to the South Beach Road with connections to the ramps opposite to Police Radio Office at one end and the pump room near Pycrofts Road at the other end and also with necessary ramp to be formed opposite to Beasant Road and Lloyds Road.

The proposed road will be 25' 0" wide and the ramps will be 35 feet wide. The road surfacing will consist of water bound macadam road of 5 inches thick laid in two layer of 3 inches and 2 inches using 2 inches and 1-1/2 inches broken stone

[9th November 1961]

over a sub-grade of 6 inches thick latorite soling. Surface dressing will be with precoated chips using $\frac{1}{2}$ inch I.R.C. metal road kerbs will be of precast cement concrete 1 : 3 : 6 of size 0' 4" by 1' 0".

The existing gravel foot path 16' 0" wide on the eastern side of the South Beach Road will be paved with cement concrete blocks 1 : 3 : 6 using $\frac{3}{4}$ inch seize metal to 2 inches thickness and will be coloured with 2 lb. of best red oxide per cubic foot of cement and pointed to a depth of 1 inch with cement mortar 1 : 3 coloured by adding red oxide to match with the colour of slabs. The existing lovers' walk and another one 10 feet wide east of the proposed asphalt road will be regraded to a uniform slope and gravelled 3 inches thick.

Car parking arrangements will be provided at suitable places and the proposed road will also be electrified. Provision is made in the estimate for forming lawns, flower beds along the new road, providing water-supply arrangements for lawns with necessary pump, well and laying pipe lines, etc., and for drainage arrangements in the proposed area.

The above proposals are almost similar to the improvements to Marina from Wallajah Road Junction to Swimming Pool since almost completed and which has proved to be of much recreational value to the public. The plans and estimate for the above work were technically sanctioned for Rs. 6 lakhs by the Chief Engineer, Public Works Department (General), and communicated to the Superintending Engineer, Madras Circle, for taking urgent action.

The Superintending Engineer, Madras Circle, has split the above work into convenient parts as detailed below and has called for tenders for items (a) to (d) and working estimate for item (e) is being sanctioned by him separately.

(a) Formation of road and black-topping the surface with bitumen.

(b) Formation of lawns and flower beds along with ornamental structures.

(c) Provision of necessary water-supply and drainage arrangements.

(d) Provision of pavement in precast concrete slabs for the existing footpath of 16' 0" wide.

(e) Electrification of the proposed road with necessary fittings to the flower beds and ornamental structures, etc.

The Superintending Engineer has arranged for the preliminaries connected with the above work and he will be taking up the work for execution shortly and completing the same most expeditiously.

9th November 1961]

- (4) FORMATION OF EXTENSION ROAD FROM OPPOSITE TO ALL-INDIA RADIO ENDING NEAR MOUTH OF ADYAR BACK WATER TO JOIN SOUTH BEACH ROAD OPPOSITE OCEANIC HOTEL.

In May 1961, the Government accorded sanction for the work of formation of Marina Extension Road from opposite to All-India Radio and ending near the mouth of the Adyar back water to join the South Beach Road opposite the "Oceanic Hotel" at a cost of Rs. 12 lakhs. The work was ordered to be taken up urgently giving priority to the formation of the road abutting on the City Improvement Trust Schemes on the South.

The above estimate sanctioned by Government for 12 lakhs provides for the formation of new Marina Extension Road from opposite to the All-India Radio to nearly opposite to Hotel Oceanic for a total length of 8,100 feet which includes also a portion of road coming within the slum-improvement schemes of the City Improvement Trust for a length of 1,200 feet.

The proposed road will be 100 feet wide as this road will have to take in all the main traffic from North of Madras to South of Madras towards Adyar. The level above the existing bed level of the main road kept at approximately 2 to 3 feet and will be at +34.00 and its berm will be at +34.50, i.e., about 3 feet above the M.W.L. of 1943, i.e., +31.57. The level of the approach road around City Improvement Trust will be gradually raised from 30.50 to 34.00 by 1/200 grade. The layout of the road was already approved by the Director of Town-Planning.

The road pavement will be done by stabilization method recommended by the Highways Department and which is also found to be cheaper than conventional methods. In the above method sub-grade of sand embankment is to be improved by the addition of about 2 per cent cement and the sub-base will consist of sand cement stabilization with 4 per cent cement by weight. The base course below wearing surface will consist of sand (Bitumenous stabilization) with addition of about 3 per cent cement 2 per cent bitumenous material prepared by adding about 25 per cent of kerosene with straight run bitumen 30/40 grade. The stabilized sand cement base and the base course will be of 4 inches compacted thickness each. The wearing surface shall be of asphaltic concrete 1½ inches thick. On either side of the road portion, berms will be provided for 10 feet on land side and 15 feet on sea side with bitumenous stabilization.

Since the approach road has to be formed in the back water portion, necessary provisions for forming sea sand embankment has been made in the estimate.

Provision has also been made in the estimate for revetting the sides with precast sand cement block 6 inches thick in the proportion of one cement and eight sand with toe wall of 1' 0" by 1' 0" in cement concrete 1: 4: 10 L.S. provisions have been made in the estimate for the following:—

- (a) Formation of a lover's path;

[9th November 1961]

- (b) Lawns, parks, fountain, planting trees, etc.;
- (c) Electrification;
- (d) Casurina Hedging on both sides;
- (e) Providing water facilities such as digging wells, etc.;
- (f) Tools and plants for purchasing theodalite, etc.;
- (g) Constructing temporary sheds for stocking cement and other materials; and
- (h) Providing drainage facilities.

The Superintending Engineer, Madras Circle, is now arranging for the preliminaries connected with the above work and the work will be taken up for execution after the estimate for the same is technically sanctioned and also after the preliminaries connected with the above work are completed.

APPENDIX III

[Vide answer to Starred Question No. 1923 asked by Sri N. S. Ramalingam (on behalf of Sri V. Arunachala Thevar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November 1961, page 8 supra.]

A.—The present stage of the schemes for extension of supply of electricity for agricultural purposes to the villages in Pudukkottai Division is as indicated below :—

(i) *Melathur and Kalamavoor villages.*—Electricity has already been extended to these villages.

(ii) *Alangudy and Sembattur villages.*—The schemes for extension of supply to these villages are under execution and are in various stages of progress. The schemes are programmed to be completed and energised during 1961-62.

(iii) *Pudupatty (Yanavayal) and Kovanur villages.*—Extension of supply to these villages has been programmed to be taken up for execution during 1961-62.

(iv) *Mandaiyur, Suraiyur, etc. villages in Kilathur taluk.*—A scheme costing Rs. 84,400 is under scrutiny in the Technical Section and will be sanctioned by the competent authorities, if in order.

(v) *Keelathaniyam, etc., villages in Tirumayam taluk.*—A scheme costing Rs. 1,39,200 is under scrutiny in the Technical section and will be sanctioned if found in order.

9th November 1961]

(vi) *Kilikudi and Melathaniyam villages in Kolathur taluk and Tirumayam taluk.*—A scheme costing Rs. 2,66,500 is under scrutiny in the Technical section and will be sanctioned if found in order.

(vii) *Muthukadu village in Kolathur taluk.*—A scheme costing Rs. 32,800 is under scrutiny in the Technical section and will be sanctioned if in order.

(viii) *Melur village in Kolathur taluk.*—A scheme costing Rs. 41,000 is under scrutiny in the Technical section and will be sanctioned if in order.

(ix) *Anavasal in Kolathur taluk.*—A scheme for additional loads at Anavasal costing Rs. 40,737 is under scrutiny in the Technical section and will be sanctioned if found in order.

(x) The following proposals are under finalization by the field officers and will be considered for sanction by the competent authority if found in order as per departmental standards :—

(a) Extension of supply to Kuppakudi and Pothampatty villages in Alangudi taluk.

(b) Extension of supply to Vettukottai, Rangianviduthi, etc., villages in Orathanad and Alangudi taluks.

(c) Extension of supply to Melaiyur and Theethanipatty villages in Alangudi taluk.

(d) Extension of supply to Poovarasankudi Valathirakottai, etc., villages in Alangudi taluk.

(e) Extension of supply to Velliur and Vadiripatty villages in Kolathur taluk.

(f) Extension of supply to Kulamangalam, etc., villages in Tirumayam taluk.

(g) Extension of supply to Vettukadu and Rapoosal villages in Kilathur taluk.

(h) Extension of supply to Kadamabarayapatty village in Kolathur taluk.

(i) Extension of supply to Sattiamangalam, Vathanakurichi, etc., villages in Kolathur taluk.

(j) Extension of supply to Vannavalkudi village in Alangudi taluk.

(xi) The following proposals are under investigation by the field officers and schemes will be evolved after sufficient loads are forthcoming—

(a) Alavayal and Ammankurichi villages in Tirumayam taluk.

(b) Enapatty and Pilivalam villages in Tirumayam taluk.

[9th November 1961]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 1931, asked by Sri A. R. Marimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November 1961, page 15 supra.]

*Serial number and name of factory
producing Agricultural
implements.*

Type of implements produced.

(1)

(2)

1 The Tamil Nad Cottage Industry, No. 1,
Thirumangana street, Sirkali.

All varieties of agricultural implements such
as Burmese setters, Ramda setters, Puddler
Japanese inter-cultivators, Bund-farmer,
seed dressing drums, etc.

2 Sri Nataraja Industries, Kumbakonam

Seed dressing drums, inter-cultivator, etc.

3 P. Govinda Pillai and Sons, No. 21, Big
street, Kumbakonam.

4 Abdul Aziz, 21, Melaraja Veedi, Mannar-
gudi.

5 Abdula Latheef, Melaraja Veedi, Mannar-
gudi.

6 A. M. Abdul Wabab and Brothers
Thamaraikulam Road, Mannargudi.

7 Abdul Khader and Sons, Thamaraikulam
Road, Mannargudi.

Ordinary agricultural implements such as
share point crow-bars, kavalai sals, etc.

Block units (Departmental).

Blacksmithy Units at—

8 Anaikaranchatram

9 Papanasam

10 Sembanarkoil

11 Pattukkottai

12 Kodaivasal

13 Tiruthuraiipoondi

Agricultural implements like spades, crow
bars, Japanese Inter cultivator, ordinary
share points for ploughs, etc.

14 Model Combined Carpentry and Black-
smithy Workshop, Mannargudi (Depart-
mental Unit).

1 Japanese type rotary weeder 3 × 4

2 Mamoties.

3 Hoos.

4 Green manure tramlers.

5 Melur plough shears.

6 Country ploughs.

7 Seed Treating drums.

8 Mhote buckets.

9 Ethasal.

10 Pickaxes.

11 Crow bars of all types.

12 Sickles.

13 Melur ploughs with frames.

14 Germination trays.

15 Wet land puddlers.

15 Kumbakonam Co-operative Metal Works,
Limited, Kumbakonam.

1 Filter points 1 1/2 inches.

Do. 3 "

Do. 4 "

2 Coir Filter Points 3 inches.

Do. 4 "

3 Spades without handles.

Spades with handles.

4 Burmese settuns 2 feet (on order).

Do. 3 feet.

Do. wooden type with pipe
Centre in with chain.

Do. wooden type with pipe
centre in without
chain.

5 All pipe Joseph type (with chain).

9th November 1961]

Serial number and name of factory producing Agricultural implements.	Type of implements produced.
(1)	(2)
15 Kumbakonam Co-operative Metal Works; Limited, Kumbakonam—cont.	6 Inter-cultivators improved 3 inches. Do. 5 Do. 4 Do. 6
	7, 8, 9 and 10 are made to order at special rates.
	7 Seed treating drum
	8 Fire bucket 12 inches size.
	9 Buckscraper small size.
	10 Puddler wet land 2 feet.
	Do. 3 "
	11 Ploughs, Melur type complete.
	12 Iron ploughs 'Commet' No. 1 (BSG type without handle).
	Iron ploughs 'Commet' No. 1 (BSG type with handle).
	Iron ploughs 'Commet' No. 2 (without handle).
	Iron ploughs 'Commet' No. 2 (with handle).
	12 Wheel-barrows (two wheels).
	14 Levelling boards (72" × 12" × 1½").
	15 Bund-former.
	16 Crow-bar 2' × ½".
	Do. 6' × 1½".
16 Government Service Centre for Brassware and Cutlery Industry, Kumbakonam.	Hutsuta type dusters and Rocker type sprayer.

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 1936, asked by Srimathi Hemalatha Devi at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November 1961 page 20 supra.]

A.—(a) No separate provision is made for each district. The expenditure is incurred out of the lump-sum provision made in the Budget for 'Special Minor Irrigation Programme' for the State as a whole. The amount spent during the Second Five-Year Plan period in Salem district is Rs. 19.81 lakhs.

(b) The following works were completed in Dharmapuri taluk of Salem district up to the end of 31st March 1961 :—

- 1 Special repairs to Settikarai tank and supply channel.
- 2 Do. Kodampatti Chinna Eri.
- 3 Do. Guddalahalli tank.
- 4 Do. Rajapalayam (or) Pudu Eri.
- 5 Do. Singalleri tank.
- 6 Do. Sugganahalli anicut.
- 7 Do. Rajapalayam anicut and supply channel.
- 8 Do. Boodahalli tank.
- 9 Do. Pappapatti Chinneri.

[9th November 1961]

10	Special repairs to	Jaidalam tank.
11	Do.	Papparapatty Big tank.
12	Do.	Tala Eri and Anai.
13	Do.	Gollahalli tank.
14	Do.	Chikkarandhalli tank and Sudugadu anai supply channel.
15	Do.	Elumichanhalli tank.
16	Do.	Marvadi tank.
17	Do.	Muthur Peria Eri.
18	Do.	Vanian anicut and supply channel.
19	Do.	Keelanchiamman tank.
20	Do.	Sivadi Peria Eri.
21	Do.	Pidaman Eri.
22	Do.	Mathan Eri.
23	Do.	Sivadi Chinna Eri.
24	Do.	Narainahalli tank.
25	Do.	Sikkathimmanahalli tank.
26	Do.	Appasamudram tank.
27	Do.	Nimmanagiri tank.
28	Do.	Bandarahalli tank.

(c) *List of works programmed for 1961-62 in respect of Dharmapuri taluk of Salem district under the control of Chief Engineer (Irrigation).*

1 Forming a tank across Maravathipallam near Sunchalanatham village.

2 Forming a reservoir across Maddalapallam near Donnakuttahalli.

3 Forming a tank near Umayampatti village.

4 Forming a tank near Mulabellur in Sanchalanatham village.

5 Forming a tank across Periapallam in Perumbalai village.

6 Restoring the old breached Pallipatti tank.

List of works programmed for 1961-62 in respect of Dharmapuri taluk of Salem district under the control of Superintending Engineer (Food Production).

1 Special repairs to Mangarai Eri.

2 Do. Kottai Eri (Kotteri tank).

3 Do. Anakalur Eri.

4 Do. Laligam.

5 Do. Punnathanhalli tank.

6 Do. Vellaigoundenkuttai.

Note.—If the schemes are found feasible after investigation they will be considered for sanction and execution.

9th November 1961]

APPENDIX VI.

[Vide answer to clause (c) of Starred Question No. 1940, asked by Sri V. K. Kothandaraman (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram, at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th November, 1961 page 23 supra.]

The details of the Town-Planning Schemes of the Tiruchirappalli Municipality are as follows:—

(i) *The Puthur West-Town-Planning Scheme (Sanctioned).*—This is a sanctioned scheme covering an extent of about 171 acres lying on the west of the Puthur Road. Reservation for shops and business premises, parks, etc., needed for residential area have been made in the scheme. The western part of the scheme is prohibited for building developments as the area is at present mostly used for agricultural purposes.

(ii) *The Salai Road Extension Town-Planning Scheme (Sanctioned).*—This is a sanctioned scheme covering an extent of about 90 acres and is to the north of the Salai Road. To avoid ribbon development along Salai Road, cross roads for the development of the northern part of the scheme have been provided, with necessary amenities required for the residents of the locality. The north-east part of the scheme has been reserved for industrial purpose. The south-west portion of the scheme is reserved as an open space for public use.

(iii) *The Kallukuli Area Town-Planning Scheme.*—The scheme lies on the south-east part of the town covering an extent of about 33.42 acres. The northern part of the scheme area adjoining the Iluppur Road is mostly built up and the scheme provides for necessary link roads and to provide proper means of access to the buildings. The southern part of the scheme is reserved for poor class housing and necessary amenities such as park and open space requirements have been provided for in the scheme.

(iv) *The Fort Railway Station Area Town-Planning Scheme.*—An extent of 89.05 acres is covered by this scheme and it is situated to the east of Tiruchirappalli Fort Railway Station. The main proposals envisaged in the scheme is for residential purposes with necessary amenities. An extent of about 7½ acres has been provided in the scheme for school and playground. Care has also been taken to control the building activities and to prohibit the development of the building adjoining the burial grounds and along the railway lines. The scheme also contemplates provision of an over bridge to the south of the Fort Railway Station. Provision has been made for shopping areas.

(v) *The Ghintamani Road Extension Town-Planning Scheme.*—The Scheme lies in the northern part of town near the river Cauvery, and covers an extent of 58 acres. Part of the area is occupied by educational institution and lands required for

[9th November 1961]

further extensions also have been reserved. The important amenities needed for residential built up areas such as shops, etc., are provided in the scheme.

(vi) *The East Boulevard Town-Planning Scheme.*—The scheme lies on the east of East Boulevard Road covering an extent of 186.00 acres. The main features contained in the scheme proposals include reservation of lands for health centre, central bus stand, lorry stand, etc., to be provided by the Municipal Council. Provision is also made for extension of Chinnakadai Market in the scheme. Along the north-eastern part of the Scheme, a belt of land abutting the proposed 50 feet road is reserved as industrial zone and for accommodating timber stalls. The central area in the scheme is proposed to be developed for residential purpose and amenities such as park, playground and other recreational amenities are provided for in the scheme.

(vii) *The Tennur South Town-Planning Scheme.*—The scheme covers an extent of 187.80 acres comprising the area to the north of Woyakondan river and west of railway line. The main scheme proposals include full land development with special provisions for stadium, public recreational ground and housing with all amenities, such as open grounds and lands for public purpose.

(viii) *The Keelupudur Area Town-Planning Scheme.*—This scheme covers an area of 92.74 in acres the eastern part of the town. A road along the western bank of Woyakondan Channel is proposed in the scheme so as to connect many existing access roads leading towards the Channel. Areas for industrial purpose have been set apart in the southern part of the scheme. Near the industrial zone, reservation for poor class housing development is also provided. Other amenities needed for the residential sector such as shops, school, playgrounds have been made. An extent of nearly four acres has been reserved for public purposes to be developed by Municipal Council.

(ix) *The Cantonment Area Town-Planning Scheme (Submitted to Government).*—The scheme covers an extent of about 797 acres in the south-west part of the town and the area is developing into a high class residential locality. Many public buildings are also springing up reservation for recreational purpose has been made in the western and eastern part of the scheme area.

(x) *The Tennur North Town-Planning Scheme.*—This scheme lies on to the west of Fort Railway Station and in between Salai Road and Tennur Road covering an extent of 369 acres. The major portion of the scheme is being developed by the Thillainagar Co-operative Building Society with the necessary amenities according to an approved layout by the Director of Town-Planning. Necessary provision has been made for shop, business purpose, poor class housing, park, playground, etc., within the scheme area.